

Europeiska unionens officiella tidning

L 130

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

17 maj 2019

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet ⁽¹⁾ 55

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/789 av den 17 april 2019 om fastställande av bestämmelser för utövandet av upphovsrätt och närstående rättigheter tillämpliga på vissa av sändarföretagens onlinesändningar och vidaresändningar av radio- och tv-program och om ändring av rådets direktiv 93/83/EEG ⁽¹⁾ 82
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG ⁽¹⁾ 92

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/787

av den 17 april 2019

om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 ⁽³⁾ har visat sig framgångsrik när det gäller att reglera spritdryckssektorn. Mot bakgrund av den senaste tidens erfarenheter och tekniska utveckling, marknadsutveckling och förändrade förväntningar från konsumenterna är det emellertid nödvändigt att uppdatera bestämmelserna om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker samt att se över villkoren för registrering och skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker.
- (2) Syftet med bestämmelserna om spritdrycker bör vara att få ett högt konsumentskydd, att sätta stopp för informationsasymmetri, att förhindra vilseledande förfaranden, samt att uppnå en marknad som kännetecknas av öppenhet och sund konkurrens. De bör värna om det anseende som unionsspritdrycker har i unionen och på världsmarknaden, genom att även i fortsättningen beakta traditionella framställningsmetoder och ett växande behov av konsumentskydd och konsumentinformation. Tekniska innovationer bör också beaktas med avseende på spritdrycker när de leder till högre kvalitet utan att det påverkar den berörda dryckens traditionella karaktär.
- (3) Spritdrycker utgör en viktig avsättningsmöjlighet för unionens jordbruksproduktion och framställningen av spritdrycker har stark koppling till den sektorn. Den kopplingen bestämmer kvaliteten, säkerheten och anseendet hos de spritdrycker som framställs i unionen. Denna starka koppling till den jordbruksbaserade livsmedelssektorn bör därför framhåvas genom regelverket.
- (4) De regler som är tillämpliga på spritdrycker utgör ett specialfall i förhållande till de allmänna bestämmelserna för den jordbruksbaserade livsmedelssektorn och bör också beakta de traditionella framställningsmetoder som används i de olika medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 54.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 april 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16).

- (5) Denna förordning bör innehålla tydliga kriterier för definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker samt för skydd av geografiska beteckningar, och bör inte påverka den mångfald av officiella språk och alfabet som finns i unionen. Den bör även omfatta bestämmelser om användningen av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i framställningen av alkoholhaltiga drycker och om användningen av föreskrivna beteckningar för spritdrycker i presentationen och märkningen av livsmedel.
- (6) För att tillgodose konsumenternas förväntningar och slå vakt om traditionella framställningsmetoder, bör den etanol och de destillat som används i framställningen av spritdrycker uteslutande vara framställda av jordbruksprodukter.
- (7) För att tillgodose konsumenternas intressen, bör denna förordning gälla samtliga typer av spritdrycker som släpps ut på unionsmarknaden, oavsett om de framställts i medlemsstaterna eller i länder utanför unionen. För att bevara och förbättra anseendet på världsmarknaden för de spritdrycker som framställs inom unionen bör denna förordning också tillämpas på spritdrycker som framställs i unionen men som är avsedda för export.
- (8) Definitionerna av spritdrycker och de tekniska kraven på dessa samt kategoriseringen av spritdrycker bör även fortsättningsvis ta hänsyn till traditionella framställningsmetoder. Särskilda bestämmelser för vissa spritdrycker som inte ingår i förteckningen över kategorier bör också fastställas.
- (9) Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1333/2008 ⁽⁴⁾ och (EG) nr 1334/2008 ⁽⁵⁾ gäller också spritdrycker. Det är emellertid nödvändigt att fastställa ytterligare bestämmelser om färgämnen och aromer som endast bör vara tillämpliga på spritdrycker. Det är också nödvändigt att fastställa ytterligare bestämmelser om utspädning och upplösning av aromer, färgämnen och andra godkända ingredienser som endast bör vara tillämpliga på framställning av alkoholhaltiga drycker.
- (10) Regler bör fastställas för de föreskrivna beteckningar som ska användas för spritdrycker som släpps ut på unionsmarknaden, för att säkerställa att dessa föreskrivna beteckningar används på ett harmoniserat sätt i unionen och skydda insyn i fråga om information till konsumenter.
- (11) Med tanke på spritdryckssektorns betydelse och komplexitet är det lämpligt att fastställa särskilda bestämmelser om beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, i synnerhet när det gäller utnyttjandet av föreskrivna beteckningar, geografiska beteckningar, sammansatta beteckningar och anspelningar vid beskrivning, presentation och märkning.
- (12) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ⁽⁶⁾ bör vara tillämplig på beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, om inte annat föreskrivs i den här förordningen. I det avseendet bör det, med tanke på spritdryckssektorns betydelse och komplexitet, i den här förordningen fastställas särskilda bestämmelser om beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker som går utöver förordning (EU) nr 1169/2011. Sådana särskilda bestämmelser bör även förhindra att beteckningen "spritdryck" och de föreskrivna beteckningarna för spritdrycker används på ett felaktigt sätt avseende produkter som inte uppfyller definitionerna och kraven i den här förordningen.
- (13) För att garantera en enhetlig användning av sammansatta beteckningar och anspelningar i medlemsstaterna, och för att konsumenterna ska få adekvat information och således skyddas från att vilseledas, är det nödvändigt att anta bestämmelser om deras användning i syfte att presentera spritdrycker och andra livsmedel. Syftet med dessa bestämmelser är också att skydda anseendet hos de spritdrycker som används i detta sammanhang.
- (14) För att konsumenterna ska få adekvat information, bör bestämmelser om beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker som uppfyller villkoren för blandningar eller en blend fastställas.
- (15) Samtidigt som det är viktigt att se till att den lagringsperiod eller ålder som anges i beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker i allmänhet endast avser den yngsta alkohol ingrediensen, för att ta hänsyn till traditionella lagringsmetoder i medlemsstaterna, bör undantag kunna göras från den allmänna regeln och lämpliga kontrollmekanismer inrättas genom delegerade akter när det gäller *brandy* som framställts med hjälp av den dynamiska lagringsprocessen "*criaderas y solera*" eller "*solera e criaderas*".

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG (EUT L 354, 31.12.2008, s. 34).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (16) Av skäl som rör rättssäkerheten och för att säkerställa att adekvat information tillhandahålls konsumenterna bör användningen av råvarunamn eller adjektiv som föreskrivna beteckningar för vissa spritdrycker inte utesluta att sådana råvaror eller adjektiv används i presentationen och märkningen av andra livsmedel. Av samma skäl bör användningen av det tyska ordet "*-geist*" som den föreskrivna beteckningen för en kategori av spritdrycker inte utesluta användningen av det ordet som ett fantasinamn för att komplettera den föreskrivna beteckningen för andra spritdrycker eller namnet på andra alkoholhaltiga drycker, under förutsättning att sådan användning inte vilseleder konsumenterna.
- (17) För att säkerställa att konsumenterna tillhandahålls adekvat information och för att förbättra kvaliteten på framställningsmetoderna bör det vara möjligt att komplettera den föreskrivna beteckningen för en spritdryck med ordet "*torr*" eller "*dry*", det vill säga det ordet antingen översatt till den relevanta medlemsstatens språk (ett eller flera), eller oöversatt såsom anges i kursiv stil i denna förordning, om den spritdrycken inte har sötats. I linje med principen om att livsmedelsinformation inte får vara vilseledande, särskilt inte genom att antyda att livsmedlet har särskilda egenskaper trots att alla liknande livsmedel har sådana egenskaper, bör denna bestämmelse dock inte tillämpas på spritdrycker som enligt denna förordning inte får sötas, inte ens för att avrunda smaken, och särskilt på *whisky* eller *whiskey*. Denna bestämmelse bör inte heller tillämpas på *gin*, destillerad *gin* och *London gin*, för vilka särskilda sötnings- och märkningsbestämmelser bör fortsätta att tillämpas. Vidare bör det vara möjligt att märka likörer, i synnerhet likörer som kännetecknas av en syrlig, bitter, skarp, sträv, sur eller citrusaktig smak, oavsett sötningsgrad, som "*torr*" eller "*dry*". Det är inte sannolikt att sådan märkning vilseleder konsumenten, eftersom likörer måste ha en lägsta sockerhalt. Följaktligen bör ordet "*torr*" eller "*dry*" inte anses ange att spritdrycken inte har sötats.
- (18) För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar på de råvaror som används för framställning av vodka, särskilt i de traditionellt vodkaproducerande medlemsstaterna, bör adekvat information lämnas om vilken råvara som använts, i de fall då vodkan framställts av andra jordbruksråvaror än spannmål eller potatis, eller båda delarna.
- (19) För att upprätthålla och kontrollera tillämpningen av den lagstiftning som rör bestämmelser om lagring och märkning, och för att bekämpa bedrägerier, bör det bli obligatoriskt att ange den föreskrivna beteckningen och lagringsperioden för varje spritdryck i elektroniska administrativa dokument.
- (20) I vissa fall vill livsmedelsföretagare ange härkomstplatsen för spritdrycker på ett annat sätt än genom att ange geografiska beteckningar och varumärken för att fästa konsumenternas uppmärksamhet på varans kvaliteter. Därför bör särskilda bestämmelser införas om angivande av härkomstplats i beskrivningen, presentationen och märkningen av spritdrycker. Vidare bör skyldigheten enligt förordning (EU) nr 1169/2011 att ange ursprungsland eller härkomstplats för en primär ingrediens inte gälla för spritdrycker, även om ursprungslandet eller härkomstplatsen för den primära ingrediensen i en spritdryck inte är samma som den härkomstplats som anges i beskrivningen, presentationen eller märkningen av spritdrycken i fråga.
- (21) För att skydda vissa spritdryckers anseende bör en bestämmelse fastställas om översättning, transkribering och translitterering av föreskrivna beteckningar för exportändamål.
- (22) För att säkerställa att denna förordning tillämpas enhetligt bör unionsreferensmetoder för analys av spritdrycker och etanol som används vid framställningen av spritdrycker fastställas.
- (23) Bruket av blybaserade kapsyler och blybaserad folie för att täcka förslutningar av kärn med spritdrycker bör även fortsättningsvis förbjudas för att undvika risken för kontaminering, särskilt genom oavsiktlig kontakt med detta slag av kapsyler eller folie, och för miljöföroreningar från avfall som innehåller bly från detta slag av kapsyler eller folie.
- (24) Vad gäller skyddet av geografiska beteckningar, är det viktigt att ta hänsyn till avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (nedan kallat *Tripsavtalet*), särskilt artiklarna 22 och 23, och till det allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat *Gatt-avtalet*), inbegripet artikel V i detta om fri transitering, som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG ⁽⁷⁾. För att stärka skyddet av geografiska beteckningar och bekämpa förfälskning mer effektivt inom ramen för ett sådant regelverk bör detta skydd även gälla för varor som förs in i unionens tullområde utan att övergå till fri omsättning och som hänförs till särskilda tullförfaranden, såsom de som avser transitering, lagring, specifik användning eller bearbetning.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

- (25) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012⁽⁸⁾ gäller inte spritdryckssektorn. Därför bör bestämmelser om skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker fastställas. Geografiska beteckningar bör registreras av kommissionen.
- (26) Förfaranden för registrering, ändring och eventuell avregistrering av geografiska beteckningar för unionen eller ett tredjeland i enlighet med Tripsavtalet bör fastställas samtidigt som status för befintliga geografiska beteckningar som skyddas i unionen automatiskt erkänns. För att göra förfaranderegler avseende geografiska beteckningar konsekventa inom alla berörda sektorer bör sådana förfaranden för spritdrycker utformas utifrån de mer uttömmande och beprövade förfarandena för jordbruksprodukter och livsmedel som fastställs i förordning (EU) nr 1151/2012, med samtidig hänsyn till särdragen hos spritdrycker. För att förenkla registreringsförfarandena och säkerställa att information till livsmedelsföretagare och konsumenter är elektroniskt tillgänglig bör ett elektroniskt register över geografiska beteckningar upprättas. Geografiska beteckningar som skyddas enligt förordning (EG) nr 110/2008 bör automatiskt skyddas enligt den här förordningen och förtecknas i det elektroniska registret. Kommissionen bör slutföra verifieringen av de geografiska beteckningar som ingår i bilaga III till förordning (EG) nr 110/2008, i enlighet med artikel 20 i den förordningen.
- (27) Av skäl som rör överensstämmelse med de regler som är tillämpliga på geografiska beteckningarna för livsmedel, vin och aromatiserade vinprodukter, bör namnet på det dokument som innehåller specifikationerna för spritdrycker som är registrerade som en geografisk beteckning ändras från "kravspecifikation" till "produktspecifikation". Kravspecifikationer som lämnas in som en del av en ansökan enligt förordning (EG) nr 110/2008 bör anses som produktspecifikationer.
- (28) Förhållandet mellan varumärken och geografiska beteckningar för spritdrycker bör förtydligas avseende kriterierna för avslag, ogiltigförklaring och samexistens. Detta förtydligande bör inte påverka de rättigheter som förvärfvas av innehavare av geografiska beteckningar på nationell nivå eller som föreligger på grund av internationella avtal som ingåtts av medlemsstaterna för perioden före inrättandet av unionens skyddssystem genom rådets förordning (EEG) nr 1576/89⁽⁹⁾.
- (29) Om spritdryckssektorns anseende och värde ska kunna upprätthållas är det mycket viktigt med en hög kvalitetsnivå. Medlemsstaternas myndigheter bör ha ansvaret för att en den kvalitetsnivån upprätthålls genom att säkerställa att denna förordning följs. Kommissionen bör kunna övervaka och verifiera efterlevnaden för att säkerställa att denna förordning tillämpas enhetligt. Därför bör kommissionen och medlemsstaterna dela relevanta uppgifter med varandra.
- (30) Med tillämpning av en kvalitetspolicy och särskilt för att uppnå hög kvalitet på spritdrycker och mångfald inom spritdryckssektorn, bör medlemsstaterna få lov att införa striktare bestämmelser om framställning, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker som framställs på det egna territoriet än de som fastställs i denna förordning.
- (31) För att beakta förändringar som rör konsumentefterfrågan, tekniska framsteg, utvecklingen av relevanta internationella normer, behovet att förbättra de ekonomiska villkoren för framställning och saluföring, traditionella lagringsmetoder och lagstiftningen i det importerande tredjelandet samt för att skydda producenternas och livsmedelsföretagarnas berättigade intressen vad gäller skyddet av geografiska beteckningar, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*) delegeras till kommissionen avseende ändringar av och undantag från de tekniska definitionerna och kraven på spritdrycker; godkännande av nya sötningsmedel; undantag för specifikationen av lagringsperioden för *brandy* och upprättandet av ett offentligt register över de organ som ansvarar för övervakningen av lagringsprocesserna; upprättandet av ett elektroniskt register över geografiska beteckningar för spritdrycker och närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll; ytterligare villkor för ansökningar om skydd av en geografisk beteckning och preliminära nationella förfaranden, granskning av kommissionen, invändningsförfarandet och avregistrering av geografiska beteckningar; villkor för och krav på förfarandet för ändringar av produktspecifikationer och ändringar av och undantag från vissa definitioner och bestämmelser om beskrivning, presentation och märkning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker (EGT L 160, 12.6.1989, s. 1).

principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁰⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelsen av delegerade akter.

- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter som avser offentliggörandet av det sammanfattande dokumentet i *Europeiska unionens officiella tidning* och som avser beslut om registrering av namn som geografiska beteckningar om det inte inkommit något meddelande om invändningar eller någon motiverad invändning som kan tas upp till prövning, eller om en motiverad invändning som kan tas upp till prövning har inkommit och en överenskommelse har nåtts.
- (33) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende reglerna om användningen av sötningsmedel; den information som medlemsstaterna ska tillhandahålla när det gäller de organ som har utsetts att övervaka lagringsprocesser; angivandet av ursprungsland eller härkomstplats i beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker; användningen av en unionsymbol för skyddade geografiska beteckningar; närmare tekniska bestämmelser om unionsreferensmetoder för analys av jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter och spritdrycker; beviljande av en övergångsperiod för användningen av geografiska beteckningar och en förlängning av sådana perioder; avslag på ansökningar då villkoren för registrering inte redan har uppfyllts före offentliggörandet av invändningen; registreringar av eller avslag på geografiska beteckningar som offentliggjorts för invändning om en invändning har lämnats in och ingen överenskommelse har nåtts; godkännanden av eller avslag på unionsändringar av en produktspecifikation; godkännanden av eller avslag på en begäran om att avregistrera en registrering av en geografisk beteckning; utformningen av produktspecifikationen och bestämmelser om den information som ska tillhandahållas i produktspecifikationen såvitt avser sambandet mellan det geografiska området och slutprodukten; förfarande, utformning och framställan av ansökningar, av invändningar, av ansökningar om ändringar och meddelanden angående ändringar och förfarandet för avregistrering såvitt avser geografiska beteckningar; de kontroller och verifieringar som medlemsstaterna ska genomföra såväl som den information som måste utbytas för tillämpningen av den här förordningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (34) För att säkerställa genomförandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap ⁽¹²⁾, var det nödvändigt att föreskriva ett undantag från de nominella mängderna i bilagan till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG ⁽¹³⁾ för spritdrycker, för att enkeldestillerad *shochu*, framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan, ska kunna släppas ut på unionsmarknaden i traditionella japanska flaskstorlekar. Detta undantag infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1670 ⁽¹⁴⁾ och bör fortsätta att tillämpas.
- (35) Mot bakgrund av arten och omfattningen av de ändringar av förordning (EG) nr 110/2008 som behöver göras, behövs en ny rättslig ram inom detta område för att förbättra rättssäkerheten, tydligheten och transparensen. Förordning (EG) nr 110/2008 bör därför upphävas.
- (36) För att skydda berörda producenters eller aktörers berättigade intressen med avseende på fördelarna med offentliggörandet av sammanfattande dokument enligt den nya rättsliga ramen bör det vara möjligt att på de berörda medlemsstaternas begäran offentliggöra sammanfattande dokument avseende geografiska beteckningar som registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 110/2008.
- (37) Eftersom bestämmelserna om geografiska beteckningar stärker skyddet för aktörerna bör de bestämmelserna vara tillämpliga två veckor från denna förordnings ikraftträdande. Det bör dock föreskrivas lämpliga arrangemang för att underlätta en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 110/2008 till bestämmelserna i den här förordningen.

⁽¹⁰⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹²⁾ EUT L 330, 27.12.2018, s. 3.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 17).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1670 av den 23 oktober 2018 om ändring av förordning (EG) nr 110/2008 vad gäller nominella mängder för utsläppandet på unionsmarknaden av enkeldestillerad *shochu* som framställts i enkelpanna och buteljerats i Japan (EUT L 284, 12.11.2018, s. 1).

- (38) När det gäller bestämmelser som inte avser geografiska beteckningar bör tillräcklig tid säkerställas för att underlätta en smidig övergång från bestämmelserna i förordning (EG) nr 110/2008 till bestämmelserna i den här förordningen.
- (39) Det bör vara tillåtet att fortsättningsvis saluföra befintliga lager av spritdrycker efter det att denna förordning börjat tillämpas, till dess att dessa lager är uttömda.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH KATEGORIER AV SPRITDRYCKER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om:
 - definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker samt om skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker,
 - den jordbruksalkohol och de destillat som används i framställningen av alkoholhaltiga drycker, och
 - användning av föreskrivna beteckningar för spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel än spritdrycker.
2. Denna förordning tillämpas både på produkter som avses i punkt 1 som släpps ut på unionsmarknaden, oavsett om de framställs inom unionen eller i tredjeländer, och de produkter som inom unionen framställs för export.
3. Vad gäller skyddet av geografiska beteckningar ska kapitel III i denna förordning även gälla för varor som förs in i unionens tullområde utan att övergå till fri omsättning där.

Artikel 2

Definitioner av och krav på spritdrycker

Enligt denna förordning är en spritdryck en alkoholhaltig dryck som uppfyller följande krav:

- a) Den är avsedd att konsumeras av människor.
- b) Den har särskilda organoleptiska egenskaper.
- c) Den har en alkoholhalt på lägst 15 volymprocent, med undantag för spritdrycker som uppfyller kraven för kategori 39 i bilaga I.
- d) Den har framställts på något av nedanstående sätt:
 - i) Direkt med hjälp av, någon av följande metoder, enskilt eller i kombination:
 - Destillering av jäsna produkter, med eller utan tillsats av aromämnen eller livsmedel som används som aromer.
 - Maceration eller liknande bearbetning av växtmaterial i jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter, spritdrycker eller en kombination av dessa.
 - Tillsats till jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter eller spritdrycker av något av följande, enskilt eller i kombination med varandra:
 - Aromämnen som används i enlighet med förordning (EG) nr 1334/2008.
 - Färgämnen som används i enlighet med förordning (EG) nr 1333/2008.
 - Andra godkända ingredienser som används i enlighet med förordningarna (EG) nr 1333/2008 och (EG) nr 1334/2008.

- Sötningemedel.
 - Andra jordbruksprodukter.
 - Livsmedel.
- ii) Genom att tillsätta något av följande, enskilt eller i kombination, till spritdrycken:
- Andra spritdrycker.
 - Jordbruksalkohol.
 - Destillat av jordbruksprodukter.
 - Andra livsmedel.
- e) Den omfattas inte av KN-numren 2203, 2204, 2205, 2206 och 2207.
- f) Om vatten, som får ha destillerats, demineraliserats, avjoniserats eller avhärdats, har tillsatts i framställningen av spritdrycken ska
- i) vattenkvaliteten uppfylla kraven i rådets direktiv 98/83/EG ⁽¹⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG ⁽¹⁶⁾, och
 - ii) spritdryckens alkoholhalt, efter tillsatsen av vatten, fortfarande uppfylla kraven på lägsta alkoholhalt som föreskrivs i led c i denna artikel eller kraven enligt den relevanta kategori spritdrycker som anges i bilaga I.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *föreskriven beteckning*: den beteckning under vilken en spritdryck släpps ut på marknaden, i den mening som avses i artikel 2.2 n i förordning (EU) nr 1169/2011.
2. *sammansatt beteckning*: i samband med beskrivning, presentation och märkning av en alkoholhaltig dryck, kombinationen av antingen en föreskriven beteckning som anges i de kategorier av spritdrycker som fastställs i bilaga I eller den geografiska beteckningen för en spritdryck, från vilken all den färdiga produktens alkohol har sitt ursprung, och en eller flera av följande:
 - a) Namnet på ett eller flera andra livsmedel än en alkoholhaltig dryck eller livsmedel som används för framställning av denna spritdryck i enlighet med bilaga I, eller adjektiv som avletts av dessa namn.
 - b) Ordet "likör" eller "grädde".
3. *antydning*: direkt eller indirekt referens till en eller flera föreskrivna beteckningar som anges i de kategorier av spritdrycker som fastställs i bilaga I eller till en eller flera andra geografiska beteckningar för spritdrycker än en referens i en sammansatt beteckning eller i en förteckning över ingredienser som avses i artikel 13.2, 13.3 och 13.4 i beskrivningen, presentationen eller märkningen av
 - a) ett annat livsmedel än en spritdryck, eller
 - b) en spritdryck som uppfyller kraven på kategorierna 33–40 i bilaga I.
4. *geografisk beteckning*: en beteckning som anger att en spritdryck har sitt ursprung i ett land, eller i en region eller en plats i ett land, i fall då spritdryckens kvalitet, anseende eller andra egenskaper i allt väsentligt kan tillskrivas dess geografiska ursprung.
5. *produktspecifikation*: dokument som bifogats ansökan om skydd av en geografisk beteckning i vilken de specifikationer som spritdrycken måste överensstämja med anges och som betecknades *kravspecifikation* i förordning (EG) nr 110/2008.

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/54/EG av den 18 juni 2009 om utvinning och saluförande av naturliga mineralvatten (EUT L 164, 26.6.2009, s. 45).

6. *grupp*: en sammanslutning som, oberoende av dess juridiska form, huvudsakligen består av producenter eller bearbetningsföretag som arbetar med spritdryckerna i fråga.
7. *generiskt namn*: ett namn på en spritdryck som har blivit generiskt och som, även om det avser den plats eller region där spritdrycken i fråga en gång började framställas eller säljas, har blivit den allmänna benämningen på den spritdrycken i unionen.
8. *synfält*: ett synfält i enlighet med artikel 2.2 k i förordning (EU) nr 1169/2011.
9. *att blanda*: att kombinera en spritdryck som antingen ingår i en kategori av spritdrycker som anges i bilaga I eller till en geografisk beteckning med en eller flera av följande:
 - a) Andra spritdrycker som inte ingår i samma kategori av spritdrycker som fastställs i bilaga I.
 - b) Destillat av jordbruksprodukter.
 - c) Jordbruksalkohol.
10. *blandning*: en spritdryck som har blandats.
11. *att egalisera*: att kombinera två eller flera spritdrycker av samma kategori som endast kan åtskiljas genom små skillnader i sammansättningen som beror på en eller flera av följande faktorer:
 - a) Framställningsmetod.
 - b) De destillationsapparater som används.
 - c) Lagringsperiod.
 - d) Geografiskt framställningsområde.Den spritdryck som framställs på detta sätt ska ingå i samma kategori av spritdrycker som de ursprungliga spritdryckerna före egalisering.
12. *blend*: en spritdryck som har egaliserats.

Artikel 4

Tekniska definitioner och krav

I denna förordning gäller följande tekniska definitioner och krav:

1. *beskrivning*: de ord som används i märkningen, i presentationen och på förpackningen till en spritdryck, i följedokument vid transport av en spritdryck, i handelsdokument, särskilt fakturor och följesedlar, och i reklamen för en spritdryck.
2. *presentation*: de ord som används i märkningen och på ytterförpackningen, såväl som i reklam och marknadsföring av en produkt, i bilder eller liknande och på behållarna, inklusive på flaskan eller förslutningen.
3. *märkning*: varje ord, uppgift, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol i samband med en produkt som anbringas på förpackning, dokumentation, meddelande, etikett, ring eller hylsa som medföljer eller avser sådana produkter.
4. *etikett*: varje påskrift, märke, illustration eller annan beskrivning som återges i skrift, tryck, stencil, prägling, relief eller stämpel på en förpackning eller behållare som innehåller livsmedel eller som fästs på dessa.
5. *förpackning*: skyddsomslag, kartonger, lådor, behållare och flaskor som används vid transport eller försäljning av spritdrycker.
6. *destillering*: en termisk separation med en eller flera separationssteg som syftar till att uppnå vissa organoleptiska egenskaper eller en högre alkoholhalt eller båda, oavsett om sådana steg sker under normalt tryck eller i vakuum, beroende på den destilleringsutrustning som används, och som kan vara enkel eller fraktionerad destillering eller omdestillering.
7. *destillat av jordbruksprodukter*: en alkoholhaltig vätska som erhålls genom destillering, efter alkoholjäsning, av de jordbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till fördraget och som inte har samma egenskaper som etanol och som har kvar arom och smak av de råvaror som använts.

8. *att söta*: att använda en eller flera sötningsmedel i framställningen av spritdrycker.
9. *sötningsmedel*:
- a) halvvitt socker, vitt socker, extravitt socker, dextros, fruktos, stärkelsesirap, sockerlösning, flytande invertsockerlösning, invertsockersirap, enligt definitionerna i del A i bilagan till rådets direktiv 2001/111/EG ⁽¹⁷⁾,
 - b) renad koncentrerad druvmust, koncentrerad druvmust och färsk druvmust,
 - c) karamelliserat socker, dvs. den produkt som erhålls uteslutande genom kontrollerad uppvärmning av sackaros utan baser, mineralsyror eller andra kemiska tillsatser,
 - d) honung enligt definitionen i punkt 1 i bilaga I till rådets direktiv 2001/110/EG ⁽¹⁸⁾,
 - e) johannesbrödssirap,
 - f) andra naturliga kolhydrater som har en liknande effekt som de produkter som avses i leden a–e.
10. *tillsats av alkohol*: en tillsats av jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter eller båda till en spritdryck; en sådan tillsats omfattar inte användningen av alkohol för att späda ut eller lösa färgämnen, aromer eller andra godkända ingredienser som används i framställningen av spritdrycker.
11. *lagring*: lagring av en spritdryck i lämpliga behållare under en viss tid för att på naturlig väg framkalla reaktioner hos spritdrycken som ger den dess särskilda egenskaper.
12. *att smaksätta*: att tillsätta aromer eller livsmedel som används som aromer i framställningen av en spritdryck genom en eller flera av följande metoder: tillsats, infusion, maceration, alkoholjäsning eller destillering av alkohol tillsammans med aromer eller livsmedel som används som aromer.
13. *aromer*: aromer enligt definitionen i artikel 3.2 a i förordning (EG) nr 1334/2008.
14. *aromämne*: ett aromämne enligt definitionen i artikel 3.2 b i förordning (EG) nr 1334/2008.
15. *naturligt aromämne*: ett naturligt aromämne enligt definitionen i artikel 3.2 c i förordning (EG) nr 1334/2008.
16. *aromberedning*: en aromberedning enligt definitionen i artikel 3.2 d i förordning (EG) nr 1334/2008.
17. *annan arom*: en annan arom enligt definitionen i artikel 3.2 h i förordning (EG) nr 1334/2008.
18. *livsmedel som används som aromer*: livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽¹⁹⁾ och som används i framställningen av spritdrycker med det huvudsakliga syftet att smaksätta spritdryckerna.
19. *att färga*: att använda en eller flera färgämnen i framställningen av en spritdryck.
20. *färgämnen*: färgämnen enligt definitionen i punkt 2 i bilaga I till förordning (EG) nr 1333/2008.
21. *sockerkulör*: en livsmedelstillsats som motsvarar E-nummer E 150a, E 150b, E 150c eller E 150d och som avser mer eller mindre starkt brunfärgade produkter som är avsedda som färgämnen, enligt vad som avses i del B i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008; det är inte den söta aromatiska produkt som erhålls genom upphettning av sockerarter och som används som smaksättning.
22. *andra godkända ingredienser*: livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper som godkänts enligt förordning (EG) nr 1334/2008 och andra livsmedelstillsatser än färgämnen som godkänts enligt förordning (EG) nr 1333/2008.

⁽¹⁷⁾ Rådets direktiv 2001/111/EG av den 20 december 2001 om vissa former av socker avsedda som livsmedel (EGT L 10, 12.1.2002, s. 53).

⁽¹⁸⁾ Rådets direktiv 2001/110/EG av den 20 december 2001 om honung (EGT L 10, 12.1.2002, s. 47).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

23. *alkoholhalt i volymprocent*: den andel ren alkohol i en produkt vid 20 °C, uttryckt i volym ren alkohol, i förhållande till produktens totala volym vid samma temperatur.
24. *halt av flyktiga ämnen*: den mängd andra flyktiga ämnen än etanol och metanol som finns i en spritdryck som uteslutande framställts genom destillering.

Artikel 5

Definition av och krav på jordbruksalkohol

I denna förordning avses med *jordbruksalkohol* en vätska som uppfyller följande krav:

- a) Den har erhållits uteslutande från de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget.
- b) Den har ingen annan påvisbar smak än av den råvara som använts i framställningen.
- c) Den lägsta alkoholhalten är 96,0 volymprocent.
- d) De högsta tillåtna halterna av restsubstanser överstiger inte följande värden:
 - i) Total syrahalt (uttryckt i ättiksyra): 1,5 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - ii) Estrar (uttryckt i etylacetat): 1,3 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iii) Aldehyder (uttryckt i acetaldehyd): 0,5 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iv) Högre alkoholer (uttryckt i 2-metyl-1-propanol): 0,5 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - v) Metanol: 30 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - vi) Torrsubstans: 1,5 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - vii) Flyktiga kvävehaltiga baser (uttryckt i kväve): 0,1 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - viii) Furfural: ej påvisbart.

Artikel 6

Etanol och destillat som används i alkoholhaltiga drycker

1. Den etanol och de destillat som används i framställningen av spritdrycker ska vara framställda uteslutande av jordbruksprodukter, i den mening som avses i bilaga I till fördraget.
2. Ingen annan alkohol än jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter eller spritdrycker i kategorierna 1–14 i bilaga I får användas för att späda ut eller lösa upp färgämnen, aromämnen eller andra godkända ingredienser som används i framställningen av alkoholhaltiga drycker. Den alkohol som används för att späda ut eller lösa upp färgämnen, aromämnen eller andra godkända ingredienser får endast användas i den mängd som är absolut nödvändig för ändamålet.
3. Alkoholhaltiga drycker får inte innehålla alkohol av syntetiskt ursprung eller annan alkohol framställd av något annat än jordbruksprodukter i enlighet med bilaga I till fördraget.

Artikel 7

Kategorier av spritdrycker

1. Spritdrycker ska kategoriseras i enlighet med de allmänna bestämmelser som anges i denna artikel och de särskilda bestämmelser som anges i bilaga I.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna för var och en av kategorierna av spritdrycker 1–14 i bilaga I, ska följande gälla spritdrycker i dessa kategorier:
 - a) De ska vara framställda genom alkoholjäsning och destillering och uteslutande erhållas från de råvaror som anges i motsvarande kategori av spritdrycker i bilaga I.

- b) De får inte innehålla tillsatser av alkohol, oavsett om denna är utspädd eller inte.
 - c) De får inte smaksättas.
 - d) De får inte färgas av något annat än sockerkulör som uteslutande används för att justera färgen på dessa spritdrycker.
 - e) De får inte sötas annat än för att runda av den slutliga smaken; den högsta tillåtna halten av sötningsmedel, uttryckt som invertsocker, får inte överskrida de tröskelvärden för respektive kategori som anges i bilaga I.
 - f) De får inte innehålla andra komplement än hela obearbetade objekt av de råvaror som används för att erhålla alkoholen, och som i första hand används för dekorativa ändamål.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna för var och en av kategorierna av spritdrycker 15–44 i bilaga I, ska följande gälla spritdrycker i dessa kategorier:
- a) De får framställas av sådana jordbruksråvaror som förtecknas i bilaga I till fördraget.
 - b) De får innehålla tillsatser av alkohol.
 - c) De får innehålla aromämnen, naturliga aromämnen, aromberedningar och livsmedel som används som aromer.
 - d) De får färgas.
 - e) De får sötas.
4. Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i bilaga II, ska följande gälla övriga spritdrycker som inte uppfyller de särskilda bestämmelserna för var och en av de kategorier som fastställs i bilaga I:
- a) De får framställas av sådana jordbruksråvaror som förtecknas i bilaga I till fördraget och av någon annan typ av livsmedel eller båda.
 - b) De får innehålla tillsatser av alkohol.
 - c) De får smaksättas.
 - d) De får färgas.
 - e) De får sötas.

Artikel 8

Delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 med avseende på ändring av denna förordning genom att införa ändringar av de tekniska definitioner och krav som anges i artikel 2 f och artiklarna 4 och 5.

De delegerade akter som avses i första stycket ska strikt inskränkas till att tillgodose påvisade behov som följer av förändringar i konsumentefterfrågan, tekniska framsteg eller behovet av produktinnovation.

Kommissionen ska anta en separat delegerad akt avseende varje teknisk definition eller tekniskt krav som avses i första stycket.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar denna förordning genom att i undantagsfall, om lagstiftningen i det importerande tredjelandet så kräver, införa undantag från kraven i artikel 2 f och artiklarna 4 och 5, från kraven på kategorier av spritdrycker i bilaga I och från de särskilda bestämmelserna om vissa spritdrycker i bilaga II.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar den här förordningen genom att specificera vilka andra naturliga ämnen eller jordbruksråvaror med en liknande effekt som de produkter som avses i artikel 4.9 a–e, som är tillåtna i hela unionen som sötningsmedel i framställningen av spritdrycker.

4. Kommissionen får genom genomförandakter anta enhetliga bestämmelser om användningen av andra naturliga ämnen eller jordbruksråvaror som genom en delegerad akt är godkända som sötningsmedel i framställningen av sådana spritdrycker som avses i punkt 3, och som framför allt bestämmer respektive omvandlingsfaktorer för sötningsmedel. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

KAPITEL II

BESKRIVNING, PRESENTATION OCH MÄRKNING AV SPRITDRYCKER OCH ANVÄNDNING AV NAMN PÅ SPRITDRYCKER I PRESENTATIONEN OCH MÄRKNINGEN AV ANDRA LIVSMEDEL*Artikel 9***Presentation och märkning**

Spritdrycker som släpps ut på unionsmarknaden ska uppfylla kraven för presentation och märkning i förordning (EU) nr 1169/2011, om inte annat föreskrivs i denna förordning.

*Artikel 10***Föreskrivna beteckningar för spritdrycker**

1. Namnet på en spritdryck ska vara dess föreskrivna beteckning.

Spritdrycker ska förses med en föreskriven beteckning vid beskrivning, presentation och märkning.

Dessa föreskrivna beteckningar ska klart och tydligt anges på spritdryckens etikett och får inte ersättas eller ändras.

2. Spritdrycker som uppfyller kraven på en kategori av spritdrycker i bilaga I ska använda namnet på den kategorin som sin föreskrivna beteckning, såvida inte den kategorin tillåter användningen av en annan föreskriven beteckning.

3. En spritdryck som inte uppfyller kraven på spritdrycker i någon av de kategorier av spritdrycker som anges i bilaga I ska använda den föreskrivna beteckningen "spritdryck".

4. En spritdryck som uppfyller kraven på spritdrycker i mer än en kategori av spritdrycker i bilaga I, får släppas ut på marknaden under en eller flera av de föreskrivna beteckningar som fastställs för dessa kategorier i bilaga I.

5. Utan hinder av punkterna 1 och 2 i denna artikel får den föreskrivna beteckningen för en spritdryck

- a) kompletteras eller ersätts med en geografisk beteckning som det hänvisas till i kapitel III. I sådana fall får den geografiska beteckningen kompletteras ytterligare med sådana ord som tillåts enligt den relevanta produktspecifikationen, under förutsättning att detta inte vilseleder konsumenten, och
- b) ersätts av en sammansatt beteckning som innehåller ordet "likör" eller "grädde", förutsatt att slutprodukten uppfyller kraven på kategori 33 i bilaga I.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1169/2011 och de särskilda bestämmelserna för kategorierna av spritdrycker i bilaga I till den här förordningen, får den föreskrivna beteckningen för en spritdryck kompletteras med

- a) ett namn eller en geografisk hänvisning som anges i de lagar och andra författningar som är tillämpliga i den medlemsstat där spritdrycken släpps ut på marknaden, under förutsättning att detta inte vilseleder konsumenten,
- b) en vedertagen beteckning enligt definitionen i artikel 2.2 o i förordning (EU) nr 1169/2011, under förutsättning att detta inte vilseleder konsumenten,
- c) en sammansatt beteckning eller en antydning i enlighet med artiklarna 11 och 12,
- d) ordet "blend", "blending" eller "blended", under förutsättning att spritdrycken har egaliserats,
- e) ordet "blandning", "blandad" eller "blandad spritdryck", under förutsättning att spritdrycken har blandats,
- f) ordet "torr" eller "dry", med undantag för de spritdrycker som uppfyller kraven enligt kategori 2 i bilaga I, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda kraven i kategorierna 20–22 i bilaga I, och under förutsättning att spritdrycken inte har sötats, inte ens för att avrunda smaken. Med avvikelse från första stycket i denna punkt får ordet "torr" eller "dry" komplettera den föreskrivna beteckningen för sådana spritdrycker som uppfyller kraven i kategori 33 och som därför har sötats.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11, 12, 13.2, 13.3 och 13.4 ska användningen av de föreskrivna beteckningar som avses i punkt 2 i den här artikeln eller geografiska beteckningar i beskrivningen, presentationen eller märkningen av drycker som inte uppfyller kraven enligt den berörda kategorin i bilaga I eller den berörda geografiska beteckningen vara förbjuden. Det förbudet ska också tillämpas då dessa föreskrivna beteckningar eller geografiska beteckningar används tillsammans med ord eller uttryck som "typ", "sort", "stil", "framställd av", "smak" eller andra beteckningar som liknar dessa.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12.1 får aromer som imiterar en spritdryck eller dess användning i framställningen av andra livsmedel än drycker, i deras presentation och märkning hänvisa till de föreskrivna beteckningar som avses i punkt 2 i den här artikeln, under förutsättning att dessa föreskrivna beteckningar är kompletterade med ordet "smak" eller andra liknande uttryck. Geografiska beteckningar får inte användas för att beskriva sådana aromer.

Artikel 11

Sammansatta beteckningar

1. Vid beskrivning, presentation och märkning av en alkoholhaltig dryck får användningen i en sammansatt beteckning av antingen en föreskriven beteckning som fastställs i de kategorier av spritdrycker som anges i bilaga I eller en geografisk beteckning för spritdrycker godkännas på villkor att
 - a) den alkohol som används vid framställningen av en alkoholhaltig dryck härrör endast från den spritdryck som avses i den sammansatta beteckningen, förutom när det gäller den alkohol som kan förekomma i aromer, färgämnen eller godkända ingredienser som används för framställning av denna alkoholhaltiga dryck, och
 - b) spritdrycken inte har späts ut genom tillsats av enbart vatten, så att alkoholhalten är under den lägsta halt som anges i relevant kategori av spritdrycker i bilaga I.
2. Utan att det påverkar de föreskrivna beteckningar som anges i artikel 10, ska orden "alkohol", "sprit", "dryck", "spritdryck" och "vatten" inte ingå i en sammansatt beteckning som beskriver en alkoholhaltig dryck.
3. Sammansatta beteckningar som beskriver en alkoholhaltig dryck ska
 - a) anges med enhetliga bokstäver av samma typsnitt, storlek och färg,
 - b) inte avbrytas av något text- eller bildinslag som inte ingår i dem, och
 - c) inte anges med ett typsnitt som är större än det typsnitt som används för namnet på den alkoholhaltiga drycken.

Artikel 12

Anspelningar

1. I presentationen och märkningen av ett annat livsmedel än en alkoholhaltig dryck ska en antydning till föreskrivna beteckningar för en eller flera kategorier av spritdrycker i bilaga I, eller en eller flera geografiska beteckningar för spritdrycker godkännas, förutsatt att den alkohol som används i framställningen av livsmedlet endast härrör från den spritdryck eller de spritdrycker som avses med antydningen, med undantag för den alkohol som kan förekomma i aromer, färgämnen eller andra godkända ingredienser som används i framställningen av det livsmedlet.
2. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel och utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1308/2013 ⁽²⁰⁾ och (EU) nr 251/2014 ⁽²¹⁾ ska en antydning i presentationen och märkningen av en annan alkoholhaltig dryck än en spritdryck, till de föreskrivna beteckningar som fastställs i en eller flera kategorier av spritdrycker i bilaga I till den här förordningen eller till en eller flera geografiska beteckningar för spritdrycker, godkännas på följande villkor:
 - a) Den tillsatta alkoholen härrör endast från den spritdryck eller de spritdrycker som avses i antydningen.
 - b) Andelen för varje alkoholingrediens ska anges minst en gång i samma synfält som antydningen, i fallande ordning efter de kvantiteter som använts. Denna andel ska motsvara den andel ren alkohol i volymprocent som den utgör av slutprodukten totala halt av ren alkohol i volymprocent.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 (EUT L 84, 20.3.2014, s. 14).

3. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel och från artikel 13.4, ska, i beskrivningen, presentationen och märkningen av en spritdryck som uppfyller kraven på kategorierna 33–40 i bilaga I, antydningen till de föreskrivna beteckningar som föreskrivs i en eller flera kategorier av spritdrycker i den bilagan eller till en eller flera geografiska beteckningar för spritdrycker, godkännas om de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Den tillsatta alkoholen härrör endast från den spritdryck eller de spritdrycker som avses med antydningen.
 - b) Andelen för varje alkoholingrediens ska anges minst en gång i samma synfält som antydningen, i fallande ordning efter de kvantiteter som använts. Denna andel ska motsvara den andel ren alkohol i volymprocent som den utgör av slutprodukten totala halt av ren alkohol i volymprocent.
 - c) Ordet "cream" förekommer inte i den föreskrivna beteckningen för den spritdryck som uppfyller kraven på kategorierna 33–40 i bilaga I, eller i den föreskrivna beteckningen för den eller de spritdrycker som avses med antydningen.
4. De anspelningar som avses i punkterna 2 och 3 ska
- a) inte anges på samma rad som namnet på den alkoholhaltiga drycken,
 - b) anges med en teckenstorlek som inte är större än hälften av den teckenstorlek som används för namnet på den alkoholhaltiga drycken och, i de fall då sammansatta beteckningar används, i en teckenstorlek som inte är större än hälften av den teckenstorlek som används för sådana sammansatta beteckningar, i enlighet med artikel 11.3 c.

Artikel 13

Ytterligare bestämmelser om beskrivning, presentation och märkning

1. Beskrivningen, presentationen eller märkningen av en spritdryck får hänvisa till de råvaror som använts för att framställa den jordbruksalkohol eller de destillat av jordbruksprodukter som används i framställningen av spritdrycken endast då jordbruksalkoholen eller destillaten uteslutande har erhållits från dessa råvaror. I sådana fall ska varje typ av jordbruksalkohol eller destillat av jordbruksprodukter anges i fallande ordning efter den kvantitet ren alkohol i volymprocent som använts.

2. De föreskrivna beteckningar som avses i artikel 10 får ingå i en förteckning över ingredienser i livsmedel, under förutsättning att förteckningen överensstämmer med artiklarna 18–22 i förordning (EU) nr 1169/2011.

3. När det är fråga om en blandning eller en blend får de föreskrivna beteckningar som anges i de kategorier av spritdrycker som anges i bilaga I eller geografiska beteckningar för spritdrycker endast anges i en förteckning över alkoholingredienser som anges i samma synfält som den föreskrivna beteckningen för spritdrycken.

I det fall som avses i första stycket ska förteckningen över alkoholingredienser åtföljas av minst ett av de ord som avses i artikel 10.6 d och e. Både förteckningen över alkoholingredienser och det åtföljande ordet ska anges i samma synfält som spritdryckens föreskrivna beteckning, med enhetliga bokstäver av samma typsnitt och färg samt med en teckenstorlek som inte är större än hälften av den teckenstorlek som används för den föreskrivna beteckningen.

Dessutom ska andelen för varje alkoholingrediens i förteckningen över alkoholingredienser uttryckas minst en gång i procent, i fallande ordning efter de kvantiteter som använts. Denna andel ska motsvara den andel ren alkohol i volymprocent som den utgör av blandningens totala halt av ren alkohol i volymprocent.

Denna punkt ska inte tillämpas när det är fråga om en blend gjord av spritdrycker som tillhör samma geografiska beteckning eller när det är fråga om en blend i vilken ingen av spritdryckerna tillhör en geografisk beteckning.

4. Med avvikelse från punkt 3 i denna artikel ska en blandning som uppfyller kraven enligt en av kategorierna av spritdrycker i bilaga I, ha den föreskrivna beteckningen enligt den relevanta kategorin.

I det fall som avses i första stycket får beskrivningen, presentationen eller märkningen av blandningen innehålla de föreskrivna beteckningar som anges i bilaga I eller de geografiska beteckningar som motsvarar de spritdrycker som har blandats, förutsatt att dessa beteckningar anges

- a) uteslutande i en förteckning över alla de alkoholingredienser som ingår i blandningen, som ska anges med enhetliga bokstäver av samma typsnitt och färg samt med en teckenstorlek som inte är större än hälften av den teckenstorlek som används för den föreskrivna beteckningen,
- b) minst en gång i samma synfält som den föreskrivna beteckningen för blandningen.

Dessutom ska andelen för varje alkoholingrediens i förteckningen över alkoholingredienser uttryckas minst en gång i procent, i fallande ordning efter de kvantiteter som använts. Denna andel ska motsvara den andel ren alkohol i volymprocent som den utgör av blandningens totala halt av ren alkohol i volymprocent.

5. Användningen av namnen på vegetabiliska råvaror som föreskrivna beteckningar för vissa spritdrycker ska inte påverka användningen av namnen på dessa vegetabiliska råvaror i presentationen och märkningen av andra livsmedel. Namnen på sådana råvaror får användas i beskrivningen, presentationen eller märkningen av andra spritdrycker, under förutsättning att användningen inte vilseleder konsumenten.

6. En lagringsperiod eller ålder får anges i beskrivningen, presentationen eller märkningen av en spritdryck endast med avseende på den yngsta alkoholkomponenten i spritdrycken, och förutsatt att alla åtgärder för att få spritdrycken att åldras har skett under officiell tillsyn av en medlemsstat eller under tillsyn som ger likvärdiga garantier. Kommissionen ska upprätta ett offentligt register över de organ som respektive medlemsstat har utsett för uppgiften att övervaka lagringsprocesser.

7. Den föreskrivna beteckningen för en spritdryck ska anges i det elektroniska administrativa dokument som avses i kommissionens förordning (EG) nr 684/2009⁽²²⁾. Om en lagringsperiod eller ålder anges i beskrivningen, presentationen eller märkningen av spritdrycken ska den också nämnas i det administrativa dokumentet.

Artikel 14

Angivande av härkomstplats

1. När härkomstplatsen för en spritdryck anges i beskrivningen, presentationen eller märkningen på något annat sätt än genom en geografisk beteckning eller ett varumärke ska detta motsvara den plats eller region där den fas i framställningsprocessen ägde rum som gav den färdiga spritdrycken dess karaktär och väsentliga, slutliga egenskaper.

2. Angivande av ursprungsland eller härkomstplats för den primära ingrediens som avses i förordning (EU) nr 1169/2011 ska inte krävas för spritdrycker.

Artikel 15

Språk som används för namn på spritdrycker

1. De ord som anges med kursiverad stil i bilagorna I och II och geografiska beteckningar får inte översättas vare sig på etiketten eller i beskrivningen och presentationen av spritdrycker.

2. Med avvikelse från punkt 1, när det gäller spritdrycker som framställs i unionen och är avsedda för export, får de ord som avses i punkt 1 och geografiska beteckningar åtföljas av översättning, transkribering eller translitterering, förutsatt att dessa ord och geografiska beteckningar på originalspråket inte är dolda.

Artikel 16

Användning av en unionssymbol för geografiska beteckningar

Unionssymbolen för de skyddade geografiska beteckningar som fastställts enligt artikel 12.7 i förordning (EU) nr 1151/2012 får användas i beskrivningen, presentationen och märkningen av spritdrycker vars namn är geografiska beteckningar.

Artikel 17

Förbud mot blybaserade kapsyler och blybaserad folie

Spritdrycker som är avsedda att säljas eller släppas ut på marknaden får inte marknadsföras i förpackningar med förslutningar som täcks av blybaserade kapsyler eller blybaserad folie.

⁽²²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 684/2009 av den 24 juli 2009 om genomförande av rådets direktiv 2008/118/EG vad gäller datoriserade förfaranden för flyttning av punktskattepliktiga varor under punktskatteuppskov (EUT L 197, 29.7.2009, s. 24).

Artikel 18

Unionsreferensmetoder för analys

1. Om jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter eller spritdrycker ska analyseras för att verifiera att de uppfyller kraven i denna förordning, ska en sådan analys göras enligt unionsreferensmetoder för analys för att bestämma deras kemiska och fysikaliska sammansättning samt organoleptiska egenskaper.

Andra analysmetoder ska tillåtas på laboratoriechefens ansvar och på villkor att metodernas tillförlitlighet, repeterbarhet och reproducerbarhet är åtminstone likvärdiga med dessa egenskaper hos de relevanta unionsreferensmetoderna för analys.

2. Om unions metoder för analys inte har fastställts för påvisande och kvantifiering av ämnen i en viss spritdryck, ska en eller flera av följande metoder användas:

- a) Analysmetoder som har validerats genom internationellt erkända förfaranden och som framför allt uppfyller kriterierna i bilaga III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽²³⁾.
- b) Analysmetoder som följer de standarder som rekommenderas av Internationella standardiseringsorganisationen (ISO).
- c) Analysmetoder som erkänts och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen (OIV).
- d) I avsaknad av en sådan metod som avses i led a, b eller c ska någon av följande metoder användas, förutsatt att den karakteriseras av tillförlitlighet, repeterbarhet och reproducerbarhet:
 - En analysmetod som godkänts av den berörda medlemsstaten.
 - Vid behov, en annan lämplig analysmetod.

Artikel 19

Delegerade befogenheter

1. För att ta hänsyn till den traditionella dynamiska lagringsprocessen för *brandy* i medlemsstaterna, de så kallade systemen "*criaderas y solera*" eller "*solera e criaderas*" enligt bilaga III, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar denna förordning genom att

- a) fastställa avvikelser från artikel 13.6 när det gäller specifikationen för en lagringsperiod eller ålder i beskrivningen, presentationen eller märkningen av sådan *brandy*, och
- b) inrätta lämpliga kontrollmekanismer för sådan *brandy*.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar den här förordningen avseende upprättandet av ett offentligt register över de organ som respektive medlemsstat har utsett för uppgiften att övervaka de lagringsprocesser i enlighet med vad som anges i artikel 13.6.

Artikel 20

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandekter anta

- a) bestämmelser som är nödvändiga för meddelanden från medlemsstaterna när det gäller de organ som har utsetts att övervaka lagringsprocesser i enlighet med artikel 13.6,
- b) enhetliga bestämmelser för att ange ursprungsland eller härkomstplats i beskrivningen, presentationen eller märkningen av spritdrycker i enlighet med vad som anges i artikel 14,

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

- c) bestämmelser om användningen av den unionssymbol som avses i artikel 16 i beskrivningen, presentationen och märkningen av spritdrycker,
- d) närmare tekniska bestämmelser om de unionsreferensmetoder för analys som avses i artikel 18.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

KAPITEL III

GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

Artikel 21

Skydd av geografiska beteckningar

1. Geografiska beteckningar som är skyddade enligt den här förordningen får användas av alla aktörer som saluför en spritdryck som framställs i enlighet med motsvarande produktspecifikationer.
2. Geografiska beteckningar som är skyddade enligt den här förordningen ska skyddas mot följande:
 - a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av ett registrerat namn för produkter som inte omfattas av registreringen om produkterna är jämförbara med de produkter som är registrerade under namnet i fråga eller om användningen av namnet innebär att det skyddade namnets anseende utnyttjas, inklusive när produkterna i fråga används som en ingrediens.
 - b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produkternas eller tjänsternas verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som "stil", "typ", "metod", "sådan som framställs i", "imitation", "smak", "liknande" eller dylikt, inbegripet när produkterna i fråga används som en ingrediens.
 - c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om härkomst, ursprung, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten i produktens beskrivning, presentation eller märkning som är ägnad att inge en oriktig föreställning om produktens ursprung.
 - d) Alla andra förfaranden som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.
3. Geografiska beteckningar, som är skyddade enligt den här förordningen får inte vara generiska i unionen.
4. Det skydd som avses i punkt 2 ska även gälla för varor som förs in i unionens tullområde utan att övergå till fri omsättning där.

Artikel 22

Produktspecifikation

1. En geografisk beteckning som är skyddad enligt den här förordningen ska överensstämja med en produktspecifikation som åtminstone ska innehålla följande:
 - a) Det namn som ska skyddas som geografisk beteckning, så som det används, antingen i handeln eller i vardagsspråket, endast på de språk som används eller tidigare använts för att beskriva den specifika produkten i det bestämda geografiska området, på originalspråket och transkriberad till det latinska alfabetet om avvikande.
 - b) Kategori av spritdryck eller beteckningen "spritdryck" om spritdrycken inte uppfyller kraven enligt de kategorier av spritdrycker som anges i bilaga I.
 - c) En beskrivning av spritdryckens egenskaper, däribland de råvaror som den framställts av, om lämpligt, samt produktens viktigaste fysikaliska, kemiska, eller organoleptiska egenskaper samt särskilda egenskaper vid jämförelse med andra spritdrycker i samma kategori.
 - d) En definition av det avgränsade geografiska området med avseende på det samband som avses i led f.
 - e) En beskrivning av den metod som används för framställning av spritdrycken, och, när det är lämpligt, uppgift om de ursprungliga, hävdvunna lokala framställningsmetoderna.

- f) Uppgifter om sambandet mellan en viss kvalitet, anseendet eller en annan egenskap hos spritdrycken och dess geografiska ursprung.
- g) Uppgift om namn på och adress till de behöriga myndigheterna eller, om de är tillgängliga, namn på och adress till de organ som kontrollerar överensstämmelsen med bestämmelserna i produktspecifikationen enligt artikel 38 samt uppgift om deras särskilda uppdrag.
- h) Eventuella märkningsregler för den aktuella geografiska beteckningen.

I tillämpliga fall ska krav avseende förpackning ingå i produktspecifikationen tillsammans med en motivering som visar varför produkten måste förpackas i det avgränsade geografiska området i syfte att trygga kvaliteten, säkerställa ursprung eller kontroll, med beaktande av unionsrätten, särskilt unionsrätten om den fria rörligheten för varor och det fria tillhandahållandet av tjänster.

2. Kravspecifikationer som lämnas in som en del av en ansökan före den 8 juni 2019 enligt förordning (EG) nr 110/2008, ska betraktas som produktspecifikationer enligt denna artikel.

Artikel 23

Innehållet i ansökan om registrering av en geografisk beteckning

1. En ansökan om registrering av en geografisk beteckning enligt artikel 24.5 eller 24.8 ska minst innehålla följande:
 - a) Den ansökande gruppens namn och adress samt namn på och adress till de behöriga myndigheter eller, om de är tillgängliga, de organ som kontrollerar överensstämmelsen med bestämmelserna i produktspecifikationen.
 - b) Den produktspecifikation som avses i artikel 22.
 - c) Ett sammanfattande dokument som innehåller
 - i) de viktigaste uppgifterna i produktspecifikationen, inklusive det namn som ska skyddas, den kategori till vilken spritdrycken hör eller beteckningen "spritdryck", framställningsmetod, en beskrivning av spritdryckens egenskaper, en kortfattad definition av det geografiska området och i förekommande fall de särskilda regler som gäller för förpackning och märkning.
 - ii) en beskrivning av sambandet mellan spritdrycken och dess geografiska ursprung som avses i artikel 3.4, däribland vid behov uppgift om de särskilda inslag i produktbeskrivningen eller framställningsmetoden som stöder detta samband.

En sådan ansökan som avses i artikel 24.8 ska dessutom innehålla en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen och bevis för att produktnamnet är skyddat i sitt ursprungsland.

2. Ett ansökningsärende enligt artikel 24.7 ska innehålla följande:
 - a) Uppgift om den ansökande gruppens namn och adress.
 - b) Det sammanfattande dokument som avses i punkt 1 c i den här artikeln.
 - c) En förklaring från medlemsstaten om att den anser att ansökan uppfyller kraven i den här förordningen och de bestämmelser som antagits i enlighet med den.
 - d) En hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

Artikel 24

Ansökan om registrering av en geografisk beteckning

1. Ansökningar om registrering av en geografisk beteckning inom ramen för detta kapitel får endast lämnas in av grupper som arbetar med den spritdryck vars namn föreslås för registrering.
2. En myndighet som utsetts av en medlemsstat får anses vara en grupp vid tillämpningen av detta kapitel om det inte är möjligt för de berörda producenterna att bilda en grupp på grund av sitt antal, sina geografiska lägen eller sin organisatoriska karaktär. I sådana fall ska ett sådant ansökningsärende som avses i artikel 23.2 innehålla dessa skäl.

3. En enskild fysisk eller juridisk person kan anses vara en grupp vid tillämpningen av detta kapitel om följande båda villkor är uppfyllda:

- a) Personen i fråga är den enda producent som är beredd att lämna in en ansökan.
- b) Det avgränsade geografiska området har egenskaper som märkbart skiljer sig från dem i angränsande områden, spritdryckens egenskaper skiljer sig från de produkter som framställs i angränsande områden eller spritdrycken har en särskild kvalitet, ett särskilt anseende eller andra egenskaper som klart och tydligt kan hänföras till dess geografiska ursprung.

4. När det gäller geografiska beteckningar som avser ett geografiskt område som skär över nationella gränser får flera grupper från olika medlemsstater eller tredjeländer lämna in en gemensam ansökan om registrering.

Om en gemensam ansökan lämnas in ska den lämnas till kommissionen av en berörd medlemsstat eller av en ansökande grupp i ett berört tredjeland, direkt eller via myndigheterna i det tredjelandet, efter samråd med alla berörda myndigheter och ansökande grupper. Den gemensamma ansökan ska inbegripa den förklaring som avses i artikel 23.2 c från alla de berörda medlemsstaterna. Kraven i artikel 23 ska vara uppfyllda i samtliga berörda medlemsstater och tredjeländer.

Vid gemensamma ansökningar ska de tillhörande nationella invändningsförfarandena genomföras i alla berörda medlemsstater.

5. Om ansökan berör ett geografiskt område beläget i en medlemsstat ska den överlämnas till myndigheterna i den medlemsstaten.

Medlemsstaten ska granska ansökan på lämpligt sätt för att avgöra om den är motiverad och uppfyller kraven i detta kapitel.

6. Vid den granskning som avses i punkt 5 ska medlemsstaten inleda ett nationellt invändningsförfarande, för att se till att den ansökan som avses i punkt 5 offentliggörs på ett tillfredsställande sätt och att en rimlig tidsfrist föreskrivs så att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse och är bosatta eller etablerade på den medlemsstatens territorium kan lämna in en invändning mot ansökan.

Medlemsstaten ska undersöka om en invändning som mottagits i enlighet med kriterierna i artikel 28 kan tas upp till prövning.

7. Om medlemsstaten efter bedömning av eventuella invändningar anser att kraven i detta kapitel är uppfyllda, får medlemsstaten tillstyrka ansökan och lämna in ansökningsärendet till kommissionen. I sådana fall ska medlemsstaten informera kommissionen om invändningar som kan tas upp till prövning vilka mottagits från fysiska eller juridiska personer som lagligt har salufört produkterna i fråga och som kontinuerligt använt de berörda beteckningarna under minst fem år före den dag för offentliggörande som avses i punkt 6. Medlemsstaterna ska även informera kommissionen om eventuella nationella rättsliga förfaranden som kan påverka registreringsförfarandet.

Medlemsstaten ska se till att ett positivt beslut som den fattar enligt första stycket offentliggörs och att fysiska eller juridiska personer som har ett berättigat intresse i ärendet ges tillfälle att överklaga.

Medlemsstaten ska se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för dess positiva beslut offentliggörs och att den finns tillgänglig i elektronisk form.

Medlemsstaten ska också se till att den version av produktspecifikationen som ligger till grund för kommissionens beslut enligt artikel 26.2 offentliggörs på tillfredsställande sätt.

8. Om ansökan avser ett geografiskt område i ett tredjeland ska ansökan lämnas till kommissionen, antingen direkt eller via myndigheterna i det berörda tredje landet.

9. De handlingar som avses i denna artikel och som skickas till kommissionen ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

Artikel 25

Tillfälligt nationellt skydd

1. Medlemsstaten får på nationell nivå, endast tillfälligt och med verkan från och med den dag då ansökan inkom till kommissionen, bevilja skydd för ett namn enligt detta kapitel.

2. Sådant nationellt skydd ska upphöra den dag då det antingen fattas beslut om registrering enligt detta kapitel eller den inlämnade ansökan dras tillbaka.
3. Om namnet inte registreras enligt detta kapitel ska den berörda medlemsstaten bära hela ansvaret för följderna av ett sådant nationellt skydd.
4. Åtgärder som medlemsstaterna vidtar med stöd av punkt 1 ska endast ha verkan nationellt och får inte påverka handeln inom unionen eller den internationella handeln.

Artikel 26

Kommissionens granskning och offentliggörande med avseende på eventuella invändningar

1. Kommissionen ska på lämpligt sätt granska ansökningar som mottas enligt artikel 24 för att avgöra om de är motiverade och uppfyller kraven i detta kapitel, och att de intressen som företräds av aktörer utanför den ansökande medlemsstaten har beaktats. Sådan granskning ska baseras på det sammanfattande dokument som avses i artikel 23.1 c, bestå av en kontroll av att det inte finns några uppenbara felaktigheter i ansökan och som regel slutföras inom sex månader. Om denna tidsfrist överskrids ska kommissionen dock omedelbart skriftligen informera sökanden om orsakerna till förseningen.

Kommissionen ska minst varje månad offentliggöra en förteckning över namn för vilka registreringsansökningar har inlämnats, med uppgift om vilken dag de lämnats in. Förteckningen ska även innehålla namnet på den medlemsstat eller det tredjeland varifrån ansökan kom.

2. Om kommissionen, på grundval av den granskning som genomförts i enlighet med punkt 1 första stycket, anser att kraven i detta kapitel är uppfyllda ska den i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra det sammanfattande dokument som avses i artikel 23.1 c tillsammans med en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

Artikel 27

Invändningsförfarande

1. Inom tre månader från dagen för offentliggörande av en ansökan i *Europeiska unionens officiella tidning* får myndigheterna i en medlemsstat eller i ett tredjeland, eller en fysisk eller juridisk person med ett berättigat intresse och som är bosatt eller etablerad i ett tredjeland, lämna in ett meddelande om invändningar till kommissionen.

En fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse och som är bosatt eller etablerad i en annan medlemsstat än den från vilken ansökan lämnades in, får lämna in ett meddelande om invändningar till den medlemsstat där personen är bosatt eller etablerad inom en tidsfrist som tillåter att en invändning lämnas in enligt första stycket.

Ett meddelande om invändningar ska innehålla en förklaring om att ansökan kan innebära en överträdelse av kraven i detta kapitel.

Ett meddelande om invändningar som inte innehåller en sådan förklaring ska vara ogiltigt.

Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra meddelandet om invändningar till den myndighet eller det organ som lämnade in ansökan.

2. Om ett meddelande om invändningar lämnas in till kommissionen och inom två månader följs av en motiverad invändning ska kommissionen kontrollera om den motiverade invändningen kan tas upp till prövning.
3. Inom två månader från mottagandet av en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska kommissionen uppmana den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan att inleda lämpliga samråd i ärendet under en tidsperiod på högst tre månader. Denna frist ska börja löpa den dag uppmaningen överlämnas elektroniskt till de berörda parterna.

Den myndighet eller den person som har lämnat in invändningen och den myndighet eller det organ som har lämnat in ansökan ska utan dröjsmål inleda sådana lämpliga samråd. De ska ge varandra den relevanta informationen för att bedöma om ansökan om registrering uppfyller kraven i detta kapitel. Om ingen överenskommelse nås ska den informationen även överlämnas till kommissionen.

Om en överenskommelse nås mellan de berörda parterna, ska myndigheterna i den medlemsstat eller det tredjeland där ansökan lämnades in anmäla alla faktorer som har möjliggjort överenskommelsen till kommissionen, inbegripet yttrandena från sökanden och från myndigheterna i en medlemsstat eller i ett tredjeland eller från andra fysiska och juridiska personer som har lämnat in en invändning.

Oavsett om en överenskommelse nåtts eller ej ska anmälan till kommissionen ske inom en månad från det att samrådet avslutades.

Kommissionen får när som helst under dessa tre månader på den sökandes begäran förlänga tidsfristen för samråden med högst tre månader.

4. Om det till följd av de lämpliga samråd som avses i punkt 3 i denna artikel görs väsentliga ändringar av de uppgifter som har offentliggjorts i enlighet med artikel 26.2 ska kommissionen upprepa den granskning som avses i artikel 26.

5. Meddelandet om invändningar, den motiverade invändningen och tillhörande handlingar som skickas till kommissionen i enlighet med punkterna 1–4 ska avfattas på ett av unionens officiella språk.

Artikel 28

Skäl för invändningar

1. En motiverad invändning som avses i artikel 27.2 ska endast anses giltig om den inkommer till kommissionen inom den tidsfrist som anges i den artikeln och om den visar att

- a) den föreslagna geografiska beteckningen inte uppfyller definitionen i artikel 3.4 eller de krav som avses i artikel 22,
- b) registreringen av den föreslagna geografiska beteckningen strider mot artikel 34 eller 35,
- c) registreringen av den föreslagna geografiska beteckningen skulle äventyra överlevnaden för ett identiskt eller delvis identiskt namn eller varumärke eller för produkter som lagligen har saluförts under minst fem år före det offentliggörande som avses i artikel 26.2, eller
- d) de krav som avses i artiklarna 31 och 32 inte är uppfyllda.

2. Skälen för invändningen ska bedömas med avseende på unionens territorium.

Artikel 29

Övergångsperiod för användningen av geografiska beteckningar

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som ger rätt att under en övergångsperiod på upp till fem år för spritdrycker som har sitt ursprung i en medlemsstat eller ett tredjeland och vars beteckning består av eller innehåller ett namn som innebär en överträdelse av artikel 21.2 fortsätta använda den beteckning som de saluförts under, på villkor att en godkänd motiverad invändning enligt artikel 24.6 eller artikel 27 visar att registreringen av namnet skulle äventyra överlevnaden för

- a) ett helt identiskt namn eller för en sammansatt beteckning i vilken ett av orden är identiskt med det namn som ska registreras, eller
- b) andra namn som liknar det namn som ska registreras och som hänvisar till spritdrycker som lagligen har saluförts under minst fem år före dagen för det offentliggörande som avses i artikel 26.2.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36 får kommissionen anta genomförandeakter som förlänger den övergångsperiod som beviljas enligt punkt 1 upp till 15 år eller tillåter fortsatt användning i upp till 15 år i vederbörligen motiverade fall, förutsatt att det visas att

- a) den beteckning som avses i punkt 1 har använts lagligen utan uppehåll på ett rättvisande sätt i minst 25 år innan ansökan om skydd ingavs till kommissionen,

- b) användningen av den beteckning som avses i punkt 1 aldrig har syftat till att utnyttja den registrerade geografiska beteckningens anseende,
- c) konsumenterna inte har vilseletts eller har riskerat att vilseledas om produktens verkliga ursprung.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

- 3. När en beteckning som avses i punkterna 1 och 2 används ska en tydlig och väl synlig uppgift om ursprungslandet förekomma i märkningen.

Artikel 30

Beslut om registrering

- 1. Om kommissionen på grundval av den information kommissionen har tillgång till från den granskning som utförts enligt artikel 26.1 anser att villkoren för registreringen av en föreslagen geografisk beteckning inte är uppfyllda, ska den informera den berörda ansökande medlemsstaten eller det berörda ansökande tredjelandet om skälen till avslaget och bevilja två månader för att inkomma med synpunkter. Om kommissionen inte mottar några synpunkter eller om den trots mottagna synpunkter anser att villkoren för registrering inte är uppfyllda, ska den genom genomförandeakter avslå ansökan, såvida inte ansökan dras tillbaka. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.
- 2. Om kommissionen inte mottar något meddelande om invändningar eller någon motiverad invändning som kan tas upp till prövning enligt artikel 27, ska den utan att tillämpa förfarandet i artikel 47.2 anta genomförandeakter för att registrera namnet.
- 3. Om kommissionen mottar en motiverad invändning som kan tas upp till prövning ska den, efter de lämpliga samråd som avses i artikel 27.3, och med hänsyn tagen till resultatet av dessa, göra något av följande:
 - a) Om parterna har nått en överenskommelse, registrera namnet genom genomförandeakter som antas utan tillämpning av det förfarande som avses i artikel 47.2 och, om det är nödvändigt, ändra den information som har offentliggjorts enligt artikel 26.2, förutsatt att sådana ändringar inte är väsentliga.
 - b) Om ingen överenskommelse har nåtts, anta genomförandeakter med beslut om registrering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.
- 4. Registreringsakter och beslut om avslag ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Registrering ska ge den geografiska beteckningen det skydd som avses i artikel 21.

Artikel 31

Ändring av en produktspecifikation

- 1. Varje grupp som har ett berättigat intresse får ansöka om godkännande av en ändring av en produktspecifikation.

I ansökan ska anges vilka ändringar som begärs, med motiveringar.

- 2. Ändringar av en produktspecifikation ska delas upp i två kategorier enligt följande, beroende på hur omfattande de är:
 - a) Unionsändringar vilka kräver ett invändningsförfarande på unionsnivå.
 - b) Standardändringar vilka ska behandlas av medlemsstaterna eller tredjeländer.
- 3. En ändring ska anses vara en unionsändring om den
 - a) innefattar en ändring av beteckningen eller någon del av den geografiska beteckningens namn som registrerats enligt denna förordning,
 - b) består av en ändring av spritdryckens föreskrivna beteckning eller kategori,

- c) riskerar att ogiltigförklara spritdryckens särskilda kvalitet, anseende eller andra egenskaper som i allt väsentligt kan tillskrivas det geografiska ursprunget, eller
- d) innebär ytterligare begränsningar vad gäller marknadsföringen av produkten.

Alla andra ändringar ska anses vara standardändringar.

En standardändring ska också anses vara en tillfällig ändring när den gäller en tillfällig förändring av produktspecifikationen till följd av att de offentliga myndigheterna infört obligatoriska sanitära och fytosanitära åtgärder eller som har samband med naturkatastrofer eller svåra väderförhållanden som formellt har erkänts av de behöriga myndigheterna.

- 4. Unionsändringar ska godkännas av kommissionen. Godkännandeförfarandet ska, i tillämpliga delar, följa förfarandet i artikel 24 och artiklarna 26–30. Ansökningar om unionsändringar som lämnas in av tredjeländer eller av producenter i tredjeländer ska innehålla bevis på att den begärda ändringen är förenlig med de lagar i det tredjelandet som är tillämpliga på skydd av geografiska beteckningar.
- 5. Standardändringar ska godkännas av de medlemsstater där det område som produktens geografiska beteckning hänvisar till är beläget. För tredjeländer ska ändringar godkännas i enlighet med tillämplig rätt i det berörda tredjelandet.
- 6. Granskningen av ansökan om ändring ska endast avse den föreslagna ändringen.

Artikel 32

Avregistrering

- 1. Kommissionen får, på eget initiativ eller på begäran av en fysisk eller juridisk person som har ett berättigat intresse, anta genomförandeakter för att avregistrera en geografisk beteckning i något av följande fall:
 - a) Om efterlevnaden av kraven på produktspecifikationen inte längre kan säkerställas.
 - b) Om det under minst sju på varandra följande år inte har funnits några produkter på marknaden under den aktuella geografiska beteckningen.

Avregistreringar ska, i tillämpliga fall, ske enligt förfarandet i artiklarna 24, 26, 27, 28 och 30.

- 2. Utan hinder av punkt 1 får kommissionen, på begäran av tillverkarna av den spritdryck som saluförs under den registrerade geografiska beteckningen, anta genomförandeakter som avregistrerar motsvarande registrering.
- 3. I båda de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska kommissionen, innan den antar genomförandeakten, samråda med medlemsstatens myndigheter, myndigheterna i tredjelandet eller, om möjligt, med den producent i tredjelandet som ursprungligen ansökte om registrering av den berörda geografiska beteckningen, såvida inte avregistreringen begärs direkt av de ursprungliga sökandena.
- 4. De genomförandeakter som avses i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

Artikel 33

Register över skyddade geografiska beteckningar för spritdrycker

- 1. Kommissionen ska, senast den 8 juni 2021, anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar denna förordning genom att inrätta ett allmänt tillgängligt elektroniskt register, som hålls uppdaterat, över skyddade geografiska beteckningar för spritdrycker som erkänns enligt denna ordning (nedan kallat *registret*).
- 2. Namnet på en geografisk beteckning ska registreras på originalspråket. Om originalspråket inte skrivs med latinska bokstäver, ska även en transkribering eller translitterering till latinska bokstäver registreras tillsammans med namnet på originalspråket.

För de geografiska beteckningar som registreras enligt detta kapitel ska registret ge direkt tillgång till de sammanfattande dokumenten och ska också innehålla en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen.

För de geografiska beteckningar som registrerats före den 8 juni 2019 ska registret ge direkt tillgång till huvudspecifikationerna i kravspecifikationen som fastställs i artikel 17.4 i förordning (EG) nr 110/2008.

Kommissionen ska anta delegerade akter, i enlighet med artikel 46, som kompletterar denna punkt med ytterligare närmare bestämmelser om registrets utformning och innehåll.

3. Geografiska beteckningar för spritdrycker framställda i tredjeländer, som skyddas i unionen i enlighet med ett internationellt avtal i vilket unionen är avtalsslutande part, får föras in i registret som geografiska beteckningar.

Artikel 34

Homonyma geografiska beteckningar

1. Om ett namn som är föremål för en registreringsansökan är helt eller delvis homonymt med ett namn som redan registrerats enligt denna förordning, ska namnet registreras med vederbörlig hänsyn till lokala och traditionella seder och bruk samt den eventuella risken för förväxling.
2. Ett homonymt namn som vilseleder konsumenten att tro att en produkt kommer från ett annat område får inte registreras, även om namnet bokstavligen är korrekt i fråga om det territorium eller den region eller plats där sådana produkter har sitt ursprung.
3. En registrerad homonym geografisk beteckning får endast användas om det vid praktisk tillämpning finns en klar skillnad i mellan den senare registrerade homonymen och det namn som redan finns i registret, med beaktande av kraven på att producenterna ska behandlas lika och att konsumenterna inte får vilseledas.
4. Skyddet av geografiska beteckningar för spritdrycker som avses i artikel 21 i denna förordning ska inte påverka skyddade geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för produkter enligt förordningarna (EU) nr 1308/2013 och (EU) nr 251/2014.

Artikel 35

Särskilda skäl att avslå en ansökan om skydd

1. Ett generiskt namn får inte skyddas som geografisk beteckning.

När det ska fastställas om ett namn har blivit ett generiskt namn, ska hänsyn tas till samtliga relevanta faktorer och särskilt till

- a) de nuvarande förhållandena i unionen, särskilt i områden där produkten konsumeras, och
- b) relevant unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.

2. Ett namn får inte skyddas som geografisk beteckning om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om spritdryckens rätta identitet.

3. Ett namn får endast skyddas som geografisk beteckning om de steg i framställningen som ger spritdrycken den kvalitet, det anseende eller de andra egenskaper som i allt väsentligt kan tillskrivas dess geografiska ursprung utförs i det berörda geografiska området.

Artikel 36

Förhållandet mellan varumärken och geografiska beteckningar

1. En registrering av ett varumärke vars användning motsvarar eller skulle motsvara en eller flera av de situationer som avses i artikel 21.2 ska avslås eller ogiltigförklaras.

2. Ett varumärke vars användning motsvarar en eller flera av de situationer som avses i artikel 21.2 får fortsätta att användas och förnyas trots registreringen av en geografisk beteckning, om ansökan har lämnats in eller om varumärket har registrerats eller, om den möjligheten föreskrivs i den berörda lagstiftningen, i god tro har förvärvats genom användning inom unionen, före den dag då ansökan om skydd av den geografiska beteckningen lämnades in till kommissionen, såvida det inte finns skäl att ogiltigförklara eller upphäva varumärkesregistreringen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 ⁽²⁴⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 ⁽²⁵⁾.

Artikel 37

Befintliga registrerade geografiska beteckningar

Geografiska beteckningar för spritdrycker som är registrerade i bilaga III till förordning (EG) nr 110/2008 och därmed skyddade enligt den förordningen ska automatiskt skyddas som geografiska beteckningar enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 33 i den här förordningen.

Artikel 38

Kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationen

1. Medlemsstaterna ska upprätta och kontinuerligt uppdatera en förteckning över aktörer som framställer spritdrycker med en geografisk beteckning som registrerats enligt denna förordning.

2. Vad gäller geografiska beteckningar som avser spritdrycker med ursprung inom unionen och som registrerats enligt denna förordning ska, innan produkten släpps ut på marknaden, kontroll av överensstämmelsen med produktspecifikationen i enlighet med vad som avses i artikel 22 utföras av

a) en eller flera behöriga myndigheter som avses i artikel 43.1, eller

b) kontrollorgan i den mening som avses i artikel 2 andra stycket led 5 i förordning (EG) nr 882/2004, som utför produktcertifieringar.

Om en medlemsstat tillämpar artikel 24.2 ska en sådan kontroll av överensstämmelse med produktspecifikationen säkerställas av en annan myndighet än den som anses utgöra en grupp enligt den punkten.

Utan hinder av medlemsstaternas nationella rätt får kostnaderna för en sådan kontroll av överensstämmelsen med produktspecifikationen bäras av de aktörer som omfattas av kontrollerna.

3. Vad gäller geografiska beteckningar som avser spritdrycker med ursprung i ett tredjeland och som registrerats enligt denna förordning ska, innan produkten släpps ut på marknaden, kontrollen av överensstämmelsen med produktspecifikationen utföras av

a) en behörig myndighet som utsetts av tredjelandet, eller

b) ett produktcertifieringsorgan.

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra namn på och adress till de behöriga myndigheter och organ som avses i punkt 2 och regelbundet uppdatera uppgifterna.

Kommissionen ska offentliggöra namn på och adress till de behöriga myndigheter och organ som avses i punkt 3 och regelbundet uppdatera uppgifterna.

5. De kontrollorgan som avses i punkt 2 b och de produktcertifieringsorgan som avses i punkt 3 b ska vara förenliga med och ackrediterade enligt den europeiska standarden ISO/IEC 17065:2012 eller eventuella tillämpliga framtida översyner eller ändrade versioner av denna.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (omarbetning) (EUT L 336, 23.12.2015, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).

6. De behöriga myndigheter som avses i punkterna 2 och 3 som kontrollerar överensstämmelsen mellan den geografiska beteckning som skyddas enligt denna förordning och produktspecifikationen ska vara objektiva och opartiska. De ska förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som är nödvändiga för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 39

Tillsyn över användningen av namn på marknaden

1. Medlemsstaterna ska genomföra riskanalysbaserade kontroller av användningen på marknaden av geografiska beteckningar som är registrerade enligt denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder vid överträdelser av kraven i detta kapitel.

2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga administrativa och rättsliga åtgärder för att förhindra eller stoppa olaglig användning av namn på produkter eller tjänster som framställs eller saluförs på deras territorium och som omfattas av geografiska beteckningar som är registrerade enligt denna förordning.

Medlemsstaterna ska i detta syfte utse myndigheter som ansvarar för dessa åtgärder i enlighet med förfaranden som varje enskild medlemsstat fastställer.

Dessa myndigheter ska erbjuda tillräckliga garantier för objektivitet och opartiskhet och förfoga över den kvalificerade personal och de resurser som är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om namn på och adress till de behöriga myndigheter som ska ansvara för kontroller av användningen av namn på marknaden och som utsetts i enlighet med artikel 43. Kommissionen ska offentliggöra dessa myndigheters namn och adresser.

Artikel 40

Förfarande och krav samt planering och rapportering av kontrollverksamheten

1. De förfaranden och krav som fastställs i förordning (EG) nr 882/2004 ska gälla i tillämpliga delar för de kontroller som föreskrivs i artiklarna 38 och 39 i denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska se till att verksamheter avseende kontroll av skyldigheterna enligt detta kapitel förs in i ett separat avsnitt av de fleråriga nationella kontrollplanerna i enlighet med artiklarna 41–43 i förordning (EG) nr 882/2004.

3. De årliga rapporter som avses i artikel 44.1 i förordning (EG) nr 882/2004 ska innehålla ett separat avsnitt med de uppgifter som anges i den bestämmelsen rörande kontrollen av att de skyldigheter som fastställs i den här förordningen efterlevs.

Artikel 41

Delegerade befogenheter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar denna förordning med ytterligare villkor, däribland när ett geografiskt område omfattar mer än ett land, med avseende på

a) ansökan om registrering av en geografisk beteckning som avses i artiklarna 23 och 24, och

b) inledande nationella förfaranden som avses i artikel 24, kommissionens granskning, invändningsförfarande och avregistrering av skyddade geografiska beteckningar.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som kompletterar denna förordning med villkor och krav på förändringar för unionsändringar och standardändringar, inklusive tillfälliga ändringar, av produktspecifikationer enligt artikel 31.

*Artikel 42***Genomförandebefogenheter**

1. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser avseende
 - a) utformning av den specifikation som avses i artikel 22 och de uppgifter som produktspecifikationen ska innehålla om sambandet mellan det geografiska området och slutprodukten enligt artikel 22.1 f,
 - b) förfarande, utformning och framställan av invändningar enligt artiklarna 27 och 28,
 - c) utformning och framställan av ansökningar om unionsändringar och meddelanden avseende standarändringar och tillfälliga ändringar enligt artikel 31.4 respektive 31.5,
 - d) förfarande och utformning av avregistreringsförfarandet enligt artikel 32, samt bestämmelser om framställan av begäran om avregistrering, och
 - e) vilka kontroller som medlemsstaterna ska utföra, inbegripet provtagning, enligt artikel 38.
2. Kommissionen ska senast den 8 juni 2021 anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om förfaranden för, och utformning och framställan av, ansökningar som avses i artiklarna 23 och 24, inbegripet ansökningar som rör mer än ett nationellt territorium.
3. De genomförandeakter som avses i punkterna 1 och 2 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

KAPITEL IV

KONTROLLER, INFORMATIONSUTBYTE, MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING*Artikel 43***Kontroller av spritdrycker**

1. Medlemsstaterna ska ha ansvaret för kontrollen av spritdrycker. De ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att denna förordning efterlevs och utse den myndighet som ska ansvara för att se till att denna förordning efterlevs.
2. Kommissionen ska säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning och ska, om så krävs, genom genomförandeakter fastställa bestämmelser om de administrativa och fysiska kontroller som medlemsstaterna ska utföra för att se till att skyldigheterna enligt denna förordning fullgörs. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

*Artikel 44***Informationsutbyte**

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska utbyta den information som behövs för tillämpningen av den här förordningen.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter om vad för slags information som ska utbytas samt metoderna för informationsutbytet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 47.2.

*Artikel 45***Medlemsstaternas egen lagstiftning**

1. Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser om framställning, beskrivning, presentation och märkning som är strängare än bestämmelserna i bilagorna I och II vid tillämpningen av en kvalitetspolicy för spritdrycker framställda i det egna landet, och särskilt för geografiska beteckningar som förtecknas i registret eller för skyddet av nya geografiska beteckningar, under förutsättning att sådana bestämmelser är förenliga med unionsrätten.

2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna dock inte förbjuda eller begränsa import, försäljning eller konsumtion av spritdrycker framställda i andra medlemsstater eller tredjeländer som är förenliga med denna förordning.

KAPITEL V

DELEGERING AV BEFOGENHETER, GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 46

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8 och 19 ska ges till kommissionen för en period på sju år från och med den 24 maj 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sju år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 33 och 41 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 24 maj 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
4. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 50 ska ges till kommissionen för en period på sex år från och med den 24 maj 2019.
5. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8, 19, 33, 41 och 50 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
6. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
7. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
8. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8, 19, 33, 41 och 50 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 47

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för spritdrycker som inrättats genom förordning (EEG) nr 1576/89. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

AVSNITT 2

Undantag, övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 48

Undantag från krav avseende nominella mängder i direktiv 2007/45/EG

Med avvikelse från artikel 3 i direktiv 2007/45/EG, och från den sjätte raden i punkt 1 i bilagan till det direktivet, får enkeldestillerad *shochu* ⁽²⁶⁾, framställd i enkelpanna och buteljerad i Japan, släppas ut på unionsmarknaden i nominella mängder på 720 ml och 1 800 ml.

Artikel 49

Upphävande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 50 ska förordning (EG) nr 110/2008 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 25 maj 2021. Kapitel III i den förordningen ska dock upphöra att gälla med verkan från och med den 8 juni 2019.
2. Med avvikelse från punkt 1 gäller följande:
 - a) Artikel 17.2 i förordning (EG) nr 110/2008 ska fortsätta att gälla till och med den 25 maj 2021.
 - b) Artikel 20 i förordning (EG) nr 110/2008 och, utan att det påverkar tillämpligheten av de andra bestämmelserna i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 716/2013 ⁽²⁷⁾, artikel 9 i den genomförandeförordningen, ska fortsätta att gälla till dess att de förfaranden som föreskrivs i artikel 9 i den genomförandeförordningen avslutats, men under alla omständigheter inte senare än den 25 maj 2021.
 - c) Bilaga III till förordning (EG) nr 110/2008 ska fortsätta att gälla till dess att det register som avses i artikel 33 i den här förordningen har upprättats.
3. Hänvisningar till förordning (EG) nr 110/2008 ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV till den här förordningen.

Artikel 50

Övergångsbestämmelser

1. Spritdrycker som inte uppfyller kraven i denna förordning men som uppfyller kraven i förordning (EG) nr 110/2008 och som framställdes innan den 25 maj 2021 får fortsätta att släppas ut på marknaden till dess att lagren har tömts.
2. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får spritdrycker där beskrivning, presentation eller märkning inte är förenliga med artiklarna 21 och 36 i den här förordningen men som är förenliga med artiklarna 16 och 23 i förordning (EG) nr 110/2008 och som märktes innan den 8 juni 2019 fortsätta att släppas ut på marknaden till dess att lagren har tömts.
3. Till och med den 25 maj 2025 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 46 som ändrar artikel 3.2, 3.3, 3.9, 3.10, 3.11 och 3.12, artikel 10.6 och 10.7 samt artiklarna 11, 12 och 13 eller som kompletterar denna förordning genom att avvika från de bestämmelserna.

De delegerade akter som avses i första stycket ska strikt begränsas till att tillgodose påvisade behov som följer av marknadsomständigheter.

Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje definition, teknisk definition eller krav i de bestämmelser som avses i första stycket.

⁽²⁶⁾ Enligt vad som avses i bilaga 2-D till avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap.

⁽²⁷⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 716/2013 av den 25 juli 2013 om tillämpningsbestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker (EUT L 201, 26.7.2013, s. 21).

4. Artiklarna 22–26, 31 och 32 i denna förordning ska inte vara tillämpliga på ansökningar om registrering eller ändring eller begäranden om avregistrering som är under behandling den 8 juni 2019. Artiklarna 17.4, 17.5 och 17.6, 18 och 21 i förordning (EG) nr 110/2008 ska fortsätta att tillämpas på sådana ansökningar och begäranden om avregistrering.

Bestämmelserna om invändning enligt artiklarna 27, 28 och 29 i denna förordning ska inte vara tillämpliga på de ansökningar om registrering eller de ansökningar om ändring med avseende på vilka huvudspecifikationerna i kravspecifikationen respektive en ansökan om ändring redan offentliggjorts för invändning i *Europeiska unionens officiella tidning* den 8 juni 2019. Artikel 17.7 i förordning (EG) nr 110/2008 ska fortsätta att tillämpas på sådana ansökningar.

Bestämmelserna om invändningsförfarandet enligt artiklarna 27, 28 och 29 i denna förordning ska inte vara tillämpliga på en begäran om avregistrering som är under behandling den 8 juni 2019. Artikel 18 i förordning (EG) nr 110/2008 ska fortsätta att tillämpas på sådana begäranden om avregistrering.

5. För de geografiska beteckningar som registrerats enligt kapitel III i denna förordning, och vars ansökan om registrering ännu inte har behandlats den dag då de genomförandeakter med närmare regler om förfaranden, utformning och framställan av ansökningar enligt artikel 23 som föreskrivs i artikel 42.2 i denna förordning börjar tillämpas, får registret ge direkt tillgång till huvudspecifikationerna i kravspecifikationen i enlighet med artikel 17.4 i förordning (EG) nr 110/2008.

6. När det gäller geografiska beteckningar som registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 110/2008 ska kommissionen, på en medlemsstats begäran, offentliggöra ett sammanfattande dokument som lämnats in av den medlemsstaten i *Europeiska unionens officiella tidning*. Offentliggörandet ska åtföljas av en hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen och ska inte följas av ett invändningsförfarande.

Artikel 51

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 25 maj 2021.

2. Utan hinder av punkt 1 ska artikel 16, artikel 20 c, artiklarna 21, 22 och 23, artikel 24.1, 24.2 och 24.3, artikel 24.4 första och andra styckena, artikel 24.8 och 24.9, artiklarna 25–42 samt 46 och 47, artikel 50.1, 50.4 och 50.6, punkterna 39 d och 40 d i bilaga I och definitionerna i artikel 3 avseende de bestämmelserna tillämpas från och med den 8 juni 2019.

3. De delegerade akter som föreskrivs i artiklarna 8, 19 och 50, som antas i enlighet med artikel 46, och de genomförandeakter som föreskrivs i artiklarna 8.4 samt 20, 43 och 44, som antas i enlighet med artikel 47, ska tillämpas från och med den 25 maj 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

KATEGORIER AV SPRITDRYCKER

1. Rom

- a) Rom är en spritdryck som framställts uteslutande genom destillering av den produkt som erhålls genom alkoholjäsning av melass eller sirap som framställts vid tillverkning av rörsocker eller av själva rörsockersaften, som destillerats till mindre än 96 volymprocent, så att destillatet i märkbar grad har de specifika organoleptiska kännetecknen för rom.
- b) Alkoholhalten i rom ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Rom får inte smaksättas.
- e) Rom får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Rom får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) I fråga om geografiska beteckningar som registrerats enligt denna förordning får den föreskrivna beteckningen rom kompletteras med
- i) ordet "*traditionnel*" eller "*tradicional*", under förutsättning att rommen i fråga
- har framställts genom destillering till en alkoholhalt som är lägre än 90 volymprocent efter alkoholjäsning av alkoholproducerande råvaror som uteslutande har sitt ursprung på framställningsplatsen, och
 - har en halt av flyktiga ämnen på minst 225 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent), och
 - inte är sötad.
- ii) ordet "jordbruks-", förutsatt att rommen i fråga uppfyller kraven i led i och uteslutande har framställts genom destillering efter alkoholjäsning av rörsockersaft. Ordet "jordbruks-" får endast användas i fråga om en geografisk beteckning för ett franskt utomeuropeiskt departement eller den autonoma regionen Madeira.

Detta led ska inte påverka användningen av ordet "jordbruks-", "*traditionnel*" eller "*tradicional*" i samband med produkter som inte omfattas av denna kategori, i enlighet med de särskilda kriterierna för sådana produkter.

2. Whisky eller whiskey

- a) Whisky eller whiskey är en spritdryck som uteslutande framställts genom att utföra samtliga av följande framställningsmoment:
- i) Destillering av mäska från mältad spannmål, med eller utan hela korn av omältad spannmål
- som försockrats genom diastas från den malt som använts, med eller utan andra naturliga enzymer,
 - som jästs med hjälp av jäst.
- ii) Varje destillering har gjorts till en alkoholhalt som är lägre än 94,8 volymprocent, så att destillatet fått en arom och smak som härrör från de råvaror som använts.
- iii) Det slutliga destillatet har lagrats i minst tre år på träfat med en volym på högst 700 liter.

Det slutliga destillatet, till vilket endast vatten och sockerkulör (för färgning) får tillsättas, ska ha den färg, arom och smak som är ett resultat av den framställningsprocess som beskrivs i leden i, ii och iii.

- b) Alkoholhalten i whisky eller whiskey ska vara lägst 40 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.

- d) Whisky eller whiskey får inte sötas, inte ens för att runda av smaken, eller smaksättas, och får inte heller innehålla några andra tillsatser än sockerkulör (E 150a) som används för att justera färgen.
- e) Den föreskrivna beteckningen "whisky" eller "whiskey" får kompletteras med orden "single malt" endast om den destillerats uteslutande från mältat korn på ett enda destilleri.

3. Sädessprit

- a) Sädessprit är en spritdryck som uteslutande framställts genom destillering av jäst mäsik från spannmål med hela korn och som har organoleptiska egenskaper som härrör från de råvaror som använts.
- b) Alkoholhalten i sädessprit ska vara lägst 35 volymprocent med undantag för "Korn".
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Sädessprit får inte smaksättas.
- e) Sädessprit får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Sädessprit får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 10 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) Sädessprit får ha den föreskrivna beteckningen "sädessprit" om den har framställts genom att jäst mäsik från spannmål med hela korn destillerats till en alkoholhalt som är lägre än 95 volymprocent, och har organoleptiska egenskaper som härrör från de råvaror som använts.
- h) I den föreskrivna beteckningen "sädessprit" eller "sädessprit" får ordet "sädess-" ersättas med namnet på det spannmålslag som uteslutande använts i framställningen av spritdrycken.

4. Vinsprit

- a) Vinsprit är en spritdryck som uppfyller följande krav:
 - i) Den har uteslutande framställts genom destillering till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent av vin, vin som är uppspritat för destillering eller vindestillat som destillerats till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent.
 - ii) Den har en halt av flyktiga ämnen på minst 125 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iii) Den har en metanolhalt på högst 200 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
- b) Alkoholhalten i vinsprit ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Vinsprit får inte smaksättas. Detta utesluter inte traditionella framställningsmetoder.
- e) Vinsprit får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Vinsprit får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) Om vinsprit har lagrats får den fortsätta att släppas ut på marknaden som "vinsprit", under förutsättning att den har lagrats lika länge eller längre än den lagringsperiod som föreskrivs avseende spritdrycker enligt definitionen i kategori 5.
- h) Denna förordning påverkar inte användningen av beteckningen "Brantwein" i kombination med ordet "essig" i presentationen och märkningen av vinäger.

5. Brandy eller Weinbrand

- a) Brandy eller Weinbrand är en spritdryck som uppfyller följande krav:
 - i) Den har framställts av vinsprit till vilken vindestillat får tillsättas, under förutsättning att vindestillatet har destillerats till en alkoholhalt som är lägre än 94,8 volymprocent och högst utgör 50 procent av den slutliga produktens alkoholhalt.

- ii) Den har lagrats i minst
 - ett år i ekbehållare med en volym på minst 1 000 liter, eller
 - sex månader på ekfat med en volym på mindre än 1 000 liter.
 - iii) Den har en halt av flyktiga ämnen på minst 125 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent), som uteslutande härrör från destillering av de råvaror som använts.
 - iv) Den har en metanolhalt på högst 200 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
- b) Alkoholhalten i *brandy* eller *Weinbrand* ska vara lägst 36 volymprocent.
 - c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
 - d) Varken *brandy* eller *Weinbrand* får smaksättas. Detta utesluter inte traditionella framställningsmetoder.
 - e) *Brandy* eller *Weinbrand* får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
 - f) *Brandy* eller *Weinbrand* får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 35 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.

6. Druvsprit eller sprit av druvrester

- a) Druvsprit eller sprit av druvrester är en spritdryck som uppfyller följande krav:
 - i) Den har uteslutande framställts av druvrester som jästs och destillerats, antingen direkt genom vattenånga eller efter det att vatten tillsatts, och båda följande villkor har uppfyllts:
 - Varje destillering har gjorts till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent.
 - Den första destilleringen har gjorts tillsammans med själva fruktrestererna.
 - ii) En kvantitet jäsningsrester får tillsättas, dock högst 25 kilogram per 100 kilogram använda druvrester.
 - iii) Den andel alkohol som erhållits från jäsningsresterna får uppgå till högst 35 procent av den totala andelen alkohol i den slutliga produkten.
 - iv) Den har en halt av flyktiga ämnen på minst 140 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent), och har en metanolhalt på högst 1 000 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
- b) Alkoholhalten i druvsprit eller sprit av druvrester ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Druvsprit eller sprit av druvrester får inte smaksättas. Detta utesluter inte traditionella framställningsmetoder.
- e) Druvsprit eller sprit av druvrester får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Druvsprit eller sprit av druvrester får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.

7. Sprit av fruktrester

- a) Sprit av fruktrester är en spritdryck som uppfyller följande krav:
 - i) Den har uteslutande framställts genom att andra fruktrester än druvrester jästs och destillerats, och båda följande villkor har uppfyllts:
 - Varje destillering har gjorts till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent.
 - Den första destilleringen har gjorts tillsammans med själva fruktrestererna.
 - ii) Den har en halt av flyktiga ämnen på lägst 200 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iii) Den har en metanolhalt på högst 1 500 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iv) Den har, i fråga om sprit av stenfruktrester, en cyanvätesyrahalt på högst 7 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).

- b) Alkoholhalten i sprit av fruktresten ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Sprit av fruktresten får inte smaksättas.
- e) Sprit av fruktresten får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Sprit av fruktresten får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) Den föreskrivna beteckningen ska bestå av namnet på frukten följt av "sprit av fruktresten". Om rester av flera olika frukter använts ska den föreskrivna beteckningen vara "sprit av fruktresten" och får kompletteras med namnet på varje frukt i fallande ordning efter den kvantitet som använts

8. Russinsprit eller *raisin brandy*

- a) Russinsprit eller *raisin brandy* är en spritdryck som uteslutande framställts genom destillering av den produkt som erhållits genom alkoholjäsning av extrakt av torkade druvor av sorterna "Corinth Black" eller "Moscatel d'Alexandrie", och som har destillerats till en alkoholhalt som är lägre än 94,5 volymprocent, så att destillatet fått en arom och smak som härrör från de råvaror som använts.
- b) Alkoholhalten i russinsprit eller *raisin brandy* ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Russinsprit eller *raisin brandy* får inte smaksättas.
- e) Russinsprit eller *raisin brandy* får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Russinsprit eller *raisin brandy* får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.

9. Fruktsprit

- a) Fruktsprit är en spritdryck som uppfyller följande krav:
 - i) Den har uteslutande framställts genom alkoholjäsning och destillering, med eller utan kärnor, av färska frukter med fruktkött, inklusive bananer, eller saft av sådana frukter, bär eller grönsaker.
 - ii) Varje destillering har gjorts till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent, så att destillatet fått en arom och smak som härrör från de råvaror som använts.
 - iii) Den har en halt av flyktiga ämnen på minst 200 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iv) Den har, i fråga om stenfruktsprit, en cyanvätesyrashalt på högst 7 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
- b) Fruktsprits metanolhalt får vara högst 1 000 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent); dock gäller följande:
 - i) I fråga om fruktsprit som framställts av följande frukter eller bär, med avseende på vilken metanolhalten högst får uppgå till 1 200 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent):
 - Äpple (*Malus domestica* Borkh.),
 - Aprikos (*Prunus armeniaca* L.),
 - Plommon (*Prunus domestica* L.),
 - Quetsch (*Prunus domestica* L.),
 - Mirabell (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),
 - Persika (*Prunus persica* (L.) Batsch),
 - Päron (*Pyrus communis* L.), dock ej Williamspäron (*Pyrus communis* L. cv "Williams"),
 - Björnbär (*Rubus* sect. *Rubus*),
 - Hallon (*Rubus idaeus* L.).

- ii) I fråga om fruktsprit som framställts av frukter eller bär, med avseende på vilken metanolhalten högst får uppgå till 1 350 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent):
- Kvitten (*Cydonia oblonga* Mill.),
 - Enbär (*Juniperus communis* L. eller *Juniperus oxycedrus* L.),
 - Williamspäron (*Pyrus communis* L. cv "Williams"),
 - Svarta vinbär (*Ribes nigrum* L.),
 - Röda vinbär (*Ribes rubrum* L.),
 - Nypon (*Rosa canina* L.),
 - Fläderbär (*Sambucus nigra* L.),
 - Rönnbär (*Sorbus aucuparia* L.),
 - Äppelrönnbär (*Sorbus domestica* L.),
 - Oxelbär (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz).
- c) Alkoholhalten i fruktsprit ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- d) Fruktsprit får inte färgas.
- e) Utan hinder av led d i denna kategori och med avvikelse från livsmedelskategori 14.2.6 i del E i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 får dock sockerkulör användas för att justera färgen på fruktsprit som åldrats minst ett år i kontakt med trä.
- f) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- g) Fruktsprit får inte smaksättas.
- h) Fruktsprit får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 18 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- i) Den föreskrivna beteckningen för fruktsprit ska vara "sprit", kompletterat med namnet på frukten, bäret eller grönsaken. På bulgariska, grekiska, kroatiska, polska, rumänska, slovakiska, slovenska och tjeckiska får den föreskrivna beteckningen anges med namnet på frukten, bäret eller grönsaken, kompletterat med ett suffix.

Alternativt får

- i) den föreskrivna beteckningen som avses i första stycket vara "wasser", använt tillsammans med namnet på frukten, eller
- ii) följande föreskrivna beteckningar användas i följande fall:
- "kirsch" för körsbärssprit (*Prunus avium* (L.) L.),
 - "plommon", "quetsch" eller "slivovitz" för plommonsprit (*Prunus domestica* L.),
 - "mirabell" för mirabellsprit (*Prunus domestica* L. subsp. *syriaca* (Borkh.) Janch. ex Mansf.),
 - "frukt av smultronträd" för sprit från frukt av smultronträd (*Arbutus unedo* L.),
 - "Golden Delicious" för äppelsprit (*Malus domestica* var. "Golden Delicious"),
 - "Obstler" för fruktsprit som framställts av frukt, med eller utan bär, förutsatt att minst 85 procent av mäskan erhållits från olika sorters äpplen, päron eller båda.

Namnet "Williams" eller "williams" får endast användas för utsläppande på marknaden av päronsprit som uteslutande framställts av päron av sorten "Williams".

Föreligger det risk för att slutkonsumenten kan ha svårt att förstå en av de föreskrivna beteckningarna som inte innehåller ordet "sprit" som avses i detta led, ska beskrivningen, presentationen och märkningen innehålla ordet "sprit", eventuellt kompletterat med en förklaring.

- j) Om två eller flera frukter, bär eller grönsaker destilleras tillsammans ska produkten i förekommande fall släppas ut på marknaden under den föreskrivna beteckningen
- "fruktsprit" för spritdrycker som uteslutande framställts genom destillering av frukt eller bär eller båda, eller
 - "grönsaksprit" för spritdrycker som uteslutande framställts genom destillering av grönsaker, eller
 - "frukt- och grönsakssprit" för spritdrycker som framställts genom destillering av en kombination av frukt, bär och grönsaker.

Den föreskrivna beteckningen får kompletteras med namnen på varje frukt, bär eller grönsak i fallande ordning efter den kvantitet som har använts.

10. Äppelcidersprit, päroncidersprit samt äppel- och päroncidersprit

- a) Äppelcidersprit, päroncidersprit samt äppel- och päroncidersprit är spritdrycker som uppfyller följande krav:
- i) De har uteslutande framställts genom att äppel- eller päroncider destillerats till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent så att destillatet fått en arom och smak som härrör från frukterna.
 - ii) De har en halt av flyktiga ämnen på minst 200 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iii) De har en metanolhalt på högst 1 000 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
- b) Alkoholhalten i äppelcidersprit, päroncidersprit samt äppel- och päroncidersprit ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Äppelcidersprit, päroncidersprit samt äppel- och päroncidersprit får inte smaksättas. Detta utesluter inte traditionella framställningsmetoder.
- e) Äppelcidersprit, päroncidersprit samt äppel- och päroncidersprit får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Äppelcidersprit, päroncidersprit samt äppel- och päroncidersprit får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 15 gram sötningssmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) Den föreskrivna beteckningen ska vara
- "äppelcidersprit" för spritdrycker som uteslutande framställts genom destillering av äppelcider,
 - "päroncidersprit" för spritdrycker som uteslutande framställts genom destillering av päroncider, eller
 - "äppel- och päroncidersprit" för spritdrycker som framställts genom destillering av äppel- och päroncider.

11. Honungssprit

- a) Honungssprit är en spritdryck som uppfyller följande krav:
- i) Den har uteslutande framställts genom jäsning och destillering av mäsik från honung.
 - ii) Den har destillerats till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent, så att destillatet fått organoleptiska egenskaper som härrör från de råvaror som använts.
- b) Alkoholhalten i honungssprit ska vara lägst 35 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Honungssprit får inte smaksättas.
- e) Honungssprit får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Honungssprit får enbart sötas med honung för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram honung per liter, uttryckt som invertsocker.

12. Hefebrand eller sprit av jäsnings- eller pressrester

- a) *Hefebrand* eller sprit av jäsnings- eller pressrester är en spritdryck som uteslutande framställts genom destillering till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent av jäsningsrester av vin, jäsningsrester av öl eller jäsningsrester av jäst frukt.
- b) Alkoholhalten i *Hefebrand* eller sprit av jäsnings- eller pressrester ska vara lägst 38 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) *Hefebrand* eller sprit av jäsnings- eller pressrester får inte smaksättas.
- e) *Hefebrand* eller sprit av jäsnings- eller pressrester får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) *Hefebrand* eller sprit av jäsnings- eller pressrester får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) Den föreskrivna beteckningen "*Hefebrand*" eller "sprit av jäsnings- eller pressrester" ska kompletteras med namnet på den använda råvaran.

13. Ölsprit

- a) Ölsprit är en spritdryck som uteslutande framställts genom direkt destillering av färskt öl under normalt tryck till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent, så att det erhållna destillatet fått organoleptiska egenskaper som härrör från ölet.
- b) Alkoholhalten i ölsprit ska vara lägst 38 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) Ölsprit får inte smaksättas.
- e) Ölsprit får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) Ölsprit får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.

14. Topinambur eller jordärtskockssprit

- a) *Topinambur* eller jordärtskockssprit är en spritdryck som uteslutande framställts genom jäsning och destillering till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent av jordärtskockor (*Helianthus tuberosus* L.).
- b) Alkoholhalten i *topinambur* eller jordärtskockssprit ska vara lägst 38 volymprocent.
- c) Alkohol får inte tillsättas, oavsett om denna är utspädd eller ej.
- d) *Topinambur* eller jordärtskockssprit får inte smaksättas.
- e) *Topinambur* eller jordärtskockssprit får endast innehålla tillsats av sockerkulör för att anpassa färgen.
- f) *Topinambur* eller jordärtskockssprit får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.

15. Vodka

- a) Vodka är en spritdryck som framställts av jordbruksalkohol som erhållits genom jäsning med hjälp av jäst från antingen
 - potatis eller spannmål eller båda,
 - andra jordbruksråvaror,som destillerats så att de organoleptiska egenskaperna hos råvarorna och hos de biprodukter som erhållits genom jäsningen selektivt minskas.

Efter detta kan ytterligare destillering eller behandling med lämpliga processhjälpmedel eller båda, däribland behandling med aktivt kol, utföras för att ge drycken särskilda organoleptiska egenskaper.

De högsta halterna av rests substanser för den jordbruksalkohol som används för att framställa vodka ska överensstämma med de halter som anges i artikel 5 d, metanolhalten får emellertid inte vara högre än 10 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
- b) Alkoholhalten i vodka ska vara lägst 37,5 volymprocent.

- c) Endast sådana naturliga aromämnen eller aromberedningar som finns i destillat som erhållits från de jästa råvarorna får tillsättas. Dessutom får drycken ges särskilda organoleptiska egenskaper, dock inte en dominerande arom.
- d) Vodka får inte färgas.
- e) Vodka får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 8 gram sötningssmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- f) I beskrivningen, presentationen eller märkningen av vodka som inte enbart framställts av potatis eller spannmål eller båda ska det tydligt anges "framställd av ..." med tillägg av namnet på de råvaror som använts för att framställa jordbruksalkoholen. Denna uppgift ska anges i samma synfält som den föreskrivna beteckningen.
- g) Alternativt får den föreskrivna beteckningen vara "vodka" i samtliga medlemsstater.

16. Sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering

- a) Sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering är en spritdryck som uppfyller följande krav:
 - i) Den har framställts genom
 - maceration av såväl delvis jästa som ojästa frukter, bär eller nötter enligt led ii, eventuellt med tillsats av högst 20 liter jordbruksalkohol eller tillsats av sprit eller destillat som härrör från samma frukt, bär eller nöt eller en kombination därav, per 100 kilogram jästa frukter, bär eller nötter,
 - följt av destillering; varje destillering ska göras till en alkoholhalt som är lägre än 86 volymprocent.
 - ii) Den har framställts av följande frukter, bär eller nötter:
 - Aronia (*Aronia Medik. nom cons.*),
 - Svart aronia (*Aronia melanocarpa (Michx.) Elliott*),
 - Kastanj (*Castanea sativa Mill.*),
 - Citrusfrukter (*Citrus spp.*),
 - Hasselnöt (*Corylus avellana L.*),
 - Kråkbär (*Empetrum nigrum L.*),
 - Jordgubbar (*Fragaria spp.*),
 - Havtorn (*Hippophae rhamnoides L.*),
 - Järneksbär (*Ilex aquifolium* och *Ilex cassine L.*),
 - Körsbärskornell (*Cornus mas*),
 - Valnöt (*Juglans regia L.*),
 - Banan (*Musa spp.*),
 - Myrten (*Myrtus communis L.*),
 - Kaktusfikon (*Opuntia ficus-indica (L.) Mill.*),
 - Passionsfrukt (*Passiflora edulis Sims*),
 - Hägg (*Prunus padus L.*),
 - Slånbär (*Prunus spinosa L.*),
 - Svarta vinbär (*Ribes nigrum L.*),
 - Vita vinbär (*Ribes niveum Lindl.*),
 - Röda vinbär (*Ribes rubrum L.*),

- Krusbär (*Ribes uva-crispa* L. syn. *Ribes grossularia*),
 - Nypon (*Rosa canina* L.),
 - Åkerbär (*Rubus arcticus* L.),
 - Hjortron (*Rubus chamaemorus* L.),
 - Björnbär (*Rubus* sect. *Rubus*),
 - Hallon (*Rubus idaeus* L.),
 - Fläderbär (*Sambucus nigra* L.),
 - Rönnbär (*Sorbus aucuparia* L.),
 - Äppelrönnbär (*Sorbus domestica* L.),
 - Oxelbär (*Sorbus torminalis* (L.) Crantz),
 - Sött balsamplommon (*Spondias dulcis* Parkinson),
 - Gult balsamplommon (*Spondias mombin* L.),
 - Amerikanskt blåbär (*Vaccinium corymbosum* L.),
 - Vilt tranbär (*Vaccinium oxycoccos* L.),
 - Blåbär (*Vaccinium myrtillus* L.),
 - Lingon (*Vaccinium vitis-idaea* L.).
- b) Alkoholhalten i sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering får inte smaksättas.
- d) Sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering får inte färgas.
- e) Utan hinder av led d och med avvikelse från livsmedelskategori 14.2.6 i del E i bilaga II till förordning (EG) nr 1333/2008 får dock sockerkulör användas för att justera färgen på sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering och som åldrats minst ett år i kontakt med trä.
- f) Sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 18 gram sötningssmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- g) I beskrivningen, presentationen och märkningen av sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten) som erhållits genom maceration och destillering ska "erhållen genom maceration och destillering" anges i beskrivningen, presentationen eller märkningen, samt på flaskans framsidesetikett, med bokstäver av samma typsnitt, storlek och färg, och i samma synfält som "sprit (kompletterat med namnet på frukten, bäret eller nöten)".

17. Geist (kompletterat med namnet på den frukt eller den råvara som använts)

- a) Geist (kompletterat med namnet på den frukt eller den råvara som använts) är en spritdryck som framställts genom att ojästa frukter och bär som förtecknas i led a ii) i kategori 16 eller grönsaker, nötter, andra växtdelar, såsom örter eller rosenblad, eller svamp fått macerera i jordbruksalkohol, följt av destillering till lägre än 86 volymprocent.
- b) Alkoholhalten i Geist (kompletterat med namnet på den frukt eller den råvara som använts) ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Geist (kompletterat med namnet på den frukt eller den råvara som använts) får inte smaksättas.
- d) Geist (kompletterat med namnet på den frukt eller den råvara som använts) får inte färgas.

- e) *Geist* (kompletterat med namnet på den frukt eller den råvara som använts) får sötas för att runda av den slutliga smaken. Slutprodukten får emellertid inte innehålla mer än 10 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- f) Ordet ”-geist” som föregås av ett annat ord än namnet på en frukt, en växt eller en annan råvara får komplettera den föreskrivna beteckningen för andra spritdrycker och alkoholhaltiga drycker, under förutsättning att sådan användning inte vilseleder konsumenten.

18. **Gentiana**

- a) Gentiana är en spritdryck som har framställts av ett destillat av gentiana, som i sin tur erhållits genom jäsning av gentianarot, med eller utan tillsats av jordbruksalkohol.
- b) Alkoholhalten i gentiana ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Gentiana får inte smaksättas.

19. **Enbärskryddad spritdryck**

- a) En enbärskryddad spritdryck är en spritdryck som har framställts genom att jordbruksalkohol, sädessprit, sädesdestillat eller en kombination därav smaksatts med enbär (*Juniperus communis* L. eller *Juniperus oxycedrus* L.).
- b) Alkoholhalten i enbärskryddad spritdryck ska vara lägst 30 volymprocent.
- c) Aromämnen, aromberedningar, växter med aromgivande egenskaper eller delar av växter med aromgivande egenskaper eller en kombination därav får användas utöver enbär, men de organoleptiska egenskaperna för enbär ska kunna urskiljas, även om de ibland är försvagade.
- d) En enbärskryddad spritdryck får ha de föreskrivna beteckningarna ”Wacholder” eller ”genebra”.

20. **Gin**

- a) Gin är en enbärskryddad spritdryck som har framställts genom att jordbruksalkohol smaksatts med enbär (*Juniperus communis* L.).
- b) Alkoholhalten i gin ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Aromämnen, aromberedningar eller båda ska användas i framställningen av gin så att smaken av enbär dominerar.
- d) Beteckningen ”gin” får kompletteras med ordet ”dry” om den inte innehåller tillsatser i form av sötningsmedel som överstiger 0,1 gram sötningsmedel per liter slutprodukt, uttryckt som invertsocker.

21. **Destillerad gin**

- a) Destillerad gin är en av följande:
 - i) En enbärskryddad spritdryck som framställts uteslutande genom att jordbruksalkohol med en ursprunglig alkoholhalt om lägst 96 volymprocent, destillerats tillsammans med enbär (*Juniperus communis* L.) och andra växter, under förutsättning att enbärssmaken dominerar.
 - ii) En kombination av den produkt som erhållits genom en sådan destillering och jordbruksalkohol med samma sammansättning, renhet och alkoholhalt. Aromämnen, sådana aromberedningar som avses i kategori 20.c eller båda får användas för att smaksätta destillerad gin.
- b) Alkoholhalten i destillerad gin ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Sådan gin som framställts genom att endast essenser eller aromämnen tillsatts i jordbruksalkohol ska inte betraktas som destillerad gin.
- d) Beteckningen ”destillerad gin” får kompletteras med eller innehålla ordet ”dry” om den inte innehåller tillsatser i form av sötningsmedel som överstiger 0,1 gram sötningsmedel per liter slutprodukt, uttryckt som invertsocker.

22. London gin

- a) *London gin* är destillerad gin som uppfyller följande krav:
- i) Den har uteslutande framställts av jordbruksalkohol, har en metanolhalt på högst 5 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent), och dess arom härrör uteslutande från jordbruksalkohol som destillerats tillsammans med allt naturligt växtmaterial som använts.
 - ii) Det erhållna destillatet har en alkoholhalt på lägst 70 volymprocent.
 - iii) Om ytterligare jordbruksalkohol eventuellt tillsätts ska denna uppfylla kraven i artikel 5 men ge en metanolhalt på högst 5 gram per hektoliter alkohol (100 volymprocent).
 - iv) Den är inte färgad.
 - v) Den får inte sötas med mer än 0,1 gram sötningsmedel per liter slutprodukt, uttryckt som invertsocker.
 - vi) Den får inte innehålla några andra ingredienser än de ingredienser som avses i leden i, iii och v samt vatten.
- b) Alkoholhalten i *London gin* ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Beteckningen "*London gin*" får kompletteras med eller innehålla ordet "*dry*".

23. Kumminkryddad spritdryck eller Kümmel

- a) Kumminkryddad spritdryck eller *Kümmel* är en spritdryck som framställts genom att jordbruksalkohol smaksatts med kummin (*Carum carvi* L.).
- b) Alkoholhalten i kumminkryddad spritdryck eller *Kümmel* ska vara lägst 30 volymprocent.
- c) Aromämnen, aromberedningar eller båda får dessutom användas, men smaken av kummin ska dominera.

24. Akvavit eller aquavit

- a) Akvavit eller *aquavit* är en spritdryck som smaksatts med kummin, dillfrö eller båda och som framställts genom användning av jordbruksalkohol som smaksatts med ett destillat av växter eller kryddor.
- b) Alkoholhalten i *akvavit* eller *aquavit* ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Naturliga aromämnen, aromberedningar eller båda får dessutom användas, men smaken ska till stor del härröra från destillat av kummin (*Carum carvi* L.), dillfrön (*Anethum graveolens* L.) eller båda; eteriska oljor får inte användas.
- d) Bitterämnena får inte tydligt dominera smaken. Torrsubstanshalten får vara högst 1,5 gram per 100 milliliter.

25. Aniskryddad spritdryck

- a) Aniskryddad spritdryck är en spritdryck som framställts genom att jordbruksalkohol smaksatts med naturliga extrakt av stjärnanis (*Illicium verum* Hook f.), anis (*Pimpinella anisum* L.), fänkål (*Foeniculum vulgare* Mill.) eller andra växter som innehåller samma aromatiska huvudbeståndsdelar, samt enligt en av följande processer eller en kombination av dessa:
- i) Maceration, destillering eller båda.
 - ii) Destillering tillsammans med frön eller andra delar av de växter som anges ovan.
 - iii) Tillsats av naturliga, destillerade extrakt av växter med smak av anisfrön.
- b) Alkoholhalten i aniskryddad spritdryck ska vara lägst 15 volymprocent.
- c) Aniskryddad spritdryck får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.
- d) Andra naturliga växtextrakt eller aromatiska frön får också användas, men anissmaken ska dominera.

26. Pastis

- a) *Pastis* är en spritdryck som smaksatts med anisfrön och som innehåller naturliga extrakt av lakritsrot (*Glycyrrhiza* spp.), vilket innebär att den också innehåller sådana färgämnen som kallas "chalkoner" samt glycyrrhizinsyra, med halter på lägst 0,05 och högst 0,5 gram per liter.
- b) Alkoholhalten i *pastis* ska vara lägst 40 volymprocent.
- c) *Pastis* får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.
- d) *Pastis* ska innehålla mindre än 100 gram sötningsmedel per liter, uttryckt i invertsocker, och ha en anetolhalt på lägst 1,5 och högst 2 gram per liter.

27. Pastis de Marseille

- a) *Pastis de Marseille* är en *pastis* med en utpräglad anissmak med en anetolhalt på mellan 1,9 och 2,1 gram per liter.
- b) Alkoholhalten i *pastis de Marseille* ska vara lägst 45 volymprocent.
- c) *Pastis de Marseille* får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.

28. Anis eller janeževce

- a) *Anis* eller *janeževce* är en aniskryddad spritdryck, vars karakteristiska arom uteslutande härrör från anis (*Pimpinella anisum* L.), stjärnanis (*Illicium verum* Hook f.) eller fänkål (*Foeniculum vulgare* Mill.) eller en kombination av dessa.
- b) Alkoholhalten i *anis* eller *janeževce* ska vara lägst 35 volymprocent.
- c) *Anis* or *janeževce* får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.

29. Destillerad anis

- a) Destillerad *anis* är en *anis* som innehåller alkohol som destillerats tillsammans med frön som avses i kategori 28. a och, i fråga om geografiska beteckningar, mastix och andra aromatiska frön, växter och frukter; denna alkohol ska utgöra minst 20 procent av alkoholhalten i destillerad *anis*.
- b) Alkoholhalten i destillerad *anis* ska vara lägst 35 volymprocent.
- c) Destillerad *anis* får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.

30. Bittra spritdrycker eller bitter

- a) Bittra spritdrycker eller *bitter* är spritdrycker med en dominerande bitter smak, som framställts genom att jordbruksalkohol eller destillat av jordbruksprodukter eller båda smaksatts med aromämnen eller aromberedningar eller båda.
- b) Alkoholhalten i bittra spritdrycker eller *bitter* ska vara lägst 15 volymprocent.
- c) Utan att det påverkar användningen av sådana beteckningar i presentationen och märkningen av andra livsmedel än spritdrycker får bittra spritdrycker eller *bitter* också släppas ut på marknaden under namnen "bitter" eller "bitter", med eller utan ytterligare en beteckning.
- d) Utan hinder av led c får beteckningen "bitter" eller "bitter" användas i beskrivningen, presentationen och märkningen av bittra likörer.

31. Smaksatt vodka

- a) Smaksatt vodka är en vodka som har getts en annan dominerande arom än den som härrör från de råvaror som använts för att framställa vodkan.
- b) Alkoholhalten i smaksatt vodka ska vara lägst 37,5 volymprocent.
- c) Smaksatt vodka får sötas, egaliseras, smaksättas, lagras eller färgas.

- d) När smaksatt vodka sötas ska slutprodukten innehålla mindre än 100 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- e) Den föreskrivna beteckningen för smaksatt vodka får också utgöras av namnet på en dominerande arom i kombination med ordet "vodka". Beteckningen "vodka" på ett officiellt EU-språk får ersättas av "*vodka*".

32. Spritdryck med slånbersarom eller *pacharán*

- a) Spritdryck med slånbersarom eller *pacharán* är en spritdryck som har en dominerande slånberssmak och som framställts genom maceration av slånbar (*Prunus spinosa*) i jordbruksalkohol, med tillsats av naturliga extrakt av anis, destillat av anis eller båda,
- b) Den lägsta alkoholhalten för en spritdryck med slånbersarom eller *pacharán* ska vara 25 volymprocent.
- c) För framställning av en spritdryck med slånbersarom eller *pacharán* ska en minimikvantitet på 125 gram slånbar per liter slutprodukt ha använts.
- d) En spritdryck med slånbersarom eller *pacharán* ska ha en halt av sötningsmedel, uttryckt som invertsocker, på mellan 80 och 250 gram per liter slutprodukt.
- e) De organoleptiska egenskaperna, färgen och smaken för en spritdryck med slånbersarom eller *pacharán* ska uteslutande härröra från den frukt som använts och anis.
- f) Beteckningen "*pacharán*" får användas som föreskriven beteckning endast om produkten framställts i Spanien. Om produkten framställts utanför Spanien får "*pacharán*" endast användas för att komplettera den föreskrivna beteckningen "Spritdryck med slånbersarom", förutsatt att detta åtföljs av orden "framställd i ...", följt av namnet på den medlemsstat eller det tredjeland där produkten framställts.

33. Likör

- a) Likör är en spritdryck
 - i) som har en lägsta halt av sötningsmedel, uttryckt som invertsocker, på
 - 70 gram per liter, i fråga om körsbärs- eller surkörsbärslikör vars alkohol uteslutande utgörs av körsbärs- eller surkörsbärssprit,
 - 80 gram per liter, i fråga om likörer som enbart smaksätts med gentiana eller någon liknande växter eller malört,
 - 100 gram per liter, i fråga om övriga likörer.
 - ii) som har framställts av jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter eller en eller flera spritdrycker eller en kombination av dessa produkter, som har sötats och där en eller flera aromer, jordbruksprodukter eller livsmedel har tillsatts.
- b) Alkoholhalten i likör ska vara lägst 15 volymprocent.
- c) Aromämnen och aromberedningar får användas i framställningen av likör.

Följande likörer får emellertid endast smaksättas med livsmedel som används som aromer, aromberedningar och naturliga aromämnen:

- i) Fruktlikörer av
 - ananas (*Ananas*),
 - citrusfrukt (*Citrus* L.),
 - havtorn (*Hippophae rhamnoides* L.),
 - mullbär (*Morus alba*, *Morus rubra*),
 - surkörsbär (*Prunus cerasus*),
 - körsbär (*Prunus avium*),
 - svarta vinbär (*Ribes nigrum* L.),
 - åkerbär (*Rubus arcticus* L.),

- hjortron (*Rubus chamaemorus* L.),
- hallon (*Rubus idaeus* L.),
- vilt tranbär (*Vaccinium oxycoccos* L.),
- blåbär (*Vaccinium myrtillus* L.),
- lingon (*Vaccinium vitis-idaea* L.).

ii) Örtlikörer av

- malört (*Artemisia genepi*),
- gentiana (*Gentiana* L.),
- mynta (*Mentha* L.),
- anisfrö (*Pimpinella anisum* L.).

d) Den föreskrivna beteckningen får vara "liqueur" i samtliga medlemsstater, och

- för likörer som framställts genom maceration av surkörsbär eller körsbär (*Prunus cerasus* eller *Prunus avium*) i jordbruksalkohol, får den föreskrivna beteckningen vara "guignolet" eller "češnjevec", med eller utan ordet "likör",
- för likörer som framställts genom maceration av surkörsbär (*Prunus cerasus*) i jordbruksalkohol, får den föreskrivna beteckningen vara "ginja" eller "ginjinha" eller "višnjevec", med eller utan ordet "likör",
- för likörer vars innehåll av alkohol uteslutande kommer från rom, får den föreskrivna beteckningen vara "punch au rhum", med eller utan ordet "likör",
- utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.2, artikel 10.5 b och artikel 11 i fråga om likörer som innehåller mjölk eller mjölkprodukter, får den föreskrivna beteckningen vara "grädde", kompletterat med namnet på den råvara som använts för att ge likören dess dominerande arom, med eller utan ordet "likör".

e) Följande sammansatta beteckningar får användas i beskrivningen, presentationen och märkningen av likörer som framställts inom unionen när jordbruksalkohol eller destillat av jordbruksprodukter används enligt etablerade framställningsmetoder:

- *prune brandy*.
- *orange brandy*.
- *apricot brandy*.
- *cherry brandy*.
- *solbaerrom* eller svartvinbärsrom.

I fråga om beskrivning, presentation och märkning av de likörer som avses i detta led ska den sammansatta beteckningen anges på en och samma rad med enhetliga bokstäver av samma typsnitt och färg, och ordet "likör" ska anges alldeles intill och med minst lika stora bokstäver. Om alkoholen inte kommer från spritdrycken i fråga ska dess ursprung anges på etiketten, i samma synfält som den sammansatta beteckningen och ordet "likör", antingen genom att antingen typen av jordbruksalkohol eller ordet "jordbruksalkohol" anges, i båda fallen föregånget av "framställd av" eller "framställd med användande av".

f) Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11, 12 och 13.4 får den föreskrivna beteckningen "likör" kompletteras med namnet på en arom eller ett livsmedel som ger spritdrycken dess dominerande arom, under förutsättning att spritdrycken får sin smak genom livsmedel som används som aromer, aromberedningar och naturliga aromämnen, som härrör från den råvara som anges i aromens eller livsmedlets namn, kompletterat med aromämnen endast om det är nödvändigt för att förstärka smaken av den råvaran.

34. Crème de (kompletterat med namnet på den frukt eller annan råvara som använts)

- a) Crème de (kompletterat med namnet på en frukt eller annan råvara som använts) är en likör som har en lägsta halt av sötningsmedel på 250 gram per liter, uttryckt som invertsocker.
- b) Alkoholhalten i crème de (kompletterat med namnet på en frukt eller annan råvara som använts) ska vara lägst 15 volymprocent.

- c) Aromämnen och aromberedningar för denna spritdryck ska användas enligt reglerna för kategori 33.
- d) De råvaror som använts ska inte omfatta mjölkprodukter.
- e) Den frukt eller annan råvara som används i den föreskrivna beteckningen ska vara den frukt eller den råvara som ger spritdrycken dess dominerande arom.
- f) Den föreskrivna beteckningen får kompletteras med ordet "likör".
- g) Den föreskrivna beteckningen "*crème de cassis*" får endast användas för likörer som framställts av svarta vinbär och som har en halt av sötningsmedel på mer än 400 gram per liter, uttryckt som invertsocker.

35. **Sloe gin**

- a) *Sloe gin* är en likör som framställts genom att slånbär fått macerera i *gin*, eventuellt med tillsats av slånbärssaft.
- b) Alkoholhalten i *sloe gin* ska vara lägst 25 volymprocent.
- c) Endast naturliga aromämnen och aromberedningar får användas i framställningen av *sloe gin*.
- d) Den föreskrivna beteckningen får kompletteras med ordet "likör".

36. **Sambuca**

- a) *Sambuca* är en färglös aniskryddad likör som uppfyller följande krav:
 - i) Den innehåller destillat av anis (*Pimpinella anisum* L.), stjärnanis (*Illicium verum* L.) eller andra aromatiska örter.
 - ii) Den har en lägsta halt av sötningsmedel på 350 gram per liter, uttryckt som invertsocker.
 - iii) Den har en naturlig anetolhalt på lägst 1 och högst 2 gram per liter.
- b) Alkoholhalten i *sambuca* ska vara lägst 38 volymprocent.
- c) Aromämnen och aromberedningar för *sambuca* ska användas enligt reglerna för kategori 33.
- d) *Sambuca* får inte färgas.
- e) Den föreskrivna beteckningen får kompletteras med ordet "likör".

37. **Maraschino, marrasquino eller maraskino**

- a) *Maraschino*, *marrasquino* eller *maraskino* är en färglös likör som i första hand fått sin smaksättning från ett destillat av marascakörsbär, eller från den produkt som framställts genom att körsbär eller delar av körsbär fått macerera i jordbruksalkohol eller i ett destillat av marascakörsbär, med en halt av sötningsmedel som ska vara lägst 250 gram per liter, uttryckt som invertsocker.
- b) Alkoholhalten i *maraschino*, *marrasquino* eller *maraskino* ska vara lägst 24 volymprocent.
- c) Aromämnen och aromberedningar för *maraschino*, *marrasquino* eller *maraskino* ska användas enligt reglerna för kategori 33.
- d) *Maraschino*, *marrasquino* eller *maraskino* får inte färgas.
- e) Den föreskrivna beteckningen får kompletteras med ordet "likör".

38. **Nocino eller orehovec**

- a) *Nocino* eller *orehovec* är en likör som fått sin smak från i första hand maceration, eller av maceration och destillering, av hela gröna valnötter (*Juglans regia* L.), med en halt av sötningsmedel som ska vara lägst 100 gram per liter, uttryckt som invertsocker.
- b) Alkoholhalten i *nocino* eller *orehovec* ska vara lägst 30 volymprocent.
- c) Aromämnen och aromberedningar för *nocino* eller *orehovec* ska användas enligt reglerna för kategori 33.
- d) Den föreskrivna beteckningen får kompletteras med ordet "likör".

39. Ägglikör eller advocaat eller avocat eller advokat

- a) Ägglikör eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat* är en likör, smaksatt eller inte, som framställts från jordbruksalkohol, destillat av jordbruksprodukter eller spritdryck, eller en kombination av dessa, och vars ingredienser är kvalitetsäggula, äggvita och socker eller honung eller båda. Socker- eller honungshalten ska vara lägst 150 gram per liter, uttryckt som invertsocker. Halten av ren äggula ska vara lägst 140 gram per liter i slutprodukten. Om ägg från hönor av andra raser än *Gallus gallus* används ska detta anges på etiketten.
- b) Alkoholhalten i ägglikör eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat* ska vara lägst 14 volymprocent.
- c) Endast livsmedel som används som aromer, aromämnen och aromberedningar får användas i framställningen av ägglikör eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat*.
- d) Mjolkprodukter får användas i framställningen av ägglikör eller *advocaat* eller *avocat* eller *advokat*.

40. Likör med ägg

- a) Likör med ägg är en likör, smaksatt eller inte, som framställts från jordbruksalkohol, från ett destillat av jordbruksprodukter, från en spritdryck eller en kombination av dessa, och vars karakteristiska ingredienser är kvalitetsäggula, äggvita och socker eller honung eller båda. Socker- eller honungshalten ska vara lägst 150 gram per liter, uttryckt som invertsocker. Halten av äggula ska vara lägst 70 gram per liter i slutprodukten.
- b) Alkoholhalten i likör med ägg ska vara lägst 15 volymprocent.
- c) Endast livsmedel som används som aromer, naturliga aromämnen och aromberedningar får användas i framställningen av likör med ägg.
- d) Mjolkprodukter får användas i framställningen av likör med ägg.

41. Mistrà

- a) Mistrà är en färglös spritdryck som smaksatts med anisfrö eller naturlig anetol och som uppfyller följande krav:
 - i) Den har en anetolhalt på lägst 1 och högst 2 gram per liter.
 - ii) Den får också innehålla ett destillat av aromatiska örter.
 - iii) Den har inte sötats.
- b) Alkoholhalten i *mistrà* ska vara lägst 40 och högst 47 volymprocent.
- c) Mistrà får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.
- d) Mistrà får inte färgas.

42. Väkevä glögi eller spritglögg

- a) Väkevä glögi eller spritglögg är en spritdryck som framställts genom att vin eller vinprodukter och jordbruksalkohol smaksatts med kryddnejlika, kanel eller båda genom en av följande processer eller en kombination av dessa:
 - i) maceration eller destillering,
 - ii) destillering av alkoholen tillsammans med delar av ovannämnda kryddor,
 - iii) tillsats av naturliga aromämnen av kryddnejlika eller kanel.
- b) Alkoholhalten i väkevä glögi eller spritglögg ska vara lägst 15 volymprocent.
- c) Väkevä glögi eller spritglögg får endast smaksättas med aromämnen, aromberedningar eller andra aromer men aromen av de kryddor som anges i led a ska dominera.
- d) Halten av vin eller vinprodukter får vara högst 50 procent i slutprodukten.

43. Berenburg eller Beerenburg

- a) *Berenburg* eller *Beerenburg* är en spritdryck som uppfyller följande krav:
- i) Den har framställts av jordbruksalkohol.
 - ii) Den har framställts genom maceration av frukt eller växter, eller delar därav.
 - iii) Den har smaksatts med ett destillat av gentianarot (*Gentiana lutea* L.), enbär (*Juniperus communis* L.) och lagerblad (*Laurus nobilis* L.).
 - iv) Dess färg varierar från ljusbrun till mörkbrun.
 - v) Den får sötas till en högsta halt på 20 gram sötningsmedel per liter, uttryckt som invertsocker.
- b) Alkoholhalten i *Berenburg* eller *Beerenburg* ska vara lägst 30 volymprocent.
- c) *Berenburg* eller *Beerenburg* får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen.

44. Honungsnektar eller mjödnektar

- a) Honungsnektar eller mjödnektar är en spritdryck som framställts genom smaksättning av en blandning av jäst honungsmäsk och honungsdestillat, jordbruksalkohol eller båda med ett innehåll av jäst honungsmäsk på minst 30 volymprocent.
- b) Alkoholhalten i honungsnektar eller mjödnektar ska vara lägst 22 volymprocent.
- c) Honungsnektar eller mjödnektar får endast smaksättas med aromberedningar och naturliga aromämnen, under förutsättning att honungssmaken är dominerande.
- d) Honungsnektar eller mjödnektar får endast sötas med honung.
-

BILAGA II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM VISSA ANDRA SPRITDRYCKER

1. *Rum-Verschnitt* framställs i Tyskland och erhålls genom att rom och jordbruksalkohol blandas på ett sådant sätt att minst 5 procent av alkoholen i slutprodukten kommer från rom. Alkoholhalten i *Rum-Verschnitt* ska vara lägst 37,5 volymprocent. Ordet "*Verschnitt*" ska finnas med i beskrivningen, presentationen eller märkningen, och det ska anges med bokstäver av samma typsnitt, storlek och färg samt på samma rad som ordet "*Rum*" och, när det gäller flaskor, på framsidesetiketten. Den föreskrivna beteckningen för denna produkt ska vara "spritdryck". I fall då *Rum-Verschnitt* släpps ut på marknaden utanför Tyskland ska alkoholsammansättningen anges på etiketten.
 2. *Slivovice* framställs i Tjeckien och erhålls genom att jordbruksalkohol blandas in i plummondestillat före den sista destilleringen på ett sådant sätt att minst 70 procent av alkoholen i slutprodukten kommer från plummondestillat. Den föreskrivna beteckningen för denna produkt ska vara "spritdryck". Namnet *slivovice* får läggas till om det anges i samma synfält på framsidesetiketten. Om "*slivovice*" släpps ut på marknaden utanför Tjeckien ska alkoholsammansättningen anges på etiketten. Denna bestämmelse påverkar inte användningen av de föreskrivna beteckningarna för fruktsprit i kategori 9 i bilaga I.
 3. *Guignolet Kirsch* framställs i Frankrike och erhålls genom att *guignolet* och *kirsch* blandas, varvid minst 3 procent av den totala halten av ren alkohol i slutprodukten ska komma från *kirsch*. Ordet "*guignolet*" ska finnas med i beskrivningen, presentationen och märkningen, och det ska anges med bokstäver av samma typsnitt, storlek och färg samt på samma rad som ordet "*kirsch*" och, när det gäller flaskor, på framsidesetiketten. Den föreskrivna beteckningen för denna produkt ska vara "likör". Alkoholsammansättningen ska ange halten av ren alkohol i volymprocent som *guignolet* och *kirsch* utgör av den totala halten av ren alkohol i volymprocent i *guignolet kirsch*.
-

BILAGA III

LAGRINGSSYSTEMET DYNAMISK LAGRING ELLER "CRIADERAS Y SOLERA" ELLER "SOLERA E CRIADERAS"

Lagringssystemet dynamisk lagring eller "*criaderas y solera*" eller "*solera e criaderas*" går ut på regelbunden extraktion av en del av den *brandy* som finns i de olika ekfat eller behållare som utgör en lagringsskala och motsvarande påfyllningar av *brandy* som extraherats från den föregående lagringsskalan.

Definitioner

Lagringsskala: var och en av de uppsättningar ekfat eller behållare med samma mognadsgrad, mellan vilka *brandyn* förflyttas under lagringsprocessen. Varje skala kallas "*criadera*", utom den sista, som används innan *brandyn* tappas, vilken kallas "*solera*".

Extraktion: den delvolym *brandy* som tappas från respektive ekfat och behållare i en lagringsskala för att sedan föras över i de ekfat och behållare som tillhör nästa lagringsskala eller – i fallet med *solera* – för att fraktas.

Påfyllning: den volym *brandy* från ekfat och behållare i en viss lagringsskala som förs över i och blandas med innehållet i ekfat och behållare i nästa lagringsskala baserat på ålder.

Genomsnittsålder: den tidsperiod som motsvarar rotationen av det totala lagret av *brandy* som finns i lagringsprocessen, beräknad genom att dividera den totala volymen av *brandy* som finns i samtliga lagringsskalor med volymen av de extraktioner som gjorts från den sista skalan – *solera* – under ett år.

Genomsnittsåldern för den *brandy* som tappas från *soleran* ska beräknas enligt följande formel: $t = V_t/V_e$, där

- t är genomsnittsåldern, uttryckt i år,
- V_t är den totala lagervolymen i lagringssystemet, uttryckt i liter ren alkohol,
- V_e är den totala produktvolym som under ett år extraheras för frakt, uttryckt i liter ren alkohol.

I fallet med ekfat eller behållare med en volym på mindre än 1 000 liter ska antalet årliga extraktioner och påfyllningar vara lika många eller färre än det dubbla antalet skalor i systemet, för att säkerställa att den yngsta komponenten har lagrats i sex månader eller mer.

I fallet med ekfat och behållare med en volym på minst 1 000 liter ska antalet årliga extraktioner och påfyllningar vara lika många eller färre än antalet skalor i systemet, för att säkerställa att den yngsta komponenten har lagrats i ett år eller mer.

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Denna förordning	Förordning (EG) nr 110/2008
Artikel 1.1 och 1.2	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 2 a–d	Artikel 2.1 och 2.3
Artikel 2 e	Artikel 2.2
Artikel 2 f	Bilaga I, punkt 6
Artikel 3.1	Artikel 8
Artikel 3.2 och 3.3	Artikel 10
Artikel 3.4	Artikel 15.1
Artikel 3.5	—
Artikel 3.6	—
Artikel 3.7	Artikel 15.3 tredje stycket
Artikel 3.8	—
Artikel 3.9 och 3.10	Artikel 11.2 och bilaga I, punkt 4
Artikel 3.11 och 3.12	Bilaga I, punkt 7
Artikel 4.1	Artikel 7 och bilaga I, punkt 14
Artikel 4.2	Artikel 7 och bilaga I, punkt 15
Artikel 4.3	Artikel 7 och bilaga I, punkt 16
Artikel 4.4	—
Artikel 4.5	Bilaga I, punkt 17
Artikel 4.6	—
Artikel 4.7	Bilaga I, punkt 2
Artikel 4.8	Bilaga I, punkt 3
Artikel 4.9	Bilaga I, punkt 3
Artikel 4.10	Bilaga I, punkt 5
Artikel 4.11	Bilaga I, punkt 8
Artikel 4.12	Bilaga I, punkt 9
Artikel 4.13	—
Artikel 4.14	—
Artikel 4.15	—
Artikel 4.16	—
Artikel 4.17	—
Artikel 4.18	—
Artikel 4.19 och 4.20	Bilaga I, punkt 10
Artikel 4.21	—
Artikel 4.22	—
Artikel 4.23	Bilaga I, punkt 11
Artikel 4.24	Bilaga I, punkt 12
Artikel 5	Bilaga I, punkt 1

Denna förordning	Förordning (EG) nr 110/2008
Artikel 6.1	Artikel 3.1
Artikel 6.2	Artikel 3.3
Artikel 6.3	Artikel 3.4
Artikel 7.1	Artikel 4
Artikel 7.2	Artikel 5.1
Artikel 7.3	Artikel 5.2
Artikel 7.4	Artikel 5.3
Artikel 8.1	Artikel 26
Artikel 8.2	Artikel 1.3
Artikel 8.3	—
Artikel 8.4	—
Artikel 9	—
Artikel 10.1	—
Artikel 10.2	Artikel 9.1
Artikel 10.3	Artikel 9.2
Artikel 10.4	Artikel 9.3
Artikel 10.5	Artikel 9.5 och 9.6
Artikel 10.6 a–c, e och f	—
Artikel 10.6 d	Artikel 12.2
Artikel 10.7 första stycket	Artikel 9.4 och 9.7
Artikel 10.7 andra stycket	—
Artikel 11.1	Artikel 10.1 och 10.2
Artikel 11.2 och 11.3	—
Artikel 12.1	Artikel 10.1
Artikel 12.2, 12.3 och 12.4	—
Artikel 13.1	Artikel 12.1
Artikel 13.2	Artikel 9.9
Artikel 13.3 första och andra stycket	Artikel 11.4
Artikel 13.3 tredje stycket	Artikel 11.5
Artikel 13.3 fjärde stycket	—
Artikel 13.4 första stycket	Artikel 11.3
Artikel 13.4 andra stycket	Artikel 11.4
Artikel 13.4 tredje stycket	Artikel 11.5
Artikel 13.5	—
Artikel 13.6	Artikel 12.3
Artikel 13.7	—
Artikel 14.1	Bilaga I, punkt 13
Artikel 14.2	—
Artikel 15.1	Artikel 14.2

Denna förordning	Förordning (EG) nr 110/2008
Artikel 15.2	—
Artikel 16	—
Artikel 17	Artikel 13
Artikel 18	—
Artikel 19.1	Artikel 12.3
Artikel 19.2	—
Artikel 20 a	—
Artikel 20 b	Artikel 28.2
Artikel 20 c	—
Artikel 20 d	—
Artikel 21.1	—
Artikel 21.2	Artikel 16
Artikel 21.3	Artikel 15.3 första stycket
Artikel 21.4	—
Artikel 22.1 första stycket	Artikel 17.4
Artikel 22.1 andra stycket	—
Artikel 22.2	—
Artikel 23.1, inledningen och leden a, b och c	—
Artikel 23.1 andra stycket	Artikel 17.3
Artikel 23.2	Artikel 17.1 andra meningen
Artikel 24.1–24.4	—
Artikel 24.5, 24.6 och 24.7	Artikel 17.2
Artikel 24.8	Artikel 17.3
Artikel 24.9	Artikel 17.1 första meningen
Artikel 25	—
Artikel 26.1 första stycket	Artikel 17.5
Artikel 26.1 andra stycket	—
Artikel 26.2	Artikel 17.6
Artikel 27.1	Artikel 17.7 första meningen
Artikel 27.2, 27.3 och 27.4	—
Artikel 27.5	Artikel 17.7 andra meningen
Artikel 28	—
Artikel 29	—
Artikel 30.1, 30.2 och 30.3	Artikel 17.8 första meningen
Artikel 30.4 första stycket	Artikel 17.8 andra meningen
Artikel 30.4 andra stycket	—
Artikel 31	Artikel 21
Artikel 32	Artikel 18

Denna förordning	Förordning (EG) nr 110/2008
Artikel 33.1	Artikel 15.2
Artikel 33.2 och 33.3	—
Artikel 34.1, 34.2 och 34.3	Artikel 19
Artikel 34.4	—
Artikel 35.1 första stycket	Artikel 15.3 andra stycket
Artikel 35.1 andra stycket	—
Artikel 35.2	Artikel 23.3
Artikel 35.3	—
Artikel 36.1	Artikel 23.1
Artikel 36.2	Artikel 23.2
Artikel 37	—
Artikel 38.1	—
Artikel 38.2	Artikel 22.1
Artikel 38.3	Artikel 22.2
Artikel 38.4	—
Artikel 38.5	Artikel 22.3
Artikel 38.6	Artikel 22.4
Artikel 39.1	—
Artikel 39.2 och 39.3	—
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Artikel 42	—
Artikel 43.1	Artikel 24.1
Artikel 43.2	Artikel 24.3
Artikel 44.1	Artikel 24.2
Artikel 44.2	—
Artikel 45	Artikel 6
Artikel 46	—
Artikel 47	Artikel 25
Artikel 48	—
Artikel 49	Artikel 29
Artikel 50	Artikel 28
Artikel 51	Artikel 30
Bilaga I, kategorierna 1–31	Bilaga II, kategorierna 1–31
Bilaga I, kategori 32	Bilaga II, kategori 37a
Bilaga I, kategori 33	Bilaga II, kategori 32
Bilaga I, kategori 34	Bilaga II, kategori 33
Bilaga I, kategori 35	Bilaga II, kategori 37

Denna förordning	Förordning (EG) nr 110/2008
Bilaga I, kategori 36	Bilaga II, kategori 38
Bilaga I, kategori 37	Bilaga II, kategori 39
Bilaga I, kategori 38	Bilaga II, kategori 40
Bilaga I, kategori 39	Bilaga II, kategori 41
Bilaga I, kategori 40	Bilaga II, kategori 42
Bilaga I, kategori 41	Bilaga II, kategori 43
Bilaga I, kategori 42	Bilaga II, kategori 44
Bilaga I, kategori 43	Bilaga II, kategori 45
Bilaga I, kategori 44	Bilaga II, kategori 46
Bilaga II	Bilaga II, delen under rubriken "Övriga spritdrycker"
Bilaga III	—
Bilaga IV	—

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/788**av den 17 april 2019****om det europeiska medborgarinitiativet****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 24,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) fastställs unionsmedborgarskapet. Unionens medborgare (nedan kallade *medborgarna*) har rätt att vända sig direkt till kommissionen med en begäran om att den ska lägga fram ett förslag till unionsrättsakt för att tillämpa fördragen; denna rätt liknar den som tilldelas Europaparlamentet enligt artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och rådet enligt artikel 241 i EUF-fördraget. Det europeiska medborgarinitiativet (nedan kallat *medborgarinitiativet*) bidrar således till att förstärka unionens demokratiska funktion genom att medborgarna deltar i dess demokratiska och politiska liv. Som framgår av systematiken i artikel 11 i EU-fördraget och artikel 24 i EUF-fördraget bör medborgarinitiativet behandlas tillsammans med de övriga medel som medborgarna kan använda sig av för att uppmärksamma unionsinstitutionerna på vissa frågor och som bland annat består av en dialog med representativa sammanslutningar och det civila samhället, samråd med berörda parter, framställningar och rätten att vända sig till ombudsmannen.
- (2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 ⁽⁴⁾ fastställde reglerna och förfarandena för medborgarinitiativet och kompletterades av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1179/2011 ⁽⁵⁾.
- (3) Kommissionen räknade i sin rapport om tillämpningen av förordning (EU) nr 211/2011 av den 31 mars 2015 upp ett antal utmaningar som uppstår vid genomförandet av den förordningen och åtog sig att ytterligare undersöka vilken inverkan dessa problem har på medborgarinitiativets ändamålsenlighet och att förbättra dess funktion.
- (4) I sin resolution av den 28 oktober 2015 om medborgarinitiativet ⁽⁶⁾ och i sitt förslag till betänkande som avser lagstiftningsinitiativ av den 26 juni 2017 ⁽⁷⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att se över förordning (EU) nr 211/2011 och genomförandeförordning (EU) nr 1179/2011.
- (5) Denna förordning syftar till att göra medborgarinitiativet mer tillgängligt, mindre betungande och lättare att använda för organisatörerna och de som stöder ett initiativ samt till att stärka dess uppföljning för att uppnå dess fulla potential som ett verktyg för att främja debatt. Den bör också göra det lättare för så många medborgare som möjligt att delta i unionens demokratiska beslutsprocess.

⁽¹⁾ EUT C 237, 6.7.2018, s. 74.

⁽²⁾ EUT C 247, 13.7.2018, s. 62.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 12 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 april 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 av den 16 februari 2011 om medborgarinitiativet (EUT L 65, 11.3.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1179/2011 av den 17 november 2011 om tekniska specifikationer för system för insamling via internet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 211/2011 om medborgarinitiativet (EUT L 301, 18.11.2011, s. 3).

⁽⁶⁾ EUT C 355, 20.10.2017, s. 17.

⁽⁷⁾ 2017/2024 (INL).

- (6) För att uppnå dessa mål bör de förfaranden och villkor som krävs för medborgarinitiativet vara effektiva, öppna, tydliga, enkla, användarvänliga, tillgängliga för personer med funktionsnedsättning och stå i proportion till medborgarinitiativets karaktär. Det bör finnas en välavvägd balans mellan rättigheter och skyldigheter, och det bör säkerställas att giltiga initiativ granskas och åtgärdas på lämpligt sätt av kommissionen.
- (7) Det är lämpligt att fastställa en minimiålder för personer som vill stödja ett medborgarinitiativ. Denna minimiålder bör motsvara rösträttsåldern för val till Europaparlamentet. För att förbättra de unga medborgarnas deltagande i unionens demokratiska liv och därigenom uppnå medborgarinitiativets fulla potential som ett instrument för deltagandedemokrati, bör de medlemsstater som anser det lämpligt kunna fastställa minimiåldern för att stödja ett initiativ till 16 år, vilket de bör underrätta kommissionen om. Kommissionen bör regelbundet se över hur medborgarinitiativet fungerar, bland annat när det gäller minimiåldern för att stödja initiativ. Medlemsstaterna uppmuntras att överväga att fastställa en minimiålder på 16 år i enlighet med sin nationella lagstiftning.
- (8) I enlighet med artikel 11.4 i EU-fördraget får ett antal unionsmedborgare – minst en miljon personer från ett betydande antal medlemsstater – ta initiativ till att uppmana kommissionen att, inom ramen för sina befogenheter, lägga fram ett lämpligt förslag i frågor där dessa medborgare anser att det krävs en unionsrättsakt för att tillämpa fördragen.
- (9) För att säkerställa att medborgarinitiativen representerar unionsintresset, och samtidigt säkerställa att instrumentet ändå är lätt att använda, bör minimiantalet medlemsstater som medborgarna kommer från fastställas till en fjärdedel av medlemsstaterna.
- (10) För att säkerställa att medborgarinitiativen är representativa och att liknande villkor gäller för medborgare som vill stödja ett initiativ är det också lämpligt att fastställa minimiantalet undertecknare från var och en av dessa medlemsstater. Minimiantalet undertecknare som krävs i varje medlemsstat bör fastställas enligt principen om degressiv proportionalitet och motsvara det antal ledamöter av Europaparlamentet som valts i varje medlemsstat, multiplicerat med det totala antalet ledamöter av Europaparlamentet.
- (11) För att göra medborgarinitiativen mer inkluderande och synliga kan organisatörerna för sin egen marknadsföring och kommunikation använda andra språk än unionens institutioners officiella språk som i enlighet med medlemsstaternas konstitutionella ordning har officiell ställning i hela eller delar av deras territorium.
- (12) Även om de personuppgifter som behandlas vid tillämpningen av denna förordning kan inbegripa känsliga uppgifter till följd av medborgarinitiativets karaktär som instrument för deltagandedemokrati, är det berättigat att kräva personuppgifter av de personer som stöder medborgarinitiativ och att behandla dessa uppgifter om detta krävs för att göra det möjligt att kontrollera stödförklaringarna i enlighet med nationell rätt och praxis.
- (13) För att göra medborgarinitiativet mer tillgängligt bör kommissionen tillhandahålla information, hjälp och praktiskt stöd till medborgare och grupper av organisatörer, särskilt när det gäller de aspekter av denna förordning som omfattas av dess behörighet. För att stärka denna information och hjälp bör kommissionen också tillgängliggöra en samarbetsplattform via internet som tillhandahåller ett diskussionsforum och oberoende stöd, information och juridisk rådgivning om medborgarinitiativet. Plattformen bör vara öppen för medborgare, grupper av organisatörer, organisationer och externa experter med erfarenhet av att organisera europeiska medborgarinitiativ. Plattformen bör vara tillgänglig för personer med funktionsnedsättning.
- (14) För att grupper av organisatörer ska kunna förvalta sitt initiativ under hela förfarandet bör kommissionen göra ett register för medborgarinitiativet (nedan kallat *registret*) tillgängligt på nätet. För att öka medvetenheten och säkerställa insyn i alla initiativ bör registret omfatta en offentlig webbplats med uttömmande allmän information om medborgarinitiativet, liksom uppdaterad information om enskilda initiativ, deras status och de angivna källorna till stöd och finansiering på grundval av den information som grupperna av organisatörer lämnat.
- (15) För att säkerställa närheten till medborgarna och öka medvetenheten om medborgarinitiativet bör medlemsstaterna inrätta en eller flera kontaktpunkter på sina respektive territorier för att förse medborgarna med information och stöd när det gäller medborgarinitiativet. Sådan information och sådant stöd bör särskilt gälla de aspekter av denna förordning vars genomförande omfattas av den behörighet som tilldelats de nationella myndigheterna i medlemsstaterna eller de aspekter som avser tillämplig nationell rätt, och beträffande vilka dessa

myndigheter därför har bäst förutsättningar att informera och ge stöd till medborgarna och grupper av organisationer. Medlemsstaterna bör när så är lämpligt sträva efter synergieffekter med de tjänster som ger stöd för användning av liknande nationella instrument. Kommissionen, inbegripet dess representationer i medlemsstaterna, bör säkerställa ett nära samarbete med de nationella kontaktpunkterna om denna informations- och stödverksamhet, inbegripet kommunikationsverksamhet på unionsnivå när så är lämpligt.

- (16) Ett minimum av organiserad struktur krävs för att kunna lansera och förvalta ett medborgarinitiativ på ett framgångsrikt sätt. Den strukturen bör utgöras av en grupp av organisationer, bestående av fysiska personer som bor i minst sju olika medlemsstater, detta för att uppmuntra till att frågor som rör hela unionen lyfts fram och främja eftertanke kring dessa frågor. För att främja insyn och en välfungerande och effektiv kommunikation bör gruppen av organisationer utse en företrädare som under hela förfarandet fungerar som samordnare mellan gruppen av organisationer och unionsinstitutionerna. Gruppen av organisationer bör ha möjlighet att, i enlighet med nationell rätt, bilda en rättslig enhet för att förvalta ett initiativ. Den rättsliga enheten bör betraktas som en grupp av organisationer med avseende på tillämpningen av denna förordning.
- (17) Även om ansvaret och sanktionerna i samband med behandlingen av personuppgifter även i fortsättningen kommer att regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁸⁾ bör gruppen av organisationer vara solidariskt ansvarig, i enlighet med tillämplig nationell rätt, för skada som dess medlemmar orsakar under det att ett initiativ organiseras genom olagliga handlingar som begås uppsåtligt eller genom grov oaksamhet. Medlemsstaterna bör säkerställa att gruppen av organisationer blir föremål för lämpliga sanktioner vid överträdelse av denna förordning.
- (18) För att säkerställa samstämmighet och insyn i fråga om medborgarinitiativ och för att undvika en situation där underskrifter samlas in till stöd för ett medborgarinitiativ som inte uppfyller villkoren i fördragen och denna förordning, bör initiativ som uppfyller villkoren i denna förordning registreras av kommissionen innan man börjar samla in stödförklaringar från medborgarna. Kommissionen bör sköta registreringen med full respekt för motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket i EUF-fördraget och den allmänna principen om god förvaltning i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (19) För att göra medborgarinitiativet ändamålsenligt och mer tillgängligt, med beaktande av att de förfaranden och villkor som krävs för medborgarinitiativet måste vara tydliga, enkla, användarvänliga och proportionella, och för att säkerställa att så många initiativ som möjligt registreras, är det lämpligt att registrera ett initiativ delvis i de fall då endast en del eller delar av initiativet uppfyller kraven för registrering enligt denna förordning. Initiativ bör registreras delvis under förutsättning att en del av initiativet, inbegripet dess huvudsakliga mål, inte uppenbart faller utanför ramen för kommissionens befogenheter att lägga fram ett förslag till en unionsrättsakt för att tillämpa fördragen och alla andra registreringskrav är uppfyllda. När det gäller omfattningen av en delvis registrering av initiativ bör tydlighet och insyn säkerställas, och eventuella undertecknare bör underrättas om registreringsens omfattning och om det faktum att stödförklaringar samlas in endast i förhållande till registreringsens omfattning. Kommissionen bör på ett tillräckligt utförligt sätt underrätta gruppen av organisationer om skälen till beslutet att inte registrera eller att endast registrera ett initiativ delvis och om all rättslig och utomrättslig prövning som står till gruppens förfogande.
- (20) Stödförklaringar för ett medborgarinitiativ bör samlas in inom en bestämd tidsfrist. För att säkerställa att föreslagna medborgarinitiativ är aktuella och samtidigt ta hänsyn till hur komplicerat det är att samla in stödförklaringar i hela unionen, bör tidsfristen inte vara längre än tolv månader räknat från den dag då insamlingsperioden inleds, vilken gruppen av organisationer bestämmer. Gruppen av organisationer bör ha möjlighet att välja startdatum för insamlingsperioden inom sex månader från registreringen av initiativet. Gruppen av organisationer bör underrätta kommissionen om det valda datumet senast tio arbetsdagar före det datumet. För att säkerställa samordning med de nationella myndigheterna bör kommissionen underrätta medlemsstaterna om vilket datum gruppen av organisationer har meddelat.
- (21) För att göra medborgarinitiativet mer tillgängligt, mindre betungande och lättare att använda för organisationer och medborgare bör kommissionen inrätta och upprätthålla ett centralt system för insamling av stödförklaringar via internet. Systemet bör vara tillgängligt utan kostnad för grupper av organisationer och bör omfatta de nödvändiga tekniska aspekter som gör det möjligt att samla in stödförklaringar via internet, vilket inbegriper värdtjänst, programvara och tillgänglighetsfunktioner för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning kan ge sitt stöd till initiativ. Systemet bör inrättas och underhållas i enlighet med kommissionens beslut (EU, Euratom) 2017/46⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2017/46 av den 10 januari 2017 om säkerheten i Europeiska kommissionens kommunikations- och informationssystem (EUT L 6, 11.1.2017, s. 40).

- (22) Medborgare bör ha möjlighet att stödja initiativ via internet eller på papper genom att tillhandahålla endast de personuppgifter som anges i bilaga III till denna förordning. Medlemsstaterna bör meddela kommissionen om de vill ingå i del A eller B av bilaga III. Medborgare som använder medborgarinitiativets centrala system för insamling via internet bör ha möjlighet att stödja ett initiativ via internet med hjälp av anmälda system för elektronisk identifiering eller genom elektronisk underskrift i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014⁽¹⁰⁾. Kommissionen och medlemsstaterna bör för detta ändamål genomföra de tekniska aspekter som behövs inom ramen för den förordningen. Medborgarna bör underteckna en stödförklaring endast en gång.
- (23) För att underlätta övergången till det nya centrala systemet för insamling via internet bör en grupp av organisatörer även i fortsättningen ha möjlighet att inrätta sina egna system för insamling via internet och att samla in stödförklaringar med hjälp av detta system för initiativ som har registrerats i enlighet med denna förordning till och med den 31 december 2022. Gruppen av organisatörer bör använda ett enda enskilt insamlingssystem för varje initiativ. Enskilda system för insamling via internet som inrättas och drivs av en grupp av organisatörer bör ha tillräckliga tekniska och säkerhetsmässiga funktioner för att säkerställa att uppgifterna samlas in, lagras och överförs på ett säkert sätt under hela förfarandet. I detta syfte bör kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fastställa detaljerade tekniska specifikationer för enskilda system för insamling via internet. Det bör vara möjligt för kommissionen att rådfråga Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa), som bistår unionens institutioner vid utarbetandet och genomförandet av politik som rör säkerheten i nätverks- och informationssystem.
- (24) Medlemsstaterna bör kontrollera att de enskilda systemen för insamling via internet som en grupp av organisatörer har inrättat uppfyller kraven i denna förordning och utfärda ett intyg på detta innan stödförklaringar samlas in. Intyget för de enskilda systemen för insamling via internet bör utfärdas av den behöriga nationella myndigheten i de medlemsstater där de insamlade uppgifterna lagras. Utan att det påverkar de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter enligt förordning (EU) 2016/679 bör medlemsstaterna utse den behöriga nationella myndighet som ansvarar för systemcertifieringen. Medlemsstaterna bör ömsesidigt erkänna de intyg som utfärdats av deras behöriga myndigheter.
- (25) När ett initiativ har fått det nödvändiga antalet stödförklaringar från undertecknare bör varje medlemsstat ansvara för att kontrollera och intyga stödförklaringar som har undertecknats av dess medborgare för att bedöma om det föreskrivna minimiantalet undertecknare som har rätt att stödja ett medborgarinitiativ har uppnåtts. Med tanke på behovet av att begränsa den administrativa bördan för medlemsstaterna bör sådana kontroller genomföras på grundval av lämpliga undersökningar som kan vara baserade på slumpmässigt urval. Medlemsstaterna bör utfärda ett dokument som intygar det antal giltiga stödförklaringar som mottagits.
- (26) För att främja deltagande och en offentlig debatt om de frågor som tagits upp som initiativ, då ett initiativ som stöds av tillräckligt många undertecknare och uppfyller de övriga kraven i denna förordning lämnas in till kommissionen, bör gruppen av organisatörer ha rätt att presentera initiativet vid en offentlig utfrågning på unionsnivå. Europaparlamentet bör anordna den offentliga utfrågningen inom tre månader från den dag då initiativet lämnades in till kommissionen. Europaparlamentet bör säkerställa att relevanta berörda parter, såsom det civila samhället, arbetsmarknadens parter och experter, företräds på ett balanserat sätt. Kommissionen och rådet bör företräddas på en lämplig nivå. Rådet, övriga institutioner och unionens rådgivande organ liksom intresserade berörda parter bör ges möjlighet att delta i utfrågningen för att garantera dess inkluderande karaktär och främja dess allmänintresse.
- (27) Europaparlamentet, som är den institution där medborgarna är direkt företrädna på unionsnivå, bör ha rätt att bedöma stödet för ett giltigt initiativ efter inlämningen och efter en offentlig utfrågning om det. Europaparlamentet bör också kunna utvärdera de åtgärder som kommissionen vidtagit som svar på initiativet och redogjort för i sitt meddelande.
- (28) För att säkerställa att medborgarna deltar i det demokratiska livet i unionen på ett effektivt sätt bör kommissionen undersöka ett giltigt initiativ och svara på det. Kommissionen bör därför redogöra för sina rättsliga och politiska slutsatser och ange vilka åtgärder den avser att vidta inom sex månader efter mottagandet av initiativet. Kommissionen bör på ett tydligt, begripligt och utförligt sätt förklara orsakerna till de planerade åtgärderna och bland annat ange om den tänker lägga fram ett förslag till unionsrättsakt som svar på initiativet,

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

och den bör även ange sina skäl om den inte avser att vidta några åtgärder. Kommissionen bör undersöka initiativen i enlighet med de allmänna principerna om god förvaltning i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (29) För att säkerställa insyn i dess finansiering och stöd bör gruppen av organisatörer tillhandahålla regelbundet uppdaterad och utförlig information om källorna till finansiering och stöd för dess medborgarinitiativ mellan den dag då initiativet registreras och den dag då det lämnas in till kommissionen. Denna information bör offentliggöras i registret och på den offentliga webbplatsen för medborgarinitiativet. Förklaringen om källor till finansiering och stöd från gruppen av organisatörer bör innehålla information om finansiellt stöd som överstiger 500 EUR per sponsor samt om de organisationer som bistår gruppen av organisatörer på frivillig basis, när sådant stöd inte är ekonomiskt kvantifierbart. Enheter, framför allt de organisationer som enligt fördragen bidrar till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja, bör ges möjlighet att främja och ge finansiering och stöd till medborgarinitiativ, under förutsättning att detta sker i enlighet med de förfaranden och villkor som fastställs i denna förordning.
- (30) För att säkerställa full insyn bör kommissionen tillhandahålla ett kontaktformulär i registret och på medborgarinitiativets offentliga webbplats, så att medborgarna kan lämna in ett klagomål med avseende på huruvida den information om källorna till finansiering och stöd som grupperna av organisatörer har angett är fullständig och korrekt. Kommissionen bör ha rätt att begära ytterligare information från gruppen av organisatörer avseende klagomål och vid behov uppdatera informationen om angivna källor till finansiering och stöd i registret.
- (31) Förordning (EU) 2016/679 bör tillämpas på den behandling av personuppgifter som genomförs inom ramen för denna förordning. Av rättssäkerhetsskäl är det i detta hänseende lämpligt att dels klargöra att företrädaren för gruppen av organisatörer, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta initiativet, och medlemsstaternas behöriga myndigheter är personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 när det gäller behandling av personuppgifter vid insamling av stödförklaringar, e-postadresser och uppgifter om initiativets sponsorer samt när det gäller kontroll och intygande av stödförklaringar, dels precisera hur länge personuppgifter som samlats in i samband med ett medborgarinitiativ får lagras. Företrädaren för gruppen av organisatörer, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta initiativet, och medlemsstaternas behöriga myndigheter bör i egenskap av personuppgiftsansvariga vidta alla lämpliga åtgärder för att uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i förordning (EU) 2016/679, särskilt sådana som rör databehandlingens laglighet och säkerheten i samband med denna, tillhandahållandet av information samt de registrerades rättigheter.
- (32) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽¹⁾ gäller för kommissionens behandling av personuppgifter vid tillämpningen av den här förordningen. Det är lämpligt att klargöra att kommissionen är personuppgiftsansvarig i den mening som avses i förordning (EU) 2018/1725 när det gäller behandlingen av personuppgifterna i registret, på samarbetsplattformen via internet, i det centrala systemet för insamling via internet och vid insamlingen av e-postadresser. Det centrala systemet för insamling via internet, som gör det möjligt för en grupp av organisatörer att samla in stödförklaringar för sina initiativ via internet, bör inrättas och drivas av kommissionen i enlighet med den här förordningen. Kommissionen och företrädaren för gruppen av organisatörer, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta initiativet, bör vara gemensamt personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 när det gäller behandlingen av personuppgifter i det centrala systemet för insamling via internet.
- (33) För att bidra till främjandet av medborgarnas aktiva deltagande i det politiska livet i unionen bör kommissionen öka allmänhetens medvetenhet om medborgarinitiativet, särskilt genom användning av digital teknik och sociala medier och inom ramen för åtgärder för att främja unionsmedborgarskapet och medborgarnas rättigheter. Europaparlamentet bör bidra till kommissionens kommunikationsverksamhet.
- (34) För att underlätta kommunikationen med undertecknarna och underrätta dem om uppföljande åtgärder som svar på ett initiativ, bör kommissionen och gruppen av organisatörer i enlighet med dataskyddsbestämmelser kunna samla in undertecknarnas e-postadresser. Insamling av e-postadresser bör vara frivillig och bör uttryckligen godkännas av undertecknarna. E-postadresser bör inte samlas in som en del av uppgifterna på stödförklaringsformuläret och potentiella undertecknare bör underrättas om att deras rätt att stödja ett initiativ inte förutsätter att de ger sitt samtycke till insamling av deras e-postadress.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (35) I syfte att anpassa denna förordning till framtida behov, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra bilagorna till denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (36) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter, särskilt för att fastställa de tekniska specifikationerna för systemen för insamling via internet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹³⁾.
- (37) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt, för att förverkliga det grundläggande målet att förstärka medborgarnas deltagande i unionens demokratiska och politiska liv, att fastställa bestämmelser om det europeiska medborgarinitiativet. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträfvade målet, i enlighet med artikel 5.4 i EU-fördraget.
- (38) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (39) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl bör förordning (EU) nr 211/2011 upphävas.
- (40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁴⁾ och avgav formella kommentarer den 19 december 2017.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de förfaranden och villkor som krävs för framläggande av ett initiativ som uppmanar kommissionen att, inom ramen för sina befogenheter, lägga fram ett lämpligt förslag när det gäller frågor där medborgarna i unionen anser att en unionsrättsakt krävs för att genomföra fördragen (nedan kallat *medborgarinitiativet* eller *initiativet*).

Artikel 2

Rätt att stödja ett medborgarinitiativ

1. Varje unionsmedborgare som har uppnått rösträttsåldern för val till Europaparlamentet ska ha rätt att stödja ett initiativ genom att underteckna en stödförklaring i enlighet med denna förordning.

Medlemsstaterna får föreskriva att minimiåldern för rätten att stödja ett initiativ är 16 år, i enlighet med sin nationella lagstiftning, och de ska i sådana fall underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska i enlighet med tillämplig lagstiftning säkerställa att personer med funktionsnedsättning kan utöva sin rätt att stödja initiativ och få tillgång till alla relevanta källor till information om initiativ på lika villkor som andra medborgare.

⁽¹²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Artikel 3

Antal undertecknare som krävs

1. Ett initiativ är giltigt om
 - a) det har fått stöd av minst en miljon unionsmedborgare i enlighet med artikel 2.1 första stycket (nedan kallade *undertecknare*) från minst en fjärdedel av medlemsstaterna, och
 - b) antalet undertecknare i minst en fjärdedel av medlemsstaterna är minst lika med det minimiantal som anges i bilaga I, vilket motsvarar det antal ledamöter av Europaparlamentet som valts i varje medlemsstat, multiplicerat med det totala antalet ledamöter av Europaparlamentet, vid tidpunkten för registreringen av initiativet.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska undertecknaren räknas i sin medlemsstat, oberoende av den plats där han eller hon undertecknade stödförklaringen.

Artikel 4

Information och stöd från kommissionen och medlemsstaterna

1. Kommissionen ska tillhandahålla lättillgänglig och uttömmande information och lättillgängligt och omfattande stöd när det gäller medborgarinitiativet till medborgare och grupper av organisationer, bland annat genom att hänvisa dem till relevanta källor till information och stöd.

Kommissionen ska göra en handledning för medborgarinitiativet allmänt tillgänglig, både på internet och i pappersformat och på alla unionens institutioners officiella språk.

2. Kommissionen ska kostnadsfritt tillgängliggöra en samarbetsplattform för medborgarinitiativet via internet.

Plattformen ska tillhandahålla praktisk och juridisk rådgivning och ett diskussionsforum om medborgarinitiativet för utbyte av information och bästa praxis mellan medborgare, grupper av organisationer, berörda parter, icke-statliga organisationer, experter och övriga unionsinstitutioner och unionsorgan som önskar delta.

Plattformen ska vara tillgänglig för personer med funktionsnedsättning.

Kostnaderna för att driva och underhålla plattformen via internet ska belasta Europeiska unionens allmänna budget.

3. Kommissionen ska göra ett register tillgängligt på internet som gör det möjligt för grupper av organisationer att förvalta sitt initiativ under hela förfarandet.

Registret ska omfatta en offentlig webbplats med information om medborgarinitiativet i allmänhet samt om särskilda initiativ och deras respektive status.

Kommissionen ska regelbundet uppdatera registret med de uppgifter som lämnats av gruppen av organisationer.

4. Efter det att kommissionen har registrerat ett initiativ i enlighet med artikel 6 ska den inom de tidsfrister som anges i bilaga II tillhandahålla en översättning av innehållet i initiativet, inbegripet dess bilaga, till unionsinstitutionernas alla officiella språk för offentliggörande av det i registret och användning av det för insamling av stödförklaringar i enlighet med denna förordning.

Gruppen av organisationer får dessutom tillhandahålla översättningar till unionsinstitutionernas alla officiella språk av den ytterligare information om initiativet och, i förekommande fall, det utkast till rättsakt som avses i bilaga II, som har lämnats in i enlighet med artikel 6.2. Gruppen av organisationer ska ansvara för dessa översättningar. Innehållet i de översättningar som tillhandahålls av gruppen av organisationer ska motsvara innehållet i det initiativ som har lämnats in i enlighet med artikel 6.2.

Kommissionen ska säkerställa att den information som lämnats i enlighet med artikel 6.2 och de översättningar som lämnats in i enlighet med denna punkt offentliggörs i registret och på den offentliga webbplatsen för medborgarinitiativet.

5. Kommissionen ska utarbeta en tjänst för fildelning för överföring av stödförklaringar till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, i enlighet med artikel 12, och göra den kostnadsfritt tillgänglig för grupperna av organisationer.

6. Varje medlemsstat ska inrätta en eller flera kontaktpunkter för att ge grupper av organisationer information och stöd kostnadsfritt, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

KAPITEL II

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 5

Grupp av organisatörer

1. Ett initiativ ska förberedas och ledas av en grupp om minst sju fysiska personer (nedan kallad *grupp av organisatörer*). Ledamöter av Europaparlamentet får inte räknas med avseende på detta minimiantal.

2. Medlemmarna i gruppen av organisatörer ska vara unionsmedborgare, ha uppnått rösträttsåldern för val till Europaparlamentet och vara bosatta i minst sju olika medlemsstater, vid tidpunkten för registreringen av initiativet.

För varje initiativ ska kommissionen offentliggöra namnen på samtliga medlemmar i gruppen av organisatörer i registret, i enlighet med förordning (EU) 2018/1725.

3. Gruppen av organisatörer ska utse två av sina deltagare till företrädare respektive ersättare (nedan kallade *kontaktpersoner*), som ska ansvara för kontakterna mellan gruppen av organisatörer och unionens institutioner under hela förfarandet och få i uppdrag att företräda gruppen av organisatörer.

Gruppen av organisatörer får även utse högst två andra fysiska personer, som ska väljas bland dess medlemmar eller på annat sätt, som har i uppdrag att företräda kontaktpersonerna i kontakterna med unionens institutioner under hela förfarandet.

4. Gruppen av organisatörer ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar av sin sammansättning under hela förfarandet och ska på lämpligt sätt styrka att kraven i punkterna 1 och 2 är uppfyllda. Ändringarna i gruppens sammansättning ska återspeglas i stödförklaringsformulären, och namnen på de nuvarande och tidigare medlemmarna i gruppen av organisatörer ska finnas kvar i registret under hela förfarandet.

5. Utan att det påverkar det ansvar som företrädaren för gruppen av organisatörer har som personuppgiftsansvarig i den mening som avses i artikel 82.2 i förordning (EU) 2016/679 ska medlemmarna i en grupp av organisatörer i enlighet med tillämplig nationell rätt vara solidariskt ansvariga för skada som under det att ett initiativ organiseras orsakas av olagliga handlingar som begås uppsåtligt eller genom grov oaksamhet.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av sanktioner enligt artikel 84 i förordning (EU) 2016/679 ska medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, säkerställa att medlemmarna i en grupp av organisatörer blir föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner vid överträdelse av denna förordning, särskilt för

a) oriktiga uppgifter,

b) användning av uppgifter i bedrägligt syfte.

7. Om en rättslig enhet har inrättats i enlighet med en medlemsstats nationella rätt, särskilt för att administrera ett visst initiativ, ska denna rättsliga enhet betraktas som en grupp av organisatörer eller dess medlemmar vid tillämpningen av, i förekommande fall, punkterna 5 och 6 i den här artikeln, artikel 6.2 och 6.4–6.7, artiklarna 7–19 samt bilagorna II–VII, under förutsättning att den medlem i gruppen av organisatörer som utsetts till dess företrädare får i uppdrag att företräda den rättsliga enheten.

Artikel 6

Registrering

1. Stödförklaringar för ett initiativ får samlas in först efter det att initiativet har registrerats hos kommissionen.

2. Gruppen av organisatörer ska lämna in ansökan om registrering till kommissionen via registret.

När ansökan lämnas in ska gruppen av organisatörer också

a) överlämna den information som avses i bilaga II på ett av unionsinstitutionernas officiella språk,

b) ange de sju medlemmar som ska beaktas med avseende på tillämpningen av artikel 5.1 och 5.2, om den gruppen av organisatörer består av fler än sju medlemmar,

c) när så är relevant ange att en rättslig enhet har inrättats i enlighet med artikel 5.7.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 6 ska kommissionen fatta beslut om en sådan ansökan om registrering inom två månader från inlämningen.

3. Kommissionen ska registrera initiativet i följande fall:

- a) Gruppen av organisatörer har lämnat tillräckliga bevis om att den uppfyller de krav som anges i artikel 5.1 och 5.2 och har utsett kontaktpersoner i enlighet med artikel 5.3 första stycket.
- b) I den situation som avses i artikel 5.7 har den rättsliga enheten inrättats särskilt för att förvalta initiativet, och den medlem i gruppen av organisatörer som utsetts som dess företrädare har fått i uppdrag att företräda den rättsliga enheten.
- c) Inga delar av initiativet faller uppenbart utanför kommissionens befogenhet att lägga fram ett förslag till unionsrättsakt för att genomföra fördragen.
- d) Initiativet är inte uppenbart otillbörligt, av okynneskaraktär eller förgelseväckande.
- e) Initiativet strider inte uppenbart mot unionens värden enligt artikel 2 i EU-fördraget eller mot de rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

För att fastställa om de krav som anges i leden a–e i första stycket i den här punkten är uppfyllda, ska kommissionen bedöma den information som gruppen av organisatörer har tillhandahållit i enlighet med punkt 2.

Om ett eller flera av de krav som anges i leden a–e i första stycket i den här punkten inte är uppfyllda, ska kommissionen neka att registrera initiativet, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5.

4. Om den anser att de krav som fastställs i punkt 3 första stycket a, b, d och e är uppfyllda, men att kravet i punkt 3 första stycket c inte är uppfyllt, ska kommissionen inom en månad efter det att ansökan lämnats in underrätta gruppen av organisatörer om dess bedömning och skälen till denna.

I ett sådant fall får gruppen av organisatörer antingen ändra initiativet så att hänsyn tas till kommissionens bedömning för att säkerställa att initiativet uppfyller det krav som fastställs i punkt 3 första stycket c eller behålla eller dra tillbaka det ursprungliga initiativet. Gruppen av organisatörer ska underrätta kommissionen om sitt val inom två månader efter det att den mottagit kommissionens bedömning och motivera det, och i förekommande fall lämna in ändringar av det ursprungliga initiativet.

Om gruppen av organisatörer ändrar eller behåller sitt ursprungliga initiativ i enlighet med andra stycket i denna punkt, ska kommissionen göra följande:

- a) Den ska registrera initiativet, om det uppfyller de krav som fastställs i punkt 3 första stycket c.
- b) Den ska registrera initiativet delvis, om en del av initiativet, inbegripet dess huvudsakliga mål, inte uppenbart faller utanför kommissionens befogenhet att lägga fram ett förslag till unionsrättsakt för att genomföra fördragen.
- c) Den ska i annat fall neka att registrera initiativet.

Kommissionen ska besluta om ansökan inom en månad efter mottagandet av den information som avses i andra stycket i den här punkten från gruppen av organisatörer.

5. Ett initiativ som har registrerats ska offentliggöras i registret.

Om kommissionen delvis registrerar ett initiativ ska den offentliggöra information om registreringens omfattning när det gäller initiativet i registret.

I ett sådant fall ska gruppen av organisatörer säkerställa att potentiella undertecknare underrättas om registreringens omfattning när det gäller initiativet och om det faktum att stödförklaringar samlas in endast i förhållande till registreringens omfattning.

6. Kommissionen ska registrera ett initiativ med ett enda registreringsnummer och underrätta gruppen av organisatörer om detta.

7. Om kommissionen nekar att registrera eller endast registrerar ett initiativ delvis i enlighet med punkt 4, ska den ange skälen till sitt beslut och underrätta gruppen av organisatörer. Kommissionen ska också underrätta gruppen av organisatörer om all rättslig och utomrättslig prövning som står till dess förfogande.

Kommissionen ska göra alla beslut om ansökningar om registrering som den antar i enlighet med denna artikel allmänt tillgängliga i registret och på den offentliga webbplatsen för medborgarinitiativet.

8. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om registreringen av ett initiativ.

Artikel 7

Tillbakadragande av ett initiativ

När som helst innan gruppen av organisatörer lämnar in initiativet till kommissionen i enlighet med artikel 13, får den dra tillbaka ett initiativ som har registrerats i enlighet med artikel 6. Ett sådant tillbakadragande ska offentliggöras i registret.

Artikel 8

Insamlingsperiod

1. Alla stödförklaringar ska samlas in inom en tidsperiod som inte överskrider tolv månader från och med det datum som gruppen av organisatörer valt (nedan kallad *insamlingsperioden*), utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.6. Detta datum får inte vara senare än sex månader efter registreringen av initiativet i enlighet med artikel 6.

Gruppen av organisatörer ska underrätta kommissionen om det valda datumet senast tio arbetsdagar före det datumet.

Om en grupp av organisatörer under insamlingsperioden vill avsluta insamlingen av stödförklaringar före insamlingsperiodens utgång, ska den underrätta kommissionen om denna avsikt senast tio arbetsdagar före det nya datum som valts för insamlingsperiodens utgång.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om det datum som avses i första stycket.

2. Kommissionen ska ange insamlingsperiodens start- och slutdatum i registret.
3. Kommissionen ska stänga driften av det centrala system för insamling via internet som avses i artikel 10, och gruppen av organisatörer ska stänga driften av ett enskilt system för insamling via internet som avses i artikel 11, det datum då insamlingsperioden löper ut.

Artikel 9

Förfarande för insamling av stödförklaringar

1. Stödförklaringar får undertecknas elektroniskt eller på papper.
2. Endast de formulär som överensstämmer med förlagorna i bilaga III får användas för att samla in stödförklaringar.

Gruppen av organisatörer ska fylla i de formulär som anges i bilaga III innan insamlingen av stödförklaringar påbörjas. Informationen i formulären ska motsvara informationen i registret.

Om gruppen av organisatörer väljer att samla in stödförklaringar via internet med hjälp av det centrala system för insamling som avses i artikel 10, ska kommissionen ansvara för att tillhandahålla lämpliga formulär i enlighet med bilaga III.

Om ett initiativ har registrerats delvis i enlighet med artikel 6.4 ska formulären i bilaga III samt det centrala systemet för insamling via internet och ett enskilt system för insamling via internet, beroende på vad som är tillämpligt, återspegla registreringens omfattning när det gäller initiativet. Stödförklaringsformulären får anpassas för insamlingen via internet eller på papper.

Bilaga III ska inte tillämpas om medborgarna stöder ett initiativ via internet genom det centrala system för insamling som avses i artikel 10 med användning av det anmälda medel för elektronisk identifiering, i den mening som avses i förordning (EU) nr 910/2014, som avses i artikel 10.4 i den här förordningen. Medborgarna ska ange sin nationalitet, och medlemsstaterna ska godta en minimiuppsättning uppgifter om en fysisk person i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1501 ⁽¹⁵⁾.

3. En person som skriver under en stödförklaring ska endast behöva tillhandahålla de personuppgifter som anges i bilaga III.
4. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2019 underrätta kommissionen om de önskar ingå i del A eller B i bilaga III. De medlemsstater som önskar ingå i del B i bilaga III ska ange typ(er) av personligt id-nummer/nummer på en personlig id-handling som avses däri.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1501 av den 8 september 2015 om interoperabilitetsramverket enligt artikel 12.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden (EUT L 235, 9.9.2015, s. 1).

Senast den 1 januari 2020 ska kommissionen offentliggöra formulären i bilaga III i registret.

En medlemsstat som ingår i en del i bilaga III får lämna in en begäran till kommissionen om flyttas över till den andra delen av bilaga III. De ska lämna in sin begäran till kommissionen minst sex månader före det datum från och med vilket de nya formulären kommer att tillämpas.

5. Gruppen av organisatörer ska ansvara för insamlingen av stödförklaringarna från undertecknare på papper.

6. En person får underteckna en stödförklaring för ett visst initiativ endast en gång.

7. Gruppen av organisatörer ska underrätta kommissionen om antalet insamlade stödförklaringar i varje medlemsstat minst varannan månad under insamlingsperioden och om det slutliga antalet inom tre månader efter slutet av insamlingsperioden för offentliggörande i registret.

Om det nödvändiga antalet stödförklaringar inte har uppnåtts eller om gruppen av organisatörer inte svarat inom tre månader efter slutet av insamlingsperioden, ska kommissionen avsluta initiativet och offentliggöra ett meddelande om detta i registret.

Artikel 10

System för insamling via internet

1. När det gäller insamling av stödförklaringar via internet ska kommissionen senast den 1 januari 2020 inrätta och från och med den dagen driva ett centralt system för insamling via internet i enlighet med beslut (EU, Euratom) 2017/46.

Kostnaderna för att inrätta och driva det centrala systemet för insamling via internet ska belasta EU:s allmänna budget. Användningen av det centrala systemet för insamling via internet ska vara kostnadsfri.

Det centrala systemet för insamling via internet ska vara tillgängligt för personer med funktionsnedsättning.

De uppgifter som erhålls genom det centrala systemet för insamling via internet ska lagras i de servrar som kommissionen ställt till förfogande för detta ändamål.

Det centrala systemet för insamling via internet ska göra det möjligt att lägga in de stödförklaringar som samlats in på papper.

2. Kommissionen ska för varje initiativ säkerställa att stödförklaringarna kan samlas in genom det centrala systemet för insamling via internet under den insamlingsperiod som fastställts i enlighet med artikel 8.

3. Gruppen av organisatörer ska senast tio arbetsdagar före insamlingsperiodens början underrätta kommissionen om den vill använda det centrala systemet för insamling via internet och om den vill lägga in de stödförklaringar som samlats in på papper.

Om en grupp av organisatörer vill lägga in de stödförklaringar som samlats in på papper, ska den lägga in alla stödförklaringar som samlats in på papper senast två månader efter utgången av insamlingsperioden och underrätta kommissionen om detta.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

a) Medborgare får stödja initiativen via internet genom stödförklaringar med hjälp av ett anmält medel för elektronisk identifiering eller genom att underteckna en stödförklaring med elektronisk signatur i den mening som avses i förordning (EU) nr 910/2014.

b) Kommissionens e-IDAS-knutpunkt som utvecklats inom ramen för förordning (EU) nr 910/2014 och genomförandeförordning (EU) 2015/1501 erkänns.

5. Kommissionen ska samråda med berörda parter om ytterligare utveckling och förbättringar av det centrala systemet för insamling via internet för att ta hänsyn till deras förslag och farhågor.

Artikel 11

Enskilt system för insamling via internet

1. Om en grupp av organisatörer inte använder det centrala systemet för insamling via internet, får den samla in stödförklaringar via internet i flera eller alla medlemsstater genom ett annat system för insamling (nedan kallat *enskilt system för insamling via internet*).

De uppgifter som samlas in genom det enskilda systemet för insamling via internet ska lagras på en medlemsstats territorium.

2. Gruppen av organisatörer ska säkerställa att det enskilda systemet för insamling via internet uppfyller kraven i punkt 4 i den här artikeln och i artikel 18.3 under hela insamlingsperioden.

3. Efter registreringen av initiativet och före insamlingsperiodens början och utan att det påverkar de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter enligt kapitel VI i förordning (EU) 2016/679, ska gruppen av organisatörer begära att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de insamlade uppgifterna lagras genom det enskilda systemet för insamling via internet intygar att systemet uppfyller kraven i punkt 4 i denna artikel.

Om ett enskilt system för insamling via internet uppfyller de krav som fastställs i punkt 4 i denna artikel, ska den behöriga myndigheten inom en månad efter begäran utfärda ett intyg för detta i enlighet med förlagan i bilaga IV. Gruppen av organisatörer ska göra en kopia av detta intyg allmänt tillgängligt på den webbplats som används för det enskilda systemet för insamling via internet.

Medlemsstaterna ska erkänna de intyg som utfärdas av de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

4. Enskilda system för insamling via internet ska ha lämpliga säkerhetsfunktioner och tekniska lösningar för att under hela insamlingsperioden säkerställa följande:

- a) Endast fysiska personer får underteckna en stödförklaring.
- b) Den information som ges beträffande initiativet motsvarar den offentliggjorda informationen i registret.
- c) Uppgifter samlas in från undertecknare i enlighet med bilaga III.
- d) Uppgifter från undertecknare samlas in och lagras på ett säkert sätt.

5. Kommissionen ska senast den 1 januari 2020 anta genomförandeakter som fastställer de tekniska specifikationerna för genomförandet av punkt 4 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 22.

Kommissionen får rådfråga Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa) vid utarbetandet av de tekniska specifikationer som avses i det första stycket.

6. När stödförklaringar samlas in genom ett enskilt system för insamling via internet, får insamlingsperioden inledas först när det intyg som avses i punkt 3 har utfärdats för det systemet.

7. Denna artikel ska endast tillämpas på initiativ som har registrerats i enlighet med artikel 6 senast den 31 december 2022.

Artikel 12

Medlemsstaternas kontroll och intygande av stödförklaringar

1. Varje medlemsstat ska kontrollera och intyga att de stödförklaringar som undertecknas av dess medborgare följer bestämmelserna i denna förordning (nedan kallad *den ansvariga medlemsstaten*).

2. Inom tre månader från insamlingsperiodens slut, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel, ska gruppen av organisatörer lämna in de stödförklaringar som samlats in via internet eller på papper till de behöriga myndigheter som avses i artikel 20.2 i den ansvariga medlemsstaten.

Gruppen av organisatörer ska lämna in stödförklaringarna till de behöriga myndigheterna först när det minimiantal undertecknare som fastställs i artikel 3 har uppnåtts.

Stödförklaringar ska lämnas in till varje behörig myndighet i den ansvariga medlemsstaten endast en gång, och formuläret i bilaga V ska användas.

De stödförklaringar som samlats in via internet ska lämnas in i enlighet med ett elektroniskt schema som kommissionen offentliggjort.

De stödförklaringar som samlats in på papper och de som samlats in genom ett enskilt system för insamling via internet ska lämnas in separat.

3. Kommissionen ska till den behöriga myndigheten i den ansvariga medlemsstaten lämna in både de stödförklaringar som samlats in genom det centrala systemet för insamling via internet och de som samlats in på papper och lagts in i enlighet med artikel 10.3 andra stycket så snart som gruppen av organisatörer har lämnat in formuläret i bilaga V till den behöriga myndigheten i den ansvariga medlemsstaten i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

Om en grupp av organisatörer har samlat in stödförklaringar genom ett enskilt system för insamling via internet, får den begära att kommissionen lämnar in dessa stödförklaringar till den behöriga myndigheten i den ansvariga medlemsstaten.

Kommissionen ska lämna in stödförklaringarna i enlighet med punkt 2 andra, tredje och fjärde stycket i den här artikeln med användning av den fildelningstjänst som avses i artikel 4.5.

4. De behöriga myndigheterna ska inom tre månader räknat från mottagandet av stödförklaringarna kontrollera dessa genom ändamålsenliga kontroller som får grundas på slumpmässigt urval i enlighet med nationell rätt och praxis.

Om stödförklaringar som samlas in via internet och på papper lämnas in separat, ska denna tidsfrist börja löpa när den behöriga myndigheten har mottagit alla stödförklaringar.

Vid kontrollen av de stödförklaringar som samlats in på papper ska inte äktheten av underskrifterna behöva bestyrkas.

5. Den behöriga myndigheten ska på grundval av utförda kontroller intyga det giltiga antalet stödförklaringar för den berörda medlemsstaten. Detta intyg ska tillhandahållas kostnadsfritt till gruppen av organisatörer med användning av förlagan i bilaga VI.

I intyget ska antalet giltiga stödförklaringar som samlats in på papper och via internet specificeras, inbegripet de som samlats in på papper och lagts in i enlighet med artikel 10.3 andra stycket.

Artikel 13

Inlämning till kommissionen

Inom tre månader efter det att den erhållit det senaste intyget enligt artikel 12.5 ska gruppen av organisatörer överlämna initiativet till kommissionen.

Gruppen av organisatörer ska fylla i och lämna in formuläret i bilaga VII tillsammans med kopior, på papper eller elektroniskt, av de intyg som avses i artikel 12.5.

Kommissionen ska göra formuläret i bilaga VII allmänt tillgängligt i registret.

Artikel 14

Offentliggörande och offentlig utfrågning

1. Om kommissionen tar emot ett giltigt initiativ där stödförklaringarna har samlats in och intygats i enlighet med artiklarna 8–12, ska den utan dröjsmål offentliggöra ett meddelande om detta i registret och överlämna initiativet till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och de nationella parlamenten.

2. Inom tre månader efter inlämningen av initiativet, ska gruppen av organisatörer ges tillfälle att lägga fram initiativet vid en offentlig utfrågning som anordnas av Europaparlamentet.

Europaparlamentet ska anordna den offentliga utfrågningen i sina lokaler.

Kommissionen ska vid utfrågningen vara företräd på lämplig nivå.

Rådet, övriga unionens institutioner och rådgivande organ, de nationella parlamenten och det civila samhället ska ges möjlighet att närvara vid utfrågningen.

Europaparlamentet ska att berörda allmänna och privata intressen företräds på ett balanserat sätt.

3. Efter den offentliga utfrågningen ska Europaparlamentet bedöma det politiska stödet för initiativet.

Artikel 15

Kommissionens granskning

1. Inom en månad efter inlämningen av initiativet i enlighet med artikel 13 ska kommissionen ta emot gruppen av organisatörer på lämplig nivå för att låta den förklara målen för initiativet i detalj.

2. Inom sex månader efter offentliggörandet av initiativet i enlighet med artikel 14.1 och efter den offentliga utfrågning som avses i artikel 14.2, ska kommissionen i ett meddelande redogöra för sina juridiska och politiska slutsatser när det gäller initiativet, de åtgärder som den avser att vidta och, i förekommande fall, skälen för att vidta eller inte vidta åtgärder.

Om kommissionen avser att vidta åtgärder som svar på initiativet, vilket där så är lämpligt inbegriper antagandet av ett eller flera förslag till en unionsrättsakt, ska den i meddelandet också redogöra för den planerade tidsplanen för dessa åtgärder.

Meddelandet ska delges gruppen av organisatörer, Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén och ska offentliggöras.

3. Kommissionen och gruppen av organisatörer ska underrätta undertecknarna om svaret på initiativet i enlighet med artikel 18.2 och 18.3.

Kommissionen ska i registret och på den offentliga webbplatsen för medborgarinitiativet tillhandahålla uppdaterad information om genomförandet av de åtgärder som anges i det meddelande som antagits som svar på initiativet.

Artikel 16

Europaparlamentets uppföljning av framgångsrika medborgarinitiativ

Europaparlamentet ska utvärdera de åtgärder som kommissionen vidtagit med anledning av sitt meddelande som avses i artikel 15.2.

KAPITEL III

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Insyn

1. Gruppen av organisatörer ska för offentliggörande i registret och, där så är lämpligt, på sin kampanjwebbplats, tillhandahålla tydlig, tillförlitlig och uttömmande information om de finansieringskällor för initiativet som överstiger 500 EUR per sponsor.

De angivna källorna till finansiering och stöd, inbegripet sponsorer, och motsvarande belopp ska vara tydligt identifierbara.

Gruppen av organisatörer ska också tillhandahålla information om de organisationer som bistår den på frivillig basis, när sådant stöd inte är ekonomiskt kvantifierbart.

Denna information ska uppdateras åtminstone varannan månad under perioden från datumet för registreringen till det datum då initiativet lämnades in till kommissionen i enlighet med artikel 13. Informationen ska göras allmänt tillgänglig av kommissionen på ett tydligt och tillgängligt sätt i registret och på den offentliga webbplatsen för medborgarinitiativet.

2. Kommissionen ska ha rätt att begära ytterligare information och klargöranden från gruppen av organisatörer avseende de källor till finansiering och stöd som angetts i enlighet med denna förordning.

3. Kommissionen ska göra det möjligt för medborgarna att lämna in ett klagomål med avseende på huruvida den information om källorna till finansiering och stöd som grupperna av organisatörer har angett är fullständig och korrekt, och för detta ändamål göra ett kontaktformulär för att lämna in ett klagomål allmänt tillgängligt i registret och på webbplatsen för medborgarinitiativet.

Kommissionen får begära ytterligare information från gruppen av organisatörer avseende klagomål som mottagits i enlighet med denna punkt och, i förekommande fall, uppdatera informationen om angivna källor till finansiering och stöd i registret.

Artikel 18

Kommunikation

1. Kommissionen ska öka allmänhetens medvetenhet om medborgarinitiativet, dess mål och sätt att fungera genom kommunikationsverksamhet och informationskampanjer och på så sätt bidra till att främja medborgarnas aktiva deltagande i unionens politiska liv.

Europaparlamentet ska bidra till kommissionens kommunikationsverksamhet.

2. Om undertecknaren ger sitt uttryckliga samtycke får en grupp av organisatörer eller kommissionen samla in hans eller hennes e-postadress för kommunikations- och informationsverksamhet avseende det berörda initiativet.

Potentiella undertecknare ska underrättas om att deras rätt att stödja ett initiativ inte förutsätter att de ger sitt samtycke till insamling av deras e-postadress.

3. E-postadresser får inte samlas in som en del av stödförklaringsformulären. De får dock samlas in samtidigt som stödförklaringarna under förutsättning att de behandlas separat.

Artikel 19

Skydd av personuppgifter

1. Företrädaren för gruppen av organisatörer ska vara personuppgiftsansvarig i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 när det gäller behandling av personuppgifter vid insamling av stödförklaringar, e-postadresser och uppgifter om initiativets sponsorer. Om den rättsliga enhet som avses i artikel 5.7 i den här förordningen inrättas, ska denna enhet vara personuppgiftsansvarig.

2. De behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 20.2 i den här förordningen ska vara personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 när det gäller behandling av personuppgifter för kontroll och intygande av stödförklaringar.

3. Kommissionen ska vara personuppgiftsansvarig i den mening som avses i förordning (EU) 2018/1725 när det gäller behandlingen av personuppgifterna i registret, på samarbetsplattformen via internet, i det centrala system för insamling via internet som avses i artikel 10 i den här förordningen och vid insamlingen av e-postadresser.

4. De personuppgifter som lämnas i stödförklaringarna ska samlas in för de åtgärder som krävs för säker insamling och lagring i enlighet med artiklarna 9–11 för inlämning till medlemsstaterna, kontroll och intygande i enlighet med artikel 12 samt för nödvändiga kvalitetskontroller och statistiska analyser.

5. Gruppen av organisatörer och kommissionen, i förekommande fall, ska förstöra alla stödförklaringar som har undertecknats för ett initiativ och eventuella kopior av dessa senast en månad efter det att initiativet lämnades in till kommissionen i enlighet med artikel 13, eller senast 21 månader efter insamlingsperiodens början, beroende på vilken dag som infaller först. Om ett initiativ dras tillbaka efter insamlingsperiodens början, ska emellertid stödförklaringarna och eventuella kopior av dessa förstöras senast en månad efter det tillbakadragande som avses i artikel 7.

6. Den behöriga myndigheten ska förstöra alla stödförklaringar och kopior av dessa senast tre månader efter utfärdandet av det intyg som avses i artikel 12.5.

7. Stödförklaringar för ett visst initiativ och kopior av dessa får bevaras längre än de tidsfrister som anges i punkterna 5 och 6 om det är nödvändigt i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som rör det berörda initiativet. De ska förstöras senast en månad efter det datum förfarandena avslutats genom ett slutgiltigt beslut.

8. Kommissionen och gruppen av organisatör ska förstöra registren över de e-postadresser som samlats in i enlighet med artikel 18.2 senast en månad efter tillbakadragandet av ett initiativ respektive tolv månader efter slutet av insamlingsperioden eller inlämningen av medborgarinitiativet till kommissionen. Om kommissionen i ett meddelande anger vilka åtgärder den avser att vidta i enlighet med artikel 15.2, ska dock registren över e-postadresserna förstöras senast tre år efter offentliggörandet av meddelandet.

9. Utan att det påverkar deras rättigheter enligt förordning (EU) 2018/1725 ska medlemmarna i en grupp av organisatörer ha rätt att begära att deras personuppgifter tas bort från registret efter två år räknat från datumet för registrering av det aktuella initiativet.

Artikel 20

Behöriga myndigheter i medlemsstaterna

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 11 ska varje medlemsstat utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvarar för utfärdandet av det intyg som avses i artikel 11.3.

2. Med avseende på tillämpningen av artikel 12 ska varje medlemsstat utse en behörig myndighet som ansvarar för att samordna kontrollen av stödförklaringar och för att utfärda de intyg som avses i artikel 12.5.

3. Senast den 1 januari 2020 ska medlemsstaterna meddela kommissionen namn och adress till de myndigheter som utsetts i enlighet med punkterna 1 och 2. De ska underrätta kommissionen om alla uppdateringar av denna information.

Kommissionen ska göra namn och adress till de myndigheter som utsetts i enlighet med punkterna 1 och 2 allmänt tillgängliga i registret.

Artikel 21

Överlämnande av nationella bestämmelser

1. Varje medlemsstat ska senast den 1 januari 2020 underrätta kommissionen om de särskilda bestämmelser som den antar för att genomföra denna förordning.
2. Kommissionen ska göra bestämmelserna offentligt tillgängliga i registret på det språk som medlemsstaterna använder för kommunikation i enlighet med punkt 1.

KAPITEL IV

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 22

Kommittéförfarande

1. Vid genomförandet av artikel 11.5 i denna förordning ska kommissionen biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 23

Delegering av befogenhet

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 24 för att ändra bilagorna till denna förordning inom ramen för de bestämmelser i denna förordning som är relevanta för de bilagorna.

Artikel 24

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 23 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 6 juni 2019.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 23 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 23 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 25***Översyn**

Kommissionen ska regelbundet se över hur medborgarinitiativet fungerar och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur denna förordning tillämpas senast den 1 januari 2024 och därefter vart fjärde år. Dessa rapporter ska också omfatta minimiåldern för att stödja medborgarinitiativ i medlemsstaterna. Rapporten ska offentliggöras.

*Artikel 26***Upphävande**

Förordning (EU) nr 211/2011 upphör att gälla med verkan från och med den 1 januari 2020.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 27***Övergångsbestämmelser**

Artiklarna 5–9 i förordning (EU) nr 211/2011 ska fortsätta att gälla efter den 1 januari 2020 för Europeiska medborgarinitiativ som registrerades före den 1 januari 2020.

*Artikel 28***Ikraftträdande och tillämplighet**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Artiklarna 9.4, 10, 11.5 och 20–24 ska dock tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

MINSTA ANTAL UNDERTECKNARE PER MEDLEMSSTAT

Belgien	15 771
Bulgarien	12 767
Tjeckien	15 771
Danmark	9 763
Tyskland	72 096
Estland	4 506
Irland	8 261
Grekland	15 771
Spanien	40 554
Frankrike	55 574
Kroatien	8 261
Italien	54 823
Cypern	4 506
Lettland	6 008
Litauen	8 261
Luxemburg	4 506
Ungern	15 771
Malta	4 506
Nederländerna	19 526
Österrike	13 518
Polen	38 301
Portugal	15 771
Rumänien	24 032
Slovenien	6 008
Slovakien	9 763
Finland	9 763
Sverige	15 020
Förenade kungariket	54 823

BILAGA II

UPPGIFTER SOM KRÄVS FÖR ATT REGISTRERA ETT INITIATIV

1. Titeln på initiativet (högst 100 tecken) (*).
2. Målen för det initiativ som kommissionen uppmanas lägga fram ett förslag om (högst 1 100 tecken, mellanslag ej inräknade; justerat medelvärde per språk (*)).

Gruppen av organisatörer får tillhandahålla en bilaga om ämnet och målen för samt bakgrunden till initiativet (högst 5 000 tecken, mellanslag ej inräknade justerat medelvärde per språk (*)).

Gruppen av organisatörer får lämna ytterligare information om ämnet och målen för samt bakgrunden till initiativet. Om den så önskar får den också ge in ett utkast till rättsakt.

3. De fördragsbestämmelser som gruppen av organisatörer anser vara relevanta för de föreslagna åtgärderna.
 4. Fullständigt namn, postadress, nationalitet och födelsedatum för de sju medlemmarna i gruppen av organisatörer, som ska vara bosatta i sju olika medlemsstater, och uppgift om företrädaren och ersättaren samt deras e-postadresser och telefonnummer (¹).
- Om företrädaren och/eller ersättaren inte ingår bland de sju medlemmar som avses i första stycket, deras fullständiga namn, postadress, nationalitet, födelsedatum, e-postadress och telefonnummer.
5. Dokument som styrker fullständigt namn, postadress, nationalitet och födelsedatum för var och en av de sju medlemmar som avses i punkt 4 och för företrädaren och ersättaren, om de inte ingår bland dessa sju medlemmar.
 6. Namnen på de övriga medlemmarna i gruppen av organisatörer.
 7. I den situation som avses i artikel 5.7 i förordning (EU) 2019/788, i förekommande fall, dokument som styrker att en rättslig enhet har inrättats särskilt för förvaltningen av initiativet i överensstämmelse med den nationella lagen i en medlemsstat, och att den medlem i gruppen av organisatörer som utsetts som dess företrädare har fått i uppdrag att företräda den rättsliga enheten.
 8. Alla källor till stöd och finansiering för initiativet vid registreringstillfället.

(*) Kommissionen tillhandahåller översättning till alla unionsinstitutioners officiella språk av dessa delar, för alla registrerade initiativ.

(¹) I kommissionens internetbaserade register kommer endast de fullständiga namnen på medlemmarna i gruppen av organisatörer, företrädarens boplatser eller, i förekommande fall, namn på och land för den rättsliga enhetens säte, kontaktpersonernas e-postadresser och uppgifter om källor till stöd och finansiering att göras tillgängliga för allmänheten. De registrerade har rätt att invända mot att deras personuppgifter offentliggörs om det finns avgörande och berättigade skäl som rör dem.

STÖDFÖRKLARINGSFORMULÄR – Del A ⁽¹⁾

(för de medlemsstater som inte kräver ett personligt id-nummer eller ett nummer på en personlig id-handling)

Alla fält på detta formulär är obligatoriska.

IFYLLS PÅ FÖRHAND AV GRUPPEN AV ORGANISATÖRER:

1. Alla undertecknare på detta formulär är medborgare i:
Markera bara en medlemsstat per lista.
2. Europeiska kommissionens registreringsnummer:
3. Datum för insamlingsperiodens början och slut:
4. Det föreslagna initiativets webbadress i Europeiska kommissionens register:
5. Initiativets titel:
6. Initiativets mål:
7. De registrerade kontaktpersonernas namn och e-postadress:
[I den situation som avses i artikel 5.7 i förordning (EU) 2019/788, där så är lämpligt, även namn på och land för den rättsliga enhetens säte]:
8. Webbplats för initiativet (om en sådan finns):

IFYLLS AV UNDERTECKNARNA MED VERSALER:

”Härmed intygar jag att de uppgifter som jag har lämnat på detta formulär är riktiga och att jag bara har stött detta initiativ en gång.”

SAMTLIGA FÖRNAMN	EFTERNAMN	BOSTAD ⁽¹⁾ (gata, nummer, postnummer, ort, land)	FÖDELSEDATUM	DATUM	UNDERSKRIFT ⁽²⁾

⁽¹⁾ Utlandsboende tyska medborgare endast om de har registrerat aktuell fast adress hos ansvarig tysk diplomatisk beskickning i utlandet.⁽²⁾ Underskrift krävs inte när formuläret lämnas in via det centrala system för insamling via internet som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2019/788 eller ett sådant enskilt system för insamling via internet som avses i artikel 11 i den förordningen.⁽³⁾ Formuläret ska tryckas på ett enda blad. Gruppen av organisatörer får använda ett blad med text på båda sidorna. En kod tillhandahållen av Europeiska kommissionen ska användas för uppladdning till det centrala internetbaserade insamlingssystemet av stödförklaringar som samlats in på papper.

Meddelande om behandling av personuppgifter ⁽²⁾ för stödförklaringar som samlats in på papper eller via enskilda system för insamling via internet:

I enlighet med förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen) kommer de personuppgifter som lämnas på detta formulär endast att användas till stöd för initiativet och de behöriga nationella myndigheterna kommer endast att få tillgång till dem för kontroll och intygande. Du har rätt att begära att gruppen av organisatörer av initiativet ger dig tillgång till dina personuppgifter och att de rättar, tar bort eller begränsar behandlingen av uppgifterna.

Gruppen av organisatörer kommer att lagra dina uppgifter i högst en månad efter det att initiativet lämnades in till Europeiska kommissionen eller i 21 månader efter insamlingsperiodens början, beroende på vilken dag som infaller först. Uppgifterna kan komma att lagras längre vid administrativa eller rättsliga förfaranden, dock högst en månad efter den dag då dessa förfaranden slutfördes.

Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller rättsmedel har du, om du anser att dina uppgifter behandlas på ett olagligt sätt, rätt att när som helst lämna in ett klagomål till en dataskyddsmyndighet, särskilt i den medlemsstat där du har din hemvist eller din arbetsplats eller där det påstådda intrånget begicks.

Företrädaren för gruppen av organisatörer för initiativet, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta det, är personuppgiftsansvariga i den mening som avses i den allmänna dataskyddsförordningen och kan kontaktas med hjälp av uppgifterna på detta formulär.

Kontaktuppgifter till dataskyddsombudet (om ett sådant finns) finns på initiativets webbadress i Europeiskakommissionens register, enligt punkt 4 i detta formulär.

Kontaktuppgifter till den nationella myndighet som kommer att ta emot och behandla dina personuppgifter samt kontaktuppgifter till de nationella dataskyddsmyndigheterna finns på följande adress: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>.

Meddelande om behandling av personuppgifter för stödförklaringar som samlats in via det centrala systemet för insamling via internet:

I enlighet med förordning (EU) 2018/1725 och förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen) kommer de personuppgifter som lämnas på detta formulär endast att användas till stöd för initiativet och de behöriga nationella myndigheterna kommer endast att få tillgång till dem för kontroll och intygande. Du har rätt att begära att Europeiska kommissionen eller företrädaren för gruppen av organisatörer för initiativet, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta det, ger dig tillgång till dina personuppgifter och att de rättar, tar bort eller begränsar behandlingen av uppgifterna.

Europeiska kommissionen kommer att lagra dina uppgifter i högst en månad efter det att initiativet lämnades in till Europeiska kommissionen eller i 21 månader efter insamlingsperiodens början, beroende på vilken dag som infaller först. Uppgifterna kan komma att lagras längre vid administrativa eller rättsliga förfaranden, dock högst en månad efter den dag då dessa förfaranden slutfördes.

Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller rättsmedel har du, om du anser att dina uppgifter behandlas på ett olagligt sätt, rätt att när som helst lämna in ett klagomål till en dataskyddsmyndighet, särskilt i den medlemsstat där du har din hemvist eller din arbetsplats eller där det påstådda intrånget begicks.

Europeiska kommissionen och företrädaren för gruppen av organisatörer för initiativet, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta det är gemensamt personuppgiftsansvarig i den mening som avses i förordning (EU) 2018/1725 och den allmänna dataskyddsförordningen och kan kontaktas med hjälp av uppgifterna på detta formulär.

Kontaktuppgifter till dataskyddsombudet för gruppen av organisatörer (om ett sådant finns) finns på detta initiativs webbadress i Europeiska kommissionens register, enligt punkt 4 i detta formulär.

Kontaktuppgifter till Europeiska kommissionens dataskyddsbud, till den nationella myndighet som kommer att ta emot och behandla dina personuppgifter, till den europeiska dataskyddsbudsmannen och till de nationella dataskyddsmyndigheterna finns på följande adress: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>.

⁽²⁾ Endast det av de två föreslagna meddelandena om personuppgifter som svarar mot insamlingssättet ska användas.

STÖDFÖRKLARINGSFORMULÄR – Del B ⁽³⁾

(för de medlemsstater som kräver ett personligt id-nummer eller ett nummer på en personlig id-handling)

Alla fält på detta formulär är obligatoriska.

IFYLLS PÅ FÖRHAND AV GRUPPEN AV ORGANISATÖRER:

1. Alla undertecknare på detta formulär är medborgare i:
Markera bara en medlemsstat per lista.
Se Europeiska kommissionens webbplats för medborgarinitiativet för information om personligt id-nummer/nummer på en personlig id-handling; ett av dessa nummer måste anges.
2. Europeiska kommissionens registreringsnummer:
3. Datum för insamlingsperiodens början och slut:
4. Det föreslagna initiativets webbadress i Europeiska kommissionens register:
5. Initiativets titel:
6. Initiativets mål:
7. De registrerade kontaktpersonernas namn och e-postadress:
[I den situation som avses i artikel 5.7 i förordning (EU) 2019/788, där så är lämpligt, även namn på och land för den rättsliga enhetens säte]:
8. Webbplats för initiativet (om en sådan finns):

IFYLLS AV UNDERTECKNARNA MED VERSALER:

”Härmed intygar jag att de uppgifter som jag har lämnat på detta formulär är riktiga och att jag bara har stött detta initiativ en gång.”

SAMTLIGA FÖRNAMN	EFTERNAMN	PERSONLIGT ID-NUMMER/NUMRET PÅ DEN PERSONLIGA ID-HANDLINGEN	TYP AV PERSONLIGT ID-NUMMER ELLER ID-HANDLING	DATUM	UNDERSKRIFT ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Underskrift krävs inte när formuläret lämnas in via det centrala system för insamling via internet som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2019/788 eller ett sådant enskilt system för insamling via internet som avses i artikel 11 i den förordningen.

⁽³⁾ Formuläret ska tryckas på ett enda blad. Gruppen av organisatörer får använda ett blad med text på båda sidorna. En kod tillhandahållen av Europeiska kommissionen ska användas för uppladdning till det centrala internetbaserade insamlingssystemet av stödförklaringar som samlats in på papper.

Meddelande om behandling av personuppgifter ⁽⁴⁾ för stödförklaringar som samlats in på papper eller via enskilda system för insamling via internet:

I enlighet med förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen) kommer de personuppgifter som lämnas på detta formulär endast att användas till stöd för initiativet och de behöriga nationella myndigheterna kommer endast att få tillgång till dem för kontroll och intygande. Du har rätt att begära att gruppen av organisatörer av initiativet ger dig tillgång till dina personuppgifter och att de rättar, tar bort eller begränsar behandlingen av uppgifterna.

Gruppen av organisatörer kommer att lagra dina uppgifter i högst en månad efter det att initiativet lämnades in till Europeiska kommissionen eller i 21 månader efter insamlingsperiodens början, beroende på vilken dag som infaller först. Uppgifterna kan komma att lagras längre vid administrativa eller rättsliga förfaranden, dock högst en månad efter den dag då dessa förfaranden slutfördes.

Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller rättsmedel har du, om du anser att dina uppgifter behandlas på ett olagligt sätt, rätt att när som helst lämna in ett klagomål till en dataskyddsmyndighet, särskilt i den medlemsstat där du har din hemvist eller din arbetsplats eller där det påstådda intrånget begicks.

Företrädaren för gruppen av organisatörer för initiativet, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta det, är personuppgiftsansvariga i den mening som avses i den allmänna dataskyddsförordningen och kan kontaktas med hjälp av uppgifterna på detta formulär.

Kontaktuppgifter till dataskyddsombudet (om ett sådant finns) finns på initiativets webbadress i Europeiskakommissionens register, enligt punkt 4 i detta formulär.

Kontaktuppgifter till den nationella myndighet som kommer att ta emot och behandla dina personuppgifter samt kontaktuppgifter till de nationella dataskyddsmyndigheterna finns på följande adress: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>.

Meddelande om behandling av personuppgifter för stödförklaringar som samlats in via det centrala systemet för insamling via internet:

I enlighet med förordning (EU) 2018/1725 och förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen) kommer de personuppgifter som lämnas på detta formulär endast att användas till stöd för initiativet och de behöriga nationella myndigheterna kommer endast att få tillgång till dem för kontroll och intygande. Du har rätt att begära att Europeiska kommissionen eller företrädaren för gruppen av organisatörer för initiativet, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta det, ger dig tillgång till dina personuppgifter och att de rättar, tar bort eller begränsar behandlingen av uppgifterna.

Europeiska kommissionen kommer att lagra dina uppgifter i högst en månad efter det att initiativet lämnades in till Europeiska kommissionen eller i 21 månader efter insamlingsperiodens början, beroende på vilken dag som infaller först. Uppgifterna kan komma att lagras längre vid administrativa eller rättsliga förfaranden, dock högst en månad efter den dag då dessa förfaranden slutfördes.

Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller rättsmedel har du, om du anser att dina uppgifter behandlas på ett olagligt sätt, rätt att när som helst lämna in ett klagomål till en dataskyddsmyndighet, särskilt i den medlemsstat där du har din hemvist eller din arbetsplats eller där det påstådda intrånget begicks.

Europeiska kommissionen och företrädaren för gruppen av organisatörer för initiativet, eller i förekommande fall den rättsliga enhet som har bildats för att förvalta det är gemensamt personuppgiftsansvarig i den mening som avses i förordning (EU) 2018/1725 och den allmänna dataskyddsförordningen och kan kontaktas med hjälp av uppgifterna på detta formulär.

Kontaktuppgifter till dataskyddsombudet för gruppen av organisatörer (om ett sådant finns) finns på detta initiativs webbadress i Europeiska kommissionens register, enligt punkt 4 i detta formulär.

Kontaktuppgifter till Europeiska kommissionens dataskyddsbud, till den nationella myndighet som kommer att ta emot och behandla dina personuppgifter, till den europeiska dataskyddsbudsmannen och till de nationella dataskyddsmyndigheterna finns på följande adress: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>.

⁽⁴⁾ Endast det av de två föreslagna meddelandena om personuppgifter som svarar mot insamlingssättet ska användas.

BILAGA IV

INTYG PÅ ATT ETT SYSTEM FÖR INSAMLING VIA INTERNET UPPFYLLER KRAVEN I EUROPAPARLAMENTETS OCH
RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/788 AV DEN 17 APRIL 2019 OM DET EUROPEISKA MEDBORGARINITIATIVET

... (den behöriga myndighetens namn) i ... (medlemsstatens namn) intygar härmed att det enskilda system för insamling via internet ... (webbplatsens adress) som används för insamling av stödförklaringar för ... (titel på initiativet) och som har registreringsnummer ... (initiativets registreringsnummer) uppfyller de relevanta kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet.

Datum, namnteckning och officiell stämpel från den behöriga myndigheten:

BILAGA V

FORMULÄR FÖR ÖVERSÄNDANDE AV STÖDFÖRKLARINGAR TILL MEDLEMSSTATERNAS BEHÖRIGA MYNDIGHETER

1. Fullständigt namn, postadress och e-postadress för kontaktpersonerna (företrädaren för gruppen av organisatörer och hans eller hennes ersättare) eller den rättsliga enhet som förvaltar initiativet och dess företrädare:
2. Initiativets titel:
3. Kommissionens registreringsnummer:
4. Registreringsdatum:
5. Antal undertecknare som är medborgare i (medlemsstatens namn):
6. Totalt antal insamlade stödförklaringar:
7. Antal medlemsstater där minimiantalet är uppnått:
8. Bilagor:

(Bifoga alla de stödförklaringar från undertecknare som är medborgare i den relevanta medlemsstaten.

Bifoga vid behov det relevanta intyg som bekräftar att det enskilda systemet för insamling via internet uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet.)

9. Härmed intygar jag att uppgifterna på detta formulär är riktiga och att stödförklaringarna har samlats in i överensstämmelse med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet.
10. Datum och en av kontaktpersonernas underskrift (företrädare/ersättare ⁽¹⁾) eller underskrift av företrädaren för den rättsliga enheten:

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

BILAGA VI

INTYG SOM BEKRÄFTAR DET ANTAL GILTIGA STÖDFÖRKLARINGAR SOM HAR SAMLATS IN FRÅN ...
(MEDLEMSSTATENS NAMN)

Efter att ha gjort de kontroller som fordras enligt artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet intygar ... (den behöriga myndighetens namn) i ... (medlemsstatens namn) härmed att ... (antal giltiga stödförklaringar) stödförklaringar för initiativet med registreringsnummer ... (initiativets registreringsnummer) är giltiga enligt bestämmelserna i den förordningen.

Datum, underskrift och officiell stämpel

BILAGA VII

FORMULÄR FÖR INGIVANDE AV ETT INITIATIV TILL EUROPEISKA KOMMISSIONEN

1. Initiativets titel:
2. Kommissionens registreringsnummer:
3. Registreringsdatum:
4. Antalet mottagna giltiga stödförklaringar (måste vara minst en miljon):
5. Antal undertecknare som intygats av medlemsstaterna:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Antal undertecknare																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	TOTALT			
Antal undertecknare																

6. Fullständigt namn, postadress och e-postadress för kontaktpersonerna (företrädaren för gruppen av organisatörer och hans eller hennes ersättare) ⁽¹⁾ eller den rättsliga enhet som förvaltar initiativet och dess företrädare:
7. Alla källor till stöd och finansiering för detta initiativ, inbegripet beloppet på det finansiella stödet vid tidpunkten för initiativets ingivande.
8. Härmed intygar jag att uppgifterna på detta formulär är riktiga och att alla relevanta förfaranden och villkor i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/788 av den 17 april 2019 om det europeiska medborgarinitiativet har iakttagits.

Datum och en av kontaktpersonernas underskrift (företrädare/ersättare ⁽²⁾) eller underskrift av företrädaren för den rättsliga enheten:

9. Bilagor: (Bifoga alla intyg)

⁽¹⁾ I kommissionens internetbaserade register kommer endast de fullständiga namnen på medlemmarna i gruppen av organisatörer, kontaktpersonernas e-postadresser och uppgifter om källor till stöd och finansiering att göras tillgängliga för allmänheten. De registrerade har rätt att invända mot att deras personuppgifter offentliggörs om det finns avgörande och berättigade skäl som rör dem.

⁽²⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/789

av den 17 april 2019

om fastställande av bestämmelser för utövandet av upphovsrätt och närstående rättigheter tillämpliga på vissa av sändarföretagens onlinesändningar och vidaresändningar av radio- och tv-program och om ändring av rådets direktiv 93/83/EEG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1 och 62,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att bidra till att den inre marknaden fungerar väl är det nödvändigt att se till att radio- och tv-program med ursprung i andra medlemsstater får vidare spridning i medlemsstaterna till förmån för användare över unionen, genom att underlätta licensiering av upphovsrätt och närstående rättigheter för verk och andra skyddade alster som ingår i sändningar av vissa typer av radio- och tv-program. Radio- och tv-program är viktiga medel för att främja kulturell och språklig mångfald och social sammanhållning samt för att öka tillgången till information.
- (2) Utvecklingen av digital teknik och internet har förvandlat distributionen av och tillgången till radio- och tv-program. Användarna väntar sig i allt större grad att ha tillgång till radio- och tv-program både live och som beställtjänst, både genom traditionella kanaler, som satellit eller kabel, och genom onlinetjänster. Det blir därför allt vanligare att sändarföretag utöver sina egna sändningar av radio- och tv-program erbjuder onlinetjänster i anknytning till sådana sändningar, såsom samsändningar och catch up-tjänster. Operatörer av vidaresändningstjänster, som paketerar sändningar av radio- och tv-program och erbjuder dem till användare samtidigt som den ursprungliga sändningen i oförändrat och oavkortat skick, använder olika vidaresändningsteknik, som till exempel via kabel- eller satellitnät, digitala markbundna, mobila nätverk eller slutna IP-baserade nätverk samt det öppna internet. Dessutom använder operatörer som distribuerar radio- och tv-program till användare olika metoder för att erhålla programbärande signaler från sändarföretagen, bland annat genom direktinjicering. Från användarnas sida växer efterfrågan på tillgång till radio- och tv-sändningar inte bara från den egna medlemsstaten utan även med ursprung i andra medlemsstater. Till dessa användare hör språkliga minoriteter i unionen och personer som bor i en annan medlemsstat än den medlemsstat de kommer ifrån.

⁽¹⁾ EUT C 125, 21.4.2017, s. 27.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 april 2019.

- (3) Varje dag sänder sändarföretag många timmar radio- och tv-program. I dessa program ingår olika innehåll, som till exempel audiovisuella, musikaliska, litterära eller grafiska verk, som enligt unionsrätten skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter, eller båda delarna. Detta ger upphov till en komplicerad process för att klarera rättigheter från många olika rättsinnehavare och för olika kategorier av verk och andra skyddade alster. Ofta måste rättigheterna klaras på mycket kort tid, speciellt när man gör nyhets- och aktualitetsprogram. För att kunna tillhandahålla onlinetjänster över gränserna måste sändarföretagen ha de behövliga rättigheterna till verk och andra skyddade alster för alla de berörda territorierna, och detta gör det ännu mer komplicerat att klarera dessa rättigheter.
- (4) Operatörer av vidaresändningstjänster, som vanligtvis erbjuder många program som omfattar otaliga verk och andra skyddade alster och har väldigt kort tid på sig att skaffa de licenser som behövs, och klareringen av rättigheter blir därför en avsevärd börda. Upphovsmän, producenter och andra rättsinnehavare riskerar också att deras verk och andra skyddade alster utnyttjas utan tillstånd eller lämplig ersättning. Sådan ersättning för vidaresändning av deras verk och andra skyddade alster är viktig för att säkerställa ett varierat innehållsutbud, vilket också ligger i konsumenternas intresse.
- (5) Rättigheterna för verk och andra skyddade alster har harmoniserats, bland annat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG ⁽⁴⁾, vilka säkerställer en hög skyddsnivå för rättsinnehavare.
- (6) Rådets direktiv 93/83/EEG ⁽⁵⁾ underlättar gränsöverskridande satellitsändning och vidaresändning via kabel av radio- och tv-program från andra medlemsstater. Direktivets bestämmelser om sändarföretags sändningar är dock begränsade till satellitsändningar och gäller därför inte onlinetjänster i anknytning till sändningar. Dessutom är bestämmelserna om vidaresändning av radio- och tv-program från andra medlemsstater begränsade till samtidiga, oförändrade och oavkortade vidaresändningar via kabel eller mikrovågssystem och omfattar inte vidaresändning med annan teknik.
- (7) Därför bör man underlätta det gränsöverskridande tillhandahållandet av onlinetjänster med anknytning till sändningar och vidaresändningar av radio- och tv-program med ursprung i andra medlemsstater genom att anpassa den rättsliga ramen för utövande av upphovsrätt och närstående rättigheter av relevans för sådan verksamhet. Denna anpassning bör ske med beaktande av finansiering och produktion av kreativt innehåll, särskilt audiovisuella verk.
- (8) Detta direktiv bör omfatta de anknutna onlinetjänster som tillhandahålls av ett sändarföretag självt och som har en tydlig och underordnad anknytning till deras sändningar. Dessa tjänster omfattar tjänster som ger tillgång till radio- och tv-program på ett strikt linjärt sätt samtidigt som sändningen samt tjänster som inom en fastställd period efter sändningen ger tillgång till radio- och tv-program som sändarföretaget har sänt tidigare (så kallade *catch up-tjänster*). Dessutom innehåller de anknutna onlinetjänster som omfattas av detta direktiv sådana tjänster som ger tillgång till material som berikar eller på annat sätt breddar radio- och tv-program som sänds av sändarföretaget, till exempel som förhandsvisning, utökning, komplettering eller recension av det berörda programmets innehåll. Detta direktiv bör tillämpas på de anknutna onlinetjänster som sändarföretagen tillhandahåller användarna tillsammans med sändningstjänsterna. Det bör även tillämpas på de anknutna onlinetjänster som, samtidigt som de har en tydlig men underordnad koppling till sändningen, kan nås av användarna separat från sändningstjänsten utan att det föreligger ett villkor för att användarna ska få tillgång till sändningstjänsten, t.ex. via en prenumeration. Detta påverkar inte sändarföretagens frihet att erbjuda sådana anknutna onlinetjänster kostnadsfritt eller mot betalning. Tillhandahållande av tillgång till individuella verk eller andra skyddade alster som ingår i ett radio- eller tv-program, eller till verk eller andra skyddade alster utan

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EUT L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel (EGT L 248, 6.10.1993, s. 15).

anknytning till något program som sänds av sändarföretaget, såsom tjänster som ger tillgång till enskilda musikaliska eller audiovisuella verk, musikalbum eller videor, exempelvis beställvideotjänster, bör inte omfattas av tillämpningsområdet för de tjänster som omfattas av detta direktiv.

- (9) I syfte att göra det enklare att klarera rättigheter för tillhandahållande av anknutna onlinetjänster över gränserna är det nödvändigt att föreskriva att en ursprungslandsprincip ska inrättas i fråga om utövande av upphovsrätt och närstående rättigheter av relevans för handlingar som inträffar vid tillhandahållande av, tillgång till eller användning av en anknuten onlinetjänst. Den principen bör omfatta klarering av alla rättigheter som är nödvändiga för att sändarföretaget ska kunna överföra till, eller göra sina program tillgängliga för, allmänheten när de tillhandahåller anknutna onlinetjänster, inbegripet klarering av upphovsrätt och närstående rättigheter i verk eller andra skyddade alster som används i programmen, t.ex. rättigheter till fonogram eller framföranden. Denna ursprungslandsprincip bör tillämpas endast på förhållandet mellan rättsinnehavare (eller enheter som företräder rättsinnehavare, såsom kollektiva förvaltningsorganisationer) och sändarföretag, och endast för syftena tillhandahållande av, tillgång till eller användning av en anknuten onlinetjänst. Ursprungslandsprincipen bör inte tillämpas på eventuell påföljande överföring till allmänheten av verk eller andra skyddade alster, trådbundet eller trådlöst, eller på eventuellt påföljande tillgängliggörande för allmänheten av verk eller andra skyddade alster, trådbundet eller trådlöst, på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dem från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer, eller på annat påföljande mångfaldigande av dessa verk eller andra skyddade alster som ingår i den anknutna onlinetjänsten.
- (10) Mot bakgrund av särdragen i finansierings- och licensieringsmekanismerna för vissa audiovisuella verk, som ofta baseras på exklusiva territoriella licensavtal, är det lämpligt att, när det gäller tv-program, begränsa tillämpningsområdet för den ursprungslandsprincip som fastställs i detta direktiv till vissa typer av program. Dessa typer av program inkluderar nyhets- och aktualitetsprogram samt egna produktioner som uteslutande finansieras av sändarföretaget självt, inklusive när medel för finansiering som sändarföretaget använder för sina produktioner kommer från offentliga medel. Vid tillämpningen av detta direktiv bör sändarföretagens egna produktioner anses omfatta produktioner som utförs av ett sändarföretag genom användning av dess egna resurser, men inte produktioner som sändarföretaget beställt av producenter som är oberoende av sändarföretaget eller samproduktioner. Av samma skäl bör ursprungslandsprincipen enligt detta direktiv inte tillämpas på tv-sändningar av idrottsevenemang. Ursprungslandsprincipen bör tillämpas endast när program används av sändarföretaget i dess egna anknutna onlinetjänster. Den bör inte tillämpas på licensiering av ett sändarföretags egen produktion till tredje part, inbegripet till andra sändarföretag. Ursprungslandsprincipen bör inte påverka rätten för rättsinnehavare och sändarföretag att, i enlighet med unionsrätten, komma överens om begränsningar, inbegripet territoriella begränsningar, för utnyttjande av deras rättigheter.
- (11) Den ursprungslandsprincip som fastställs i detta direktiv bör varken leda till en skyldighet för sändarföretag att överföra eller göra sina program tillgängliga för allmänheten i sina anknutna onlinetjänster eller tillhandahålla sådana anknutna onlinetjänster i en annan medlemsstat än den medlemsstat där de har sitt huvudsakliga säte.
- (12) Eftersom tillhandahållandet av, tillgången till eller användningen av en anknuten onlinetjänst enligt detta direktiv anses inträffa enbart i den medlemsstat där sändarföretaget har sin huvudsakliga etableringsort, även om den anknutna onlinetjänsten i själva verket kan tillhandahållas över gränserna till andra medlemsstater, är det nödvändigt att säkerställa att parterna vid fastställandet av den summa som ska betalas för de berörda rättigheterna beaktar den anknutna onlinetjänstens alla aspekter, såsom tjänstens egenskaper, däribland hur länge de inkluderade programmen är tillgängliga online, publik – både publiken i den medlemsstat där sändarföretaget har sin huvudsakliga etableringsort och i andra medlemsstater där den anknutna onlinetjänsten kan nå och användas – och de språkversioner som erbjuds. Det bör ändå fortfarande vara möjligt att använda specifika metoder för beräkning av den summa som ska betalas för de rättigheter som omfattas av ursprungslandsprincipen, såsom metoder som bygger på sändarföretagets intäkter från onlinetjänsten, som används i synnerhet av radiobolagen.
- (13) Mot bakgrund av principen om avtalsfrihet kommer det fortsättningsvis att vara möjligt att begränsa utnyttjandet av de rättigheter som berörs av den ursprungslandsprincip som fastställs i detta direktiv, förutsatt att alla sådana begränsningar är förenliga med unionsrätten.

- (14) Operatörer av vidaresändningstjänster kan använda olika tekniker då de i ett oförändrat och oavkortat skick samtidigt vidaresänder en ursprunglig radio- eller tv-sändning från en annan medlemsstat till allmänheten. Programbärande signaler kan erhållas av operatörer av vidaresändningstjänster från sändarföretag, som själva överför dessa signaler till allmänheten, på olika sätt, till exempel genom att fånga upp de signaler som överförs av sändarföretagen eller ta emot signalerna direkt från dem genom den tekniska processen för direktinjicering. Dessa operatörers tjänster kan erbjudas via satellitnät och digitala markbundna, slutna IP-baserade och liknande nätverk eller genom internetanslutningstjänster enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 ⁽⁶⁾. Operatörer av vidaresändningstjänster som använder dessa tekniker för sina vidaresändningar bör därför omfattas av detta direktiv och gynnas av den mekanism som inför obligatorisk kollektiv förvaltning av rättigheter. För att säkerställa att det finns tillräckliga skyddsåtgärder mot obehörig användning av verk och andra skyddade alster, vilket är särskilt viktigt i samband med betaltjänster, bör vidaresändningstjänster som erbjuds genom internetanslutningstjänster omfattas av detta direktiv endast när dessa vidaresändningstjänster tillhandahålls i en miljö där endast behöriga användare har tillgång till vidaresändningar och den erbjudna säkerhetsnivån är jämförbar med säkerhetsnivån för innehåll som överförs via förvaltade nät, såsom kabelnätverk eller slutna IP-baserade nätverk, där innehåll som vidaresänds är krypterat. Dessa krav bör vara genomförbara och tillräckliga.
- (15) För vidaresändning av ursprungliga sändningar av radio- och tv-program måste operatörer av vidaresändningstjänster få tillstånd från innehavarna av ensamrätten till överföring till allmänheten av verk och andra skyddade alster. För att ge rättslig säkerhet till operatörer av vidaresändningstjänster och för att överbrygga nationella lagstiftningskillnader i fråga om sådana vidaresändningstjänster bör bestämmelser liknande dem som gäller vidaresändning via kabel enligt direktiv 93/83/EEG tillämpas, som bland annat föreskriver att rätten att meddela eller vägra tillstånd för en operatör av vidaresändningstjänster ska utövas av en kollektiv förvaltningsorganisation. Enligt dessa bestämmelser förblir rätten att vägra tillstånd som sådan intakt, och endast utövandet av denna rätt regleras i viss utsträckning. Rättsinnehavare bör erhålla lämplig ersättning för vidaresändning av sina verk och andra skyddade alster. Vid fastställandet av rimliga licensieringsvillkor, inbegripet licensavgiften, för vidaresändning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU ⁽⁷⁾, bör det ekonomiska värdet av utövandet av rätten i handeln, inbegripet det värde som tilldelats för vidaresändningen, bland annat beaktas. Detta bör inte påverka det kollektiva utövandet av rätten till en enda skäligen ersättning för utövande konstnärer och fonogramframställare för överföring till allmänheten av fonogram enligt artikel 8.2 i direktiv 2006/115/EG och direktiv 2014/26/EU, i synnerhet dess bestämmelser om rättsinnehavare i fråga om valet av kollektiv förvaltningsorganisation.
- (16) Detta direktiv bör medge att avtal som ingås mellan en kollektiv förvaltningsorganisation och operatörer av vidaresändningstjänster, med avseende på rättigheter som omfattas av obligatorisk kollektiv förvaltning enligt detta direktiv, utvidgas till att omfatta rättsinnehavare som inte företräds av den kollektiva förvaltningsorganisationen, utan att dessa rättsinnehavare ges rätt att undanta sina verk eller andra alster från tillämpningen av den mekanismen. I de fall där det finns mer än en kollektiv förvaltningsorganisation som förvaltar rättigheterna för den relevanta kategorin på det egna territoriet, bör det vara den medlemsstat för vars territorium operatören av en vidaresändningstjänst försöker klara rättigheterna till vidaresändning som ska fastställa vilken kollektiv förvaltningsorganisation som har rätt att meddela eller vägra tillstånd till vidaresändning.
- (17) Alla rättigheter som innehas av sändarföretagen själva i fråga om deras sändningar, även rättigheter till innehåll i program, bör inte omfattas av obligatoriska kollektiva förvaltningen av rättigheter som tillämpas för vidaresändningar. Operatörer av vidaresändningstjänster har i allmänhet pågående kommersiella förbindelser med sändarföretag och kan följaktligen identifiera dem. Följaktligen är det relativt enkelt för dessa operatörer att klara rättigheterna med sändarföretag. Därför stöter operatörer av vidaresändningstjänster inte på samma problem vid anskaffning av de nödvändiga licenserna från sändarföretag som när de ska skaffa licenser från innehavare av rättigheter till verk och andra skyddade alster som ingår i de radio- och tv-program som de vidaresänder. Därför finns inget behov av att förenkla licensieringsprocessen i fråga om rättigheter som innehas av sändarföretag. Det är emellertid nödvändigt att säkerställa att sändarföretag och operatörer av vidaresändningstjänster, när de inleder förhandlingar, förhandlar i god tro när det gäller den licensiering av rättigheter för

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2120 av den 25 november 2015 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (EUT L 310, 26.11.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden (EUT L 84, 20.3.2014, s. 72).

vidaresändningar som omfattas av detta direktiv. I direktiv 2014/26/EU föreskrivs liknande regler tillämpliga på kollektiva förvaltningsorganisationer.

- (18) Bestämmelserna i detta direktiv om de vidaresändningsrättigheter som utövas av sändarföretag med avseende på deras egen vidaresändning bör inte begränsa rättsinnehavares möjligheter att välja att överföra sina rättigheter antingen till ett sändarföretag eller till en kollektiv förvaltningsorganisation och därmed ge dem möjlighet att få en direkt andel av ersättningen från operatören av en vidaresändningstjänst.
- (19) Medlemsstaterna bör kunna tillämpa de regler om vidaresändning som fastställs i detta direktiv och i direktiv 93/83/EEG på situationer där både den ursprungliga överföringen och vidaresändningen äger rum inom deras territorium.
- (20) För att säkerställa rättslig säkerhet och upprätthålla en hög skyddsnivå för rättsinnehavare är det lämpligt att föreskriva att det – när sändarföretag överför sina programbärande signaler genom direktinjicering endast till signaldistributörer, utan att sändarföretagen samtidigt sänder sina program direkt till allmänheten, och signaldistributörerna sänder dessa programbärande signaler till sina användare för att göra det möjligt för dem att titta eller lyssna på programmen, anses bara en enda överföring till allmänheten äga rum, där både sändarföretagen och signaldistributörerna deltar med sina respektive bidrag. Sändarföretagen och signaldistributörerna bör därför erhålla rättsinnehavarens tillstånd för sitt specifika bidrag till denna enda överföring till allmänheten. Sändarföretagens och signaldistributörernas deltagande i en enda överföring till allmänheten bör inte ge upphov till gemensamt ansvar för sändarföretaget och signaldistributören för den överföringen till allmänheten. Medlemsstaterna bör även i fortsättningen ha frihet att på nationell nivå föreskriva ordningen för att erhålla tillstånd för en sådan enda överföring till allmänheten, inbegripet de relevanta betalningar som ska göras till berörda rättsinnehavare, med beaktande av sändarföretagets och signaldistributörens respektive utnyttjande av verk och andra skyddade alster som rör denna enda överföring till allmänheten. Signaldistributörerna ställs, liksom operatörerna av vidaresändningstjänster, inför den avsevärda börda som klareringen av rättigheter utgör, med undantag för avseende de rättigheter som innehas av sändarföretagen. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att föreskriva att signaldistributörer ska kunna dra nytta av en mekanism för obligatorisk kollektiv förvaltning av rättigheter för sina sändningar, på samma sätt och i samma utsträckning som operatörer av vidaresändningstjänster för vidaresändningar som omfattas av direktiv 93/83/EEG och detta direktiv. Där signaldistributörer enbart tillhandahåller sändarföretagen tekniska resurser, i den mening som avses i rättspraxis från Europeiska unionens domstol, för att säkerställa att signaldistributörer mottar, eller för att förbättra mottagandet av, sändningen, bör signaldistributörerna inte anses delta i en specifik överföring till allmänheten.
- (21) När sändarföretag överför sina programbärande signaler direkt till allmänheten, och därigenom genomför en ursprunglig sändning, och samtidigt även överför dessa signaler till andra företag genom den tekniska processen direktinjicering, till exempel för att säkerställa signalernas kvalitet för vidaresändningar, utgör sändningarna från dessa andra företag en separat överföring till allmänheten, vid sidan av den som sändarföretaget genomför. I dessa situationer bör de bestämmelser om vidaresändning som fastställs i detta direktiv och i direktiv 93/83/EEG, i dess ändrade lydelse enligt detta direktiv, gälla.
- (22) För att säkerställa en effektiv kollektiv förvaltning av rättigheter och en korrekt fördelning av de intäkter som samlas in inom ramen för den obligatoriska mekanism för kollektiv förvaltning som införs genom detta direktiv, är det viktigt att kollektiva förvaltningsorganisationer upprätthåller lämpliga register över medlemskap, licenser och användning av verk och andra skyddade alster, i enlighet med de insynskrav som fastställs i direktiv 2014/26/EU.
- (23) Det är nödvändigt att tillämpa ursprungslandsprincipen även på befintliga avtal, för att förhindra att tillämpningen av ursprungslandsprincipen kringgås genom förlängning av varaktigheten för befintliga avtal om utövandet av upphovsrätt och närstående rättigheter av relevans för tillhandahållande av, tillgång till eller användning av den tjänsten, men med en övergångsperiod. Under den övergångsperioden bör principen inte gälla för befintliga avtal för att ge tid till att anpassa dem, där så är nödvändigt, i enlighet med detta direktiv. Det är också nödvändigt att föreskriva en övergångsperiod för att sändarföretag, signaldistributörer och rättsinnehavare ska kunna anpassa sig till de nya reglerna om utnyttjande av verk och andra skyddade alster genom direktinjicering som anges i bestämmelserna i detta direktiv om överföring av program genom direktinjicering.

- (24) I linje med principerna om bättre lagstiftning bör en översyn av detta direktiv, inbegripet dess bestämmelser om direktinjicering, utföras en viss period från det att direktivet har varit i kraft, för att bedöma bland annat dess fördelar för unionens konsumenter, dess inverkan på den kreativa sektorn i Europeiska unionen och på antalet investeringar i nytt innehåll, och därigenom också hur det bidragit till ökad kulturell mångfald i unionen.
- (25) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv kan ge upphov till en konflikt med rättsinnehavarnas utövande av rättigheter i den mån obligatorisk kollektiv förvaltning äger rum för utövandet av rätten till överföring till allmänheten i fråga om vidareändningstjänster, men det är nödvändigt att föreskriva tillämpning av obligatorisk kollektiv förvaltning på ett riktat sätt och att begränsa det till vissa tjänster.
- (26) Eftersom målen med detta direktiv, nämligen att främja gränsöverskridande tillhandahållande av anknutna onlinetjänster för vissa typer av program och underlätta vidareändring av radio- och tv-program med ursprung i andra medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av sin omfattning och sina effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. När det gäller gränsöverskridande tillhandahållande av anknutna onlinetjänster förpliktigar inte detta direktiv sändarföretag att tillhandahålla sådana tjänster över gränserna. Direktivet förpliktigar inte heller operatörer av vidareändringstjänster att ta in radio- och tv-program med ursprung i andra medlemsstater i sitt utbud. Direktivet gäller endast utövandet av vissa vidareändringsrättigheter i den mån det är nödvändigt för att förenkla licensiering av upphovsrätt och närstående rättigheter för sådana tjänster och endast i fråga om radio- och tv-program med ursprung i andra medlemsstater.
- (27) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁸⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs bestämmelser som syftar till att förbättra den gränsöverskridande tillgången till ett stort antal radio- och tv-program genom att underlätta klarering av rättigheter för tillhandahållande av onlinetjänster som är anknutna till sändningar av vissa typer av radio- och tv-program och för vidareändring av radio- och tv-program. Det innehåller också bestämmelser för sändning av radio- och tv-program genom direktinjicering.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *anknuten onlinetjänst*: en onlinetjänst som innebär att ett sändarföretag antingen självt tillhandahåller eller kontrollerar och ansvarar för tillhandahållandet till allmänheten av radio- eller tv-program samtidigt med sändarföretagets sändning eller under en fastställd tidsperiod efter den, samt eventuellt material i anknytning till en sådan sändning,

⁽⁸⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. *vidaresändning*: all samtidig, oförändrad och oavkortad vidaresändning, annan än vidaresändning via kabel enligt definitionen i direktiv 93/83/EEG, som är avsedd för mottagning av allmänheten av en ursprunglig sändning från en annan medlemsstat av radio- eller tv-program som är avsedda för mottagning av allmänheten, där sådan ursprunglig sändning sker trådbundet eller trådlöst, även via satellit men inte online, förutsatt att
 - a) vidaresändningen genomförs av en annan part än det sändarföretag som gjorde den ursprungliga sändningen eller under vars kontroll och ansvar den ursprungliga sändningen gjordes, oavsett hur den part som genomför vidaresändningen erhåller de programbärande signalerna från sändarföretaget för vidaresändningen, och
 - b) när vidaresändningen sker via en internetanslutningstjänst enligt definitionen i artikel 2 andra stycket led 2 i förordning (EU) 2015/2120, att detta sker i en kontrollerad miljö,
3. *kontrollerad miljö*: en miljö där en operatör av en vidaresändningstjänst tillhandahåller en säker vidaresändning till behöriga användare,
4. *direktinjicering*: en teknisk process genom vilken ett sändarföretag överför sina programbärande signaler till en annan organisation än ett sändarföretag på ett sådant sätt att de programbärande signalerna inte är tillgängliga för allmänheten under överföringen.

KAPITEL II

Sändarföretagens anknutna onlinetjänster

Artikel 3

Tillämpning av ursprungslandsprincipen på anknutna onlinetjänster

1. Överföring till allmänheten av verk eller andra skyddade alster, trådbundet eller trådlöst, och tillgängliggörande för allmänheten av verk eller andra skyddade alster, trådbundet eller trådlöst, på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dem från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer, och som inträffar vid tillhandahållande till allmänheten av
 - a) radioprogram, och
 - b) tv-program som är
 - i) nyhets- och aktualitetsprogram, eller
 - ii) egna produktioner som finansieras helt av sändarföretaget,

i en anknuten onlinetjänst av, eller under kontroll och ansvar av, ett sändarföretag, samt mångfaldigande av verk eller andra skyddade alster som är nödvändigt för tillhandahållande av, tillgång till, eller användning, av sådan anknuten onlinetjänst för samma program ska, för syften som rör utövande av upphovsrätt och närstående rättigheter av relevans för dessa handlingar, anses ha skett endast i den medlemsstat där sändarföretaget har sitt huvudsäte.

Första stycket led b ska inte tillämpas på sändningar av idrottsevenemang och verk och andra skyddade alster som ingår i dem.

2. Medlemsstaterna ska, vid fastställande av den summa som ska betalas för de rättigheter på vilka ursprungslandsprincipen enligt punkt 1 är tillämplig, säkerställa att parterna beaktar alla aspekter av tjänsten såsom dess egenskaper, däribland hur länge de inkluderade programmen är tillgängliga online, dess publik och tillgängliga språkversioner.

Första stycket utesluter inte att de belopp som ska erläggas beräknas på grundval av sändarföretagets intäkter.

3. Ursprungslandsprincipen i punkt 1 påverkar inte avtalsfriheten för rättsinnehavare och för sändarföretag att, i enlighet med unionsrätten, komma överens om att begränsa utnyttjandet av sådana rättigheter, inbegripet de som omfattas av direktiv 2001/29/EG.

KAPITEL III

Vidaresändning av radio- och tv-program*Artikel 4***Utövande av rättigheter till vidaresändning för andra rättsinnehavare än sändarföretag**

1. Vidaresändningar av program måste vara godkända av innehavarna av ensamrätten till överföring till allmänheten.

Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsinnehavare får utöva sin rätt att meddela eller vägra tillstånd till vidaresändning endast genom en kollektiv förvaltningsorganisation.

2. Om en rättsinnehavare inte har överfört förvaltningen av den rättighet som avses i punkt 1 andra stycket till en kollektiv förvaltningsorganisation, ska den kollektiva förvaltningsorganisation som förvaltar rättigheter i samma kategori för den medlemsstats territorium för vilken operatören av en vidaresändningstjänst försöker klarera rättigheter till vidaresändning anses ha rätt att meddela eller vägra tillstånd till vidaresändning för den rättsinnehavaren.

Där mer än en kollektiv förvaltningsorganisation förvaltar rättigheter i samma kategori för den medlemsstatens territorium, ska det dock vara upp till den medlemsstat för vars territorium operatören av en vidaresändningstjänst försöker klarera rättigheter till vidaresändning att besluta vilken eller vilka av de kollektiva förvaltningsorganisationerna som har rätt att meddela eller vägra tillstånd till vidaresändning.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att en rättsinnehavare har samma rättigheter och skyldigheter som följer av ett avtal mellan en operatör av en vidaresändningstjänst och en kollektiv förvaltningsorganisation eller organisation som handlar i enlighet med punkt 2, som den rättsinnehavare som har bemyndigat den eller de kollektiva förvaltningsorganisationerna. Medlemsstaterna även säkerställa att en rättsinnehavare kan göra anspråk på dessa rättigheter inom en period som bestäms av den berörda medlemsstaten och som ska vara minst tre år räknat från dagen för den vidaresändning som innefattar rättsinnehavarens verk eller andra skyddade alster.

*Artikel 5***Utövande av rättigheter till vidaresändning för sändarföretag**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 4 inte tillämpas på de rättigheter i vidaresändningar som utövas av ett sändarföretag vad avser dess egen sändning, oberoende av om de berörda rättigheterna är dess egna eller har överförts till det av andra rättsinnehavare.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om sändarföretag och operatörer av vidaresändningstjänster inleder förhandlingar om tillstånd till vidaresändning enligt detta direktiv, ska dessa förhandlingar genomföras i god tro.

*Artikel 6***Medling**

Medlemsstaterna ska säkerställa att det är möjligt att begära stöd från en eller flera medlare som anges i artikel 11 i direktiv 93/83/EEG om inget avtal ingås mellan den kollektiva förvaltningsorganisationen och operatören av en vidaresändningstjänst eller mellan operatören av en vidaresändningstjänst och sändarföretaget i fråga om tillstånd till vidaresändning av sändningar.

*Artikel 7***Vidaresändningar av en ursprunglig sändning med ursprung i samma medlemsstat**

Medlemsstaterna får föreskriva att bestämmelserna i detta kapitel och i kapitel III i direktiv 93/83/EEG är tillämpliga på situationer där både den ursprungliga sändningen och vidaresändningen äger rum inom deras territorium.

KAPITEL IV

Överföring av program genom direktinjection

Artikel 8

Överföring av program genom direktinjection

1. När ett sändarföretag genom direktinjection överför sina programbärande signaler till en signaldistributör utan att självt samtidigt sända dessa programbärande signaler direkt till allmänheten, och signaldistributören överför dessa programbärande signaler till allmänheten, ska sändarföretaget och signaldistributören anses delta i en enda överföring till allmänheten, med avseende på vilken de ska inhämta tillstånd från rättsinnehavarna. Medlemsstaterna får fastställa ordningen för inhämtande av tillstånd från rättsinnehavarna.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att artiklarna 4, 5 och 6 i det här direktivet i tillämpliga delar ska vara tillämpliga på innehavare av upphovsrätt och närstående rättigheter vid utövningen av rätten att meddela eller vägra tillstånd till signaldistributörer för överföring som avses i punkt 1, som genomförs med hjälp av en av de tekniker som avses i artikel 1.3 i direktiv 93/83/EEG eller artikel 2.2 i det här direktivet.

KAPITEL V

Slutbestämmelser

Artikel 9

Ändring av direktiv 93/83/EEG

I artikel 1 i direktiv 93/83/EEG ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. I detta direktiv avses med *vidaresändning via kabel* en samtidig, oförändrad och oavkortad vidaresändning via kabel eller mikrovågssystem till allmänheten av en ursprunglig sändning från en annan medlemsstat via tråd eller trådlöst, inbegripet via satellit, av televisions- och radioprogram som är avsedda för mottagning av allmänheten, oavsett hur operatören av vidaresändning via kabel erhåller de programbärande signalerna från sändarföretaget för vidaresändning.”

Artikel 10

Översyn

1. Senast den 7 juni 2025 ska kommissionen utföra en översyn av detta direktiv och lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras och göras tillgänglig för allmänheten på kommissionens webbplats.

2. Medlemsstaterna ska i god tid förse kommissionen med relevanta uppgifter som den behöver för att utarbeta den rapport som avses i punkt 1.

Artikel 11

Övergångsbestämmelse

Avtal om utövandet av upphovsrätt och närstående rättigheter av relevans för överföring till allmänheten av verk eller andra skyddade alster, trådbundet eller trådlöst, och tillgängliggörande för allmänheten av verk eller andra skyddade alster, trådbundet eller trådlöst, på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dem från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer, som inträffar vid tillhandahållandet av en anknuten onlinetjänst samt för mångfaldigande som krävs för tillhandahållande av, tillgång till eller användning av en sådan anknuten onlinetjänst vilka är i kraft den 7 juni 2021 ska omfattas av artikel 3 från och med den 7 juni 2023 om de löper ut efter det datumet.

Tillstånd som erhållits för överföringar till allmänheten som omfattas av artikel 8 och som är i kraft den 7 juni 2021 ska omfattas av artikel 8 från och med den 7 juni 2025 om de löper ut efter det datumet.

*Artikel 12***Införande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 7 juni 2021. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 14***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar
A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/790**av den 17 april 2019****om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53.1, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) föreskrivs upprättandet av en inre marknad och inrättandet av ett system som säkerställer att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids. Ytterligare harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter bör bidra till uppnåendet av dessa mål.
- (2) De direktiv som har antagits inom området för upphovsrätt och närstående rättigheter bidrar till att den inre marknaden fungerar, ger rättsinnehavarna en hög skyddsnivå, underlättar klareringen av rättigheter och skapar en ram inom vilken verk och andra skyddade alster kan användas. Denna harmoniserade rättsliga ram bidrar till en väl fungerande inre marknad, och stimulerar innovation, kreativitet, investeringar och produktion av nytt innehåll, även i den digitala miljön, i syfte att undvika fragmentering av den inre marknaden. Det skydd som den rättsliga ramen ger bidrar också till unionens mål att respektera och främja kulturell mångfald samtidigt som det gemensamma europeiska kulturarvet framhävs. Enligt artikel 167.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen beakta kulturella aspekter i sitt handlande.
- (3) Den snabba tekniska utvecklingen fortsätter att förändra det sätt på vilket verk och andra skyddade alster skapas, produceras, distribueras och används. Nya affärsmodeller och nya aktörer fortsätter att växa fram. Relevant lagstiftning måste vara framtidssäkrad för att inte begränsa denna tekniska utveckling. De mål och principer som fastställs i unionens ram för upphovsrätten är fortsatt välgrundade. Det råder dock fortfarande osäkerhet om rättsläget både hos rättsinnehavare och användare när det gäller vissa användningsområden, även gränsöverskridande användning, av verk eller andra alster i den digitala miljön. Enligt kommissionens meddelande av den 9 december 2015 med titeln *Mot en modernare och mer europeisk ram för upphovsrätten* är det på vissa områden nödvändigt att anpassa och komplettera unionens nuvarande upphovsrättsliga ram, samtidigt som att en hög skyddsnivå för upphovsrätt och närstående rättigheter bibehålls. Detta direktiv fastställer regler för att anpassa vissa undantag från, och inskränkningar i, upphovsrätt och närstående rättigheter till digitala och gränsöverskridande miljöer samt åtgärder för att underlätta viss licensieringspraxis framför allt, men inte uteslutande, vad gäller spridning av utgångna verk och andra skyddade alster samt onlinetillgång till audiovisuella verk över plattformar för beställvideo i syfte att säkerställa en bredare tillgång till innehåll. Det innehåller också regler för att underlätta användningen av innehåll som är fritt för var och en att använda. För att uppnå en välfungerande och rättvis marknad för upphovsrätt bör det även finnas bestämmelser om rättigheter i publikationer, om

⁽¹⁾ EUT C 125, 21.4.2017, s. 27.⁽²⁾ EUT C 207, 30.6.2017, s. 80.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 april 2019.

situationer där leverantörer av onlinetjänster som lagrar och ger tillgång till användaruppladdat innehåll använder verk eller andra alster, om transparens i upphovsmäns och utövande konstnärers avtal, om upphovsmäns och utövande konstnärers ersättning samt om en mekanism för upphävande av de rättigheter som upphovsmän och utövande konstnärer har överlåtit exklusivt.

- (4) Detta direktiv grundar sig på och kompletterar bestämmelserna i de direktiv som gäller på detta område, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG ⁽⁴⁾, 2000/31/EG ⁽⁵⁾, 2001/29/EG ⁽⁶⁾, 2006/115/EG ⁽⁷⁾, 2009/24/EG ⁽⁸⁾, 2012/28/EU ⁽⁹⁾ och 2014/26/EU ⁽¹⁰⁾.
- (5) Inom forskning, innovation, utbildning och bevarande av kulturarvet möjliggör den digitala tekniken nya typer av användningsområden som inte entydigt omfattas av befintliga unionsbestämmelser om undantag och inskränkningar. Dessutom skulle den frivilliga karaktären hos de undantag och inskränkningar som föreskrivs i direktiven 96/9/EG, 2001/29/EG och 2009/24/EG inom dessa områden kunna inverka negativt på den inre marknadens funktion. Detta är särskilt relevant vid gränsöverskridande användning, som blir allt viktigare i den digitala miljön. De befintliga undantag och inskränkningar i unionsrätten som är relevanta för vetenskaplig forskning, innovation, undervisning och bevarande av kulturarvet bör därför omprövas i ljuset av dessa nya användningsområden. Obligatoriska undantag eller inskränkningar för användning av teknik för text- och datautvinning, för illustrationer i undervisningssyfte i den digitala miljön och för bevarande av kulturarvet bör införas. De befintliga undantagen och inskränkningarna i unionsrätten bör fortsätta att gälla, även för text- och datautvinning, utbildning och bevarandeverksamhet, så länge de inte begränsar räckvidden för de obligatoriska undantag eller inskränkningar som fastställs i detta direktiv, som måste genomföras av medlemsstaterna i deras nationella rätt. Direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG bör därför ändras.
- (6) Syftet med de undantag och inskränkningar som föreskrivs i detta direktiv är att uppnå en skälig avvägning mellan rättigheter och intressen hos upphovsmän och andra rättsinnehavare å ena sidan och hos användare å andra sidan. De kan endast tillämpas i vissa särskilda fall som inte strider mot det normala utnyttjandet av verken eller andra alster och som inte oskäligt inkräktar på rättsinnehavarnas legitima intressen.
- (7) Det skydd av tekniska åtgärder som fastställs i direktiv 2001/29/EG är av största vikt för att säkerställa skydd och ett effektivt utövande av de rättigheter som beviljats upphovsmän och andra rättsinnehavare enligt unionsrätten. Detta skydd bör bibehållas samtidigt som man säkerställer att användningen av tekniska åtgärder inte hindrar åtnjutandet av de undantag och inskränkningar som fastställs i detta direktiv. Rättsinnehavare bör ha möjlighet att säkerställa detta genom frivilliga åtgärder. Det bör stå dem fritt att välja lämpliga sätt att möjliggöra för dem som omfattas av de undantag och de inskränkningar som föreskrivs i detta direktiv att dra nytta av dessa. I avsaknad av frivilliga åtgärder bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 6.4 första stycket i direktiv 2001/29/EG, även i fall där verk och andra alster tillgängliggörs genom beställtjänster.
- (8) Ny teknik möjliggör automatiserad datorstödd analys av informationen i digital form, t.ex. text, ljud, bild eller data, allmänt kallat text- och datautvinning. Text- och datautvinning möjliggör behandling av stora mängder information i syfte att få ny kunskap och upptäcka nya tendenser. Samtidigt som teknik för text- och datautvinning är vanlig inom den digitala ekonomin, råder det samsyn om att text- och datautvinning kan vara till fördel för i synnerhet forskarsamfundet och därigenom stödja innovation. Denna teknik är till fördel för

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, 27.3.1996, s. 20).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EUT L 376, 27.12.2006, s. 28).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (EUT L 111, 5.5.2009, s. 16).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/28/EU av den 25 oktober 2012 om viss tillåten användning av anonyma verk (EUT L 299, 27.10.2012, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden (EUT L 84, 20.3.2014, s. 72).

universitet och andra forskningsorganisationer samt kulturarvsinstitutioner, eftersom dessa också skulle kunna bedriva forskning inom ramen för sin huvudsakliga verksamhet. I unionen är dock sådana organisationer och institutioner osäkra om rättsläget vad gäller i vilken omfattning de kan utföra text- och datautvinning av innehåll. I vissa fall kan text- och datautvinning omfatta handlingar som skyddas av upphovsrätt, av *sui generis*-skydd för databaser, eller båda delarna, särskilt mångfaldigande av verk eller andra alster eller utvinning av innehåll från en databas, eller båda delarna, vilket till exempel inträffar när data normaliseras inom ramen för text- och datautvinning. Om det inte finns något undantag eller någon inskränkning som kan tillämpas krävs ett tillstånd från rättsinnehavarna att utföra sådana handlingar.

- (9) Text- och datautvinning kan också utföras med avseende på enkla fakta eller data som inte är upphovsrätts-skyddade, och i dessa fall krävs inget tillstånd enligt upphovsrättslagstiftningen. Det kan också förekomma fall av text- och datautvinning som inte inbegriper mångfaldigande eller där mångfaldigandet omfattas av det obligatoriska undantaget för tillfälliga former av mångfaldigande som föreskrivs i artikel 5.1 i direktiv 2001/29/EG, vilket bör fortsätta att gälla för text- och datautvinningsteknik som inte omfattar kopiering som går utöver tillämpningsområdet för det undantaget.
- (10) Unionslagstiftningen föreskriver vissa undantag och inskränkningar som omfattar användning för forskningsändamål vilka kan vara tillämpliga på text- och datautvinning. Dessa undantag och inskränkningar är dock frivilliga och inte helt anpassade till användningen av teknik inom vetenskaplig forskning. Om forskare har laglig tillgång till innehåll, exempelvis genom prenumerationer på publikationer eller licenser för öppen tillgång, skulle villkoren i licenserna dessutom kunna undanta text- och datautvinning. Eftersom forskning i allt högre grad utförs med hjälp av digital teknik finns det en risk för att unionens konkurrensposition på forskningsområdet blir lidande, om inte åtgärder vidtas för att komma till rätta med ovissheten om rättsläget när det gäller text- och datautvinning.
- (11) Denna ovisshet om rättsläget när det gäller text- och datautvinning bör åtgärdas genom ett obligatoriskt undantag för universitet och andra forskningsorganisationer samt för kulturarvsinstitutioner från den exklusiva rätten till mångfaldigande och också från rätten att förbjuda utvinning av innehåll från en databas. I enlighet med unionens befintliga forskningspolitik, som uppmuntrar universitet och forskningsinstitut att samarbeta med den privata sektorn, bör forskningsorganisationer också omfattas av ett sådant undantag när deras forskning sker genom offentlig-privata partnerskap. Forskningsorganisationer och kulturarvsinstitutioner bör fortsättningsvis omfattas av det undantaget, men de bör även kunna förlita sig på sina privata partner när det gäller att utföra text- och datautvinning, också med hjälp av deras tekniska verktyg.
- (12) Forskningsorganisationer i hela unionen omfattar ett brett spektrum av enheter vars främsta mål är att bedriva vetenskaplig forskning eller att göra det i kombination med att tillhandahålla utbildningstjänster. Termen *vetenskaplig forskning* bör med avseende på tillämpningen av detta direktiv anses omfatta såväl naturvetenskaplig som humanistisk forskning. Eftersom enheterna är av så olika slag är det viktigt att ha en gemensam syn på forskningsorganisationer. De bör till exempel, förutom universitet och andra institutioner för högre utbildning och deras bibliotek, även omfatta enheter som forskningsinstitut och sjukhus som bedriver forskning. Trots olika juridiska former och strukturer har forskningsorganisationer i medlemsstaterna rent allmänt det gemensamt att de agerar antingen på icke vinstdrivande grund eller inom ramen för ett uppdrag i det allmänna intresse som erkänns av staten. Ett sådant uppdrag i det allmänna intresse skulle exempelvis kunna återspeglas genom offentlig finansiering eller genom bestämmelser i nationell lagstiftning eller offentliga upphandlingskontrakt. I motsats till detta bör organisationer över vilka kommersiella företag har ett avgörande inflytande som tillåter dessa företag att utöva kontroll på grund av strukturella faktorer, till exempel deras egenskap av aktieägare eller medlemmar, vilket skulle kunna leda till förmånstillträde till forskningsresultaten, inte betraktas som forskningsorganisationer i den mening som avses i detta direktiv.
- (13) Kulturarvsinstitutioner bör anses omfatta såväl offentliga bibliotek och museer, oavsett vilken typ av verk eller andra alster som de innehar i sina permanenta samlingar, som arkiv och institutioner för film- eller ljudarvet. De bör även anses inbegripa bland annat nationalbibliotek och nationalarkiv, samt, när det gäller deras arkiv och offentligt tillgängliga bibliotek, utbildningsanstalter, forskningsorganisationer och allmännyttiga sändarföretag.

- (14) Forskningsorganisationer och kulturarvsinstitutioner, inbegripet personer som är knutna till dessa, bör omfattas av undantaget för text- och datautvinning när det gäller innehåll som de har laglig tillgång till. Laglig tillgång bör förstås som att det omfattar tillgång till innehåll baserat på en policy för öppen tillgång eller genom avtal mellan rättsinnehavare och forskningsorganisationer eller kulturarvsinstitutioner, såsom prenumerationer, eller på annat lagenligt sätt. I fall av prenumerationer som tecknats av forskningsorganisationer eller kulturarvsinstitutioner bör till exempel de personer som är knutna till dessa och som omfattas av dessa prenumerationer anses ha laglig tillgång. Laglig tillgång bör även omfatta innehåll som är fritt tillgängligt online.
- (15) Forskningsorganisationer och kulturarvsinstitutioner kan i vissa fall, till exempel för efterföljande kontroll av resultat från vetenskaplig forskning, behöva behålla de kopior som framställs i enlighet med undantaget för utförande av text- och datautvinning. I sådana fall bör kopiorna förvaras i en säker miljö. Medlemsstaterna bör på nationell nivå och efter diskussioner med berörda parter ha rätt att besluta om ytterligare konkreta villkor för hur kopiorna ska bevaras, inbegripet kapacitet att utse betrodda organ för förvaring av kopior. För att inte på ett otillbörligt sätt begränsa tillämpningen av undantaget, bör dessa villkor vara proportionella och begränsade till vad som är nödvändigt för att bevara kopiorna på ett säkert sätt och förhindra obehörig användning. Användning för annan vetenskaplig forskning än text- och datautvinning, såsom vetenskaplig sakkunnigbedömning och gemensam forskning, bör i tillämpliga fall även fortsättningsvis omfattas av det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i artikel 5.3 a i direktiv 2001/29/EG.
- (16) Med tanke på det potentiellt stora antalet ansökningar om tillgång till och nedladdningar av rättsinnehavares verk eller andra alster, bör rättsinnehavare tillåtas att vidta åtgärder när det finns en risk för att säkerheten och integriteten i deras system eller databaser skulle kunna äventyras. Sådana åtgärder skulle till exempel kunna användas för att säkerställa att endast personer som har laglig tillgång till uppgifterna kan få tillgång till dem, inbegripet genom ip-adressvalidering eller användarautentisering. Dessa åtgärder bör stå i proportion till de berörda riskerna och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att säkerställa systemets säkerhet och integritet och bör inte undergräva en effektiv tillämpning av undantaget.
- (17) Undantaget är begränsat till enheter som bedriver vetenskaplig forskning, och med beaktande av dess art och omfattning skulle varje potentiell skada som vållas rättsinnehavarna till följd av detta undantag vara minimal. Medlemsstaterna bör därför inte föreskriva kompensation till rättsinnehavare när det gäller användning inom ramen för de undantag för text- och datautvinning som införs genom detta direktiv.
- (18) Utöver dess betydelse i samband med vetenskaplig forskning används text- och datautvinningsteknik i stor utsträckning av både privata och offentliga enheter för att analysera stora mängder data inom olika områden av livet och för olika ändamål, inklusive offentliga tjänster, komplexa företagsbeslut och utveckling av nya tillämpningar eller ny teknik. Rättsinnehavare bör fortsätta kunna bevilja licens för användning av sina verk eller andra alster som inte omfattas av det obligatoriska undantag för text- och datautvinning för forskningsändamål som föreskrivs i detta direktiv och de befintliga undantag och inskränkningar som föreskrivs i direktiv 2001/29/EG. Samtidigt bör hänsyn tas till att användare av text- och datautvinningsteknik skulle kunna ställas inför ovisshet om rättsläget i fråga om huruvida mångfaldigande och utvinning som görs i text- och datautvinningssyfte kan utföras på verk eller andra alster som någon fått tillgång till på laglig väg, i synnerhet när mångfaldigande eller utvinning som sker som en del av den tekniska processen inte uppfyller alla villkor för det befintliga undantaget för tillfälliga former av mångfaldigande som föreskrivs i artikel 5.1 i direktiv 2001/29/EG. För att skapa större visshet om rättsläget i sådana fall, och för att uppmuntra till innovation även inom den privata sektorn, bör detta direktiv på vissa villkor föreskriva ett undantag eller en inskränkning för mångfaldigande och utvinning av verk och andra alster i text- och datautvinningssyfte och tillåta att kopior bevaras så länge som krävs för den text- och datautvinningen.

Detta undantag eller denna inskränkning bör tillämpas endast när användaren har fått tillgång till verket eller andra alster på laglig väg, även när de har tillgängliggjorts för allmänheten online, och i den mån rättsinnehavarna inte har förbehållit sig rätten att göra mångfaldigande och utvinning i text- och datautvinningssyfte på lämpligt sätt. När det gäller innehåll som har tillgängliggjorts online bör det anses lämpligt att förbehålla sig dessa

rättigheter endast genom maskinläsbara metoder, inklusive metadata och villkor för en webbplats eller en tjänst. Annan användning bör inte påverkas av förbehåll för rättigheter för text- och datautvinning. I andra fall kan det vara lämpligt att förbehålla sig rättigheterna på andra sätt, till exempel genom avtal eller ensidiga förklaringar. Rättsinnehavare bör kunna vidta åtgärder för att säkerställa att deras förbehåll i detta avseende respekteras. Detta undantag eller denna inskränkning bör inte påverka vare sig det obligatoriska undantaget för text- och datautvinning för forskningsändamål som föreskrivs i detta direktiv eller det befintliga undantaget för tillfälliga former av mångfaldigande som föreskrivs i artikel 5.1 i direktiv 2001/29/EG.

- (19) Artikel 5.3 a i direktiv 2001/29/EG ger medlemsstaterna rätt att införa ett undantag från eller en inskränkning i rätten till mångfaldigande, överföring till allmänheten och tillgängliggörande för allmänheten av verk och andra alster på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dem från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer, uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning. Dessutom tillåter artiklarna 6.2 b och 9 b i direktiv 96/9/EG användning av en databas och utdrag från en väsentlig del av dess innehåll i illustrativt syfte inom undervisning. Tillämpningsområdet för dessa undantag eller inskränkningar och hur de gäller vid digital användning är oklart. Dessutom råder det oklarhet om huruvida dessa undantag eller inskränkningar är tillämpliga om undervisningen sker online och på distans. Dessutom föreskriver den nuvarande rättsliga ramen ingen gränsöverskridande verkan. Denna situation kan hämma utvecklingen av digitalt understödd undervisning och distansundervisning. Därför måste ett nytt undantag eller en ny inskränkning av obligatorisk art införas för att säkerställa att utbildningsanstalter har full visshet om rättsläget när de använder verk eller andra alster i digital undervisning, även online och över gränserna.
- (20) Även om distansundervisning och gränsöverskridande utbildningsprogram för det mesta utvecklas på högre utbildningsnivåer används digitala verktyg och resurser i allt större utsträckning på alla utbildningsnivåer, särskilt för att förbättra och berika lärandeupplevelsen. Det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i detta direktiv bör därför gynna alla utbildningsanstalter som erkänns av en medlemsstat, inbegripet de som är verksamma inom grundskole- och gymnasieutbildning, yrkesutbildning och högre utbildning. Undantaget respektive inskränkningen bör tillämpas endast i den mån användningen är motiverad av den specifika undervisningsverksamhetens icke-kommersiella syfte. En utbildningsanstalts organisationsstruktur och finansieringssätt bör inte vara de avgörande faktorerna för att avgöra om dess verksamhet är av icke-kommersiell karaktär.
- (21) Det undantag eller den inskränkning uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning som föreskrivs i detta direktiv bör anses omfatta digital användning av verk och andra alster för att stödja, berika eller komplettera undervisningen, inbegripet inlärningsaktiviteter. Den spridning av programvara som tillåts enligt det undantaget eller den inskränkningen bör begränsas till digital överföring av programvara. I de flesta fall skulle begreppet illustrativt syfte därför innebära att enbart delar av eller utdrag ur verk används, vilket inte bör ersätta inköp av material som i första hand är avsett för utbildningsmarknaden. Vid tillämpning av undantaget eller inskränkningen bör medlemsstaterna ha rätt att, för de olika kategorierna av verk eller andra alster, på ett välvägt sätt ange hur stor andel av ett verk eller annat alster som kan användas uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning. Användning enligt undantaget eller inskränkningen bör anses omfatta de särskilda tillgänglighetsbehoven hos personer med funktionsnedsättning i samband med användning i illustrativt syfte inom undervisning.
- (22) Användning av verk eller andra alster enligt det undantag eller den inskränkning uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning som föreskrivs i detta direktiv bör endast äga rum inom ramen för undervisning och inlärnin under utbildningsanstaltens ansvar, även i samband med prov eller undervisningsverksamhet utanför utbildningsanstaltens lokaler, till exempel i ett museum, ett bibliotek eller någon annan kulturarvsinstitution, och bör begränsas till vad som är nödvändigt för syftet med sådan verksamhet. Undantaget eller inskränkningen bör omfatta både användning av verk eller andra alster som framställs i klassrummet eller på andra platser genom digitala hjälpmedel, till exempel elektroniska whiteboardtavlor eller digitala enheter som kan vara anslutna till internet, å ena sidan, och användning på distans genom säkra elektroniska miljöer, såsom i samband med nätkurser eller tillgång till läromedel som kompletterar en viss kurs, å andra sidan. En säker elektronisk miljö bör anses vara en digital undervisnings- och inlärningsmiljö till vilken tillträdet är begränsat till en utbildningsanstalts lärare och till elever eller studenter som deltar i ett studieprogram, särskilt genom ett lämpligt autentiseringsförfarande, inbegripet lösenordsbaserad autentisering.

- (23) Olika system som bygger på tillämpningen av det undantag som föreskrivs i direktiv 2001/29/EG eller på licensavtal som täcker andra användningsområden har införts i flera medlemsstater för att underlätta användning av verk och andra alster för utbildningsändamål. Dessa system har vanligen utvecklats med hänsyn till behoven i utbildningsanstalter och på olika utbildningsnivåer. Det är mycket viktigt att harmonisera omfattningen av det nya obligatoriska undantaget eller den nya obligatoriska inskränkningen med avseende på digital användning och undervisning över gränserna, men systemen för genomförandet kan variera från en medlemsstat till en annan, i den mån de inte hindrar en effektiv tillämpning av undantaget eller inskränkningen eller gränsöverskridande användning. Det bör till exempel stå medlemsstaterna fritt att kräva att upphovsmännens och de utövande konstnärernas ideella rättigheter respekteras vid användning av verk eller andra alster. Detta bör ge medlemsstaterna möjlighet att bygga vidare på de befintliga system som fastställts på nationell nivå. Medlemsstaterna kan i synnerhet besluta att förena tillämpningen av undantaget eller inskränkningen, helt eller delvis, med villkoret att det finns tillgång till lämpliga licenser som åtminstone omfattar samma användningsområden som de som är tillåtna enligt undantaget eller inskränkningen. I fall där licenser endast delvis omfattar de användningsområden som är tillåtna enligt undantaget eller inskränkningen bör medlemsstaterna säkerställa att all annan användning fortsatt omfattas av undantaget eller inskränkningen.

Medlemsstaterna skulle till exempel kunna använda denna mekanism för att ge företräde för licenser för material som främst är avsett för utbildningsmarknaden eller licenser förnotblad. För att undvika att tillämpningen av undantaget på villkor att det finns tillgång till licenser, ger upphov till ovisshet om rättsläget eller till administrativa bördor för utbildningsanstalter, bör medlemsstater som tillämpar denna metod vidta konkreta åtgärder för att säkerställa att licensieringssystem som möjliggör digital användning av verk eller andra alster i illustrativt syfte inom undervisning är lättillgängliga och att utbildningsanstalter är medvetna om förekomsten av sådana licensieringssystem. Sådana licensieringssystem bör tillgodose utbildningsanstaltens behov. Man skulle också kunna utveckla informationsverktyg som syftar till att synliggöra de befintliga licensieringssystemen. Sådana system skulle till exempel kunna baseras på kollektiva licenser eller på avtalslicenser i syfte att undvika att utbildningsanstalter måste förhandla individuellt med rättsinnehavare. För att garantera visshet om rättsläget bör medlemsstaterna ange under vilka omständigheter utbildningsanstalter kan använda upphovsrättsskyddade verk eller andra alster enligt undantaget och när de i stället bör agera inom ramen för licensieringssystemet.

- (24) Det bör stå medlemsstaterna fritt att föreskriva att rättsinnehavare ska få rimlig kompensation för den digitala användningen av sina verk eller andra alster vid tillämpning av det undantag eller den inskränkning i illustrativt syfte inom undervisning som föreskrivs i detta direktiv. Vid fastställandet av en möjlig nivå med avseende på rimlig kompensation bör vederbörlig hänsyn tas till bland annat medlemsstaternas utbildningsmål och den skada som rättsinnehavarna lider. De medlemsstater som beslutar att föreskriva rimlig kompensation bör uppmuntra användning av system som inte skapar en administrativ börda för utbildningsanstalter.
- (25) Kulturarvsinstitutioner ägnar sig åt att bevara sina samlingar för framtida generationer. En bevarandeåtgärd som avser verk eller andra alster i en kulturarvsinstitutioners samlingar kan kräva mångfaldigande och följaktligen att tillstånd inhämtas från de berörda rättsinnehavarna. Den digitala tekniken erbjuder nya sätt att bevara det kulturarv som finns i dessa samlingar, men den medför också nya utmaningar. Mot bakgrund av dessa nya utmaningar är det nödvändigt att anpassa den befintliga rättsliga ramen genom att föreskriva ett obligatoriskt undantag från rätten till mångfaldigande för att möjliggöra att dessa bevarandeåtgärder utförs av sådana institutioner.
- (26) Det faktum att det finns olika metoder i medlemsstaterna när det gäller kulturarvsinstitutioners mångfaldigande för bevarandeändamål hindrar dessa institutioners gränsöverskridande samarbete, utbyte av metoder för bevarande och inrättande av gränsöverskridande bevarandenätverk på den inre marknaden, vilket leder till ineffektiv resursanvändning. Detta kan sammantaget inverka negativt på bevarandet av kulturarvet.
- (27) Medlemsstaterna bör därför vara skyldiga att föreskriva ett undantag som tillåter kulturarvsinstitutioner att för bevarandeändamål mångfaldiga verk och andra alster som finns permanent i deras samlingar, till exempel för att lösa problem med föråldrad teknik eller nedbrytning av det ursprungliga exemplaret eller för att försäkra verk och andra alster. Ett sådant undantag bör göra det möjligt att framställa kopior med lämpliga verktyg, metoder eller tekniker för bevarande, i varje format och medium, i det antal som behövs, när som helst under ett verks eller annat alsters livstid och i den utsträckning som krävs för bevarandeändamålen. Mångfaldigande som utförs av

kulturarvsinstitutioner för andra ändamål än bevarande av verk och andra alster i deras permanenta samlingar bör fortsatt vara föremål för tillstånd från rättsinnehavarna, såvida det inte är tillåtet enligt andra undantag eller inskränkningar som föreskrivs i unionsrätten.

- (28) Kulturarvsinstitutioner har inte själva nödvändigtvis de tekniska medel eller den sakkunskap som krävs för att vidta nödvändiga åtgärder i syfte att bevara sina samlingar, särskilt inte i den digitala miljön, och skulle därför kunna ta hjälp av andra kulturinstitutioner och andra tredje parter för detta ändamål. Enligt det undantag för bevarandeändamål som föreskrivs i detta direktiv bör kulturarvsinstitutioner tillåtas att förlita sig på tredje parter som agerar på deras vägnar och under deras ansvar – inbegripet sådana som är baserade i andra medlemsstater – för att framställa kopior.
- (29) Vid tillämpningen av detta direktiv bör verk och andra alster anses ingå permanent i en kulturarvsinstitutioners samlingar när exemplar av sådana verk eller andra alster ägs eller innehas permanent av institutionen, till exempel som en följd av överlåtelse av äganderätt, licensavtal, skyldigheter med avseende på pliktexemplar eller arrangemang för permanent förvar.
- (30) Kulturarvsinstitutioner bör ha tillgång till en tydlig ram för digitalisering och spridning, även över gränserna, av verk eller andra alster som anses vara utgångna vid tillämpningen av detta direktiv. Särdragen hos samlingarna av utgångna verk eller andra alster, tillsammans med det antal verk och andra alster som ingår i massdigitaliseringsprojekt, innebär dock att det kan vara mycket svårt att få ett föregående tillstånd från enskilda rättsinnehavare. Detta kan till exempel bero på åldern på verken eller de andra alstren, deras begränsade kommersiella värde eller det faktum att de aldrig varit avsedda eller aldrig använts för kommersiellt bruk. Det är därför nödvändigt att föreskriva åtgärder som underlättar viss användning av utgångna verk eller andra alster som ingår permanent i kulturarvsinstitutioners samlingar.
- (31) Samtliga medlemsstater bör därför ha inrättat rättsliga mekanismer som möjliggör att licenser utfärdade till kulturarvsinstitutioner av relevanta och tillräckligt representativa kollektiva förvaltningsorganisationer, för viss användning av utgångna verk eller andra alster, även omfattar rättigheter för rättsinnehavare som inte har gett någon kollektiv förvaltningsorganisation ett mandat i detta avseende. Det bör vara möjligt att i enlighet med detta direktiv låta sådana licenser omfatta alla medlemsstater.
- (32) Bestämmelserna om kollektiv licensiering av utgångna verk och andra alster som införs genom detta direktiv kanske inte erbjuder en lösning för alla fall där kulturarvsinstitutioner har svårt att få alla nödvändiga tillstånd från rättsinnehavare för användning av sådana utgångna verk eller andra alster. Detta kan exempelvis vara fallet om det inte finns någon praxis för kollektiv förvaltning av rättigheter till en viss typ av verk eller andra alster eller om den relevanta kollektiva förvaltningsorganisationen inte är tillräckligt representativ för den berörda kategorin av rättsinnehavare och de berörda rättigheterna. I sådana särskilda fall bör det vara möjligt för kulturarvsinstitutioner att tillgängliggöra utgångna verk eller andra alster som finns permanent i deras samlingar online i alla medlemsstater, inom ramen för ett harmoniserat undantag från eller en harmoniserad inskränkning i upphovsrätten och närstående rättigheter. Det är viktigt att användning som omfattas av ett sådant undantag från, eller en sådan inskränkning av, upphovsrätt och närstående rättigheter äger rum endast om vissa villkor är uppfyllda, särskilt när det gäller tillgången till licenslösningar. Avsaknaden av en överenskommelse om licensvillkoren bör inte tolkas som bristande tillgång till licenslösningar.
- (33) Medlemsstaterna bör, inom ramen för detta direktiv, kunna tillämpa flexibilitet vid valet av den särskilda typ av licensieringsmekanism, såsom avtalslicenser eller presumtioner om representation, som de inför för kulturarvsinstitutioners användning av utgångna verk eller andra alster i enlighet med sina rättsliga traditioner, sedvänjor eller förhållanden. Medlemsstaterna bör också ha flexibilitet att fastställa vilka kraven är för att de kollektiva förvaltningsorganisationerna ska vara tillräckligt representativa, så länge det fastställandet grundar sig på att ett betydande antal rättsinnehavare för den relevanta typen av verk eller andra alster har gett ett mandat som möjliggör licensiering för den relevanta typen av användning. Det bör stå medlemsstaterna fritt att fastställa

särskilda regler för fall där fler än en kollektiv förvaltningsorganisation är representativ för de relevanta verken eller andra alstren, genom att kräva exempelvis gemensamma licenser eller ett avtal mellan de berörda organisationerna.

- (34) I samband med dessa licensieringsmekanismer är det viktigt med ett rigoröst och välfungerande system för kollektiv förvaltning. Direktiv 2014/26/EU fastställer ett sådant system och det systemet omfattar i synnerhet regler om god förvaltning, transparens och rapportering samt om regelbunden, omsorgsfull och korrekt fördelning och utbetalning av utestående belopp till enskilda rättsinnehavare.
- (35) Lämpliga skyddsåtgärder bör vara tillgängliga för alla rättsinnehavare, som bör ges möjlighet att avstå från att tillämpa de licensieringsmekanismer och det undantag eller den inskränkning som införs genom detta direktiv för användning av utgångna verk eller andra alster med avseende på alla sina verk eller andra alster, med avseende på alla licenser eller all användning som omfattas av undantaget eller inskränkningen, eller med avseende på vissa verk eller andra alster eller i samband med vissa licenser eller viss användning som omfattas av undantaget eller inskränkningen, när som helst före eller under licensens giltighetstid eller den användning som omfattas av undantaget eller inskränkningen. Villkor som styr dessa licensieringsmekanismer bör inte påverka deras praktiska betydelse för kulturarvsinstitutioner. När en rättsinnehavare avstår från att tillämpa sådana mekanismer eller ett sådant undantag eller en sådan inskränkning på ett eller flera verk eller andra alster, är det viktigt att all pågående användning avslutas inom en rimlig tidsperiod och – om den äger rum med stöd av en kollektiv licens – att den kollektiva förvaltningsorganisationen, när den underrättats, upphör att utfärda licenser som omfattar den berörda användningen. Om rättsinnehavarna väljer att avstå enligt ovan bör detta inte påverka deras anspråk på ersättning för den faktiska användningen av verket eller andra alster inom ramen för licensen.
- (36) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas frihet att besluta vem som ska ha det rättsliga ansvaret vad gäller huruvida licensiering och användning av utgångna verk och andra alster uppfyller de villkor som anges i detta direktiv samt vad gäller huruvida de berörda parterna uppfyller villkoren för dessa licenser.
- (37) Med tanke på mångfalden av verk och andra alster i kulturarvsinstitutionernas samlingar är det viktigt att de licensieringsmekanismer och det undantag eller den inskränkning som fastställs i detta direktiv är tillgängliga och kan användas i praktiken för olika typer av verk och andra alster, såsom fotografier, programvara, fonogram, audiovisuella verk och unika konstverk, även när de aldrig gjorts kommersiellt tillgängliga. Verk som aldrig varit kommersiellt tillgängliga kan innefatta affischer, broschyrer, tidskrifter eller audiovisuella verk framställda av amatörer, men även verk eller andra alster som inte har getts ut, utan att detta påverkar andra tillämpliga rättsliga begränsningar, såsom nationella regler om ideella rättigheter. Om ett verk eller annat alster finns tillgängligt i någon av sina olika versioner, till exempel senare utgåvor av litterära verk och alternativa versioner av filmverk, eller i någon av sina olika former, såsom digitala och tryckta format av samma verk, bör det verket eller andra alstret inte betraktas som utgången. Omvänt bör den kommersiella tillgången till anpassningar, inbegripet andra språkversioner eller audiovisuella anpassningar av ett litterärt verk, inte utesluta att ett verk eller annat alster fastställs vara utgången på ett visst språk. För att ta hänsyn till särdragen hos olika typer av verk och andra alster vad gäller sätt för utgivning och spridning, och för att underlätta användningen av dessa mekanismer, kan det bli nödvändigt att fastställa särskilda krav och förfaranden för den praktiska tillämpningen av dessa licensieringsmekanismer, såsom krav på att en viss tidsperiod har löpt sedan verket eller annat alster för första gången var kommersiellt tillgängligt. Det är lämpligt att medlemsstaterna samråder med rättsinnehavare, kulturarvsinstitutioner och kollektiva förvaltningsorganisationer när de fastställer sådana krav och förfaranden.
- (38) När man fastställer om verk eller andra alster är utgångna bör rimliga ansträngningar krävas för att bedöma om de finns att tillgå för allmänheten via sedvanliga kommersiella kanaler, med beaktande av egenskaperna hos det specifika verket eller andra alstret eller den specifika uppsättningen av verk eller andra alster. Det bör stå medlemsstaterna fritt att fastställa fördelningen av ansvaret för dessa rimliga ansträngningar. De rimliga ansträngningarna bör inte inbegripa upprepade åtgärder över tid, men de bör dock omfatta att lättillgängliga belägg för att verk eller andra alster kommer att göras tillgängliga via sedvanliga kommersiella kanaler beaktas. En bedömning verk för verk bör krävas endast när det anses rimligt med tanke på tillgången till relevant information, sannolikheten för kommersiell tillgänglighet och den förväntade transaktionskostnaden. Kontroll av tillgänglighet

för ett verk eller annat alster bör normalt sett äga rum i den medlemsstat där kulturarvsinstitutionen är etablerad, såvida inte kontroll över gränserna anses rimlig, till exempel när det finns lättillgänglig information om att ett litterärt verk först publicerats i en viss språkversion i en annan medlemsstat. I många fall skulle status som utgången för en uppsättning verk eller andra alster kunna fastställas med hjälp av en proportionell mekanism, till exempel stickprov. Begränsad tillgång till ett verk eller annat alster, till exempel tillgång i andrahandsbutiker, eller en teoretisk möjlighet att en licens för ett verk eller annat alster kan erhållas, bör inte resultera i att tillgänglighet för allmänheten anses föreligga via sedvanliga kommersiella kanaler.

- (39) Av hänsyn till principen om internationell hövlighet bör den licensieringsmekanism och det undantag eller den inskränkning för digitalisering och spridning av utgångna verk och andra alster som föreskrivs i detta direktiv inte tillämpas på uppsättningar av utgångna verk eller andra alster om det finns tillgängliga belägg för en presumtion om att de huvudsakligen består av verk eller andra alster i tredjeländer, såvida inte den berörda kollektiva förvaltningsorganisationen är tillräckligt representativ för det tredjelandet, exempelvis genom ett representationsavtal. Den bedömningen kan baseras på belägg som framkommit sedan rimliga ansträngningar gjorts för att fastställa om verk eller andra alster har status som utgångna, utan att ytterligare belägg behöver eftersökas. En bedömning verk för verk av utgångna verks eller andra alsters ursprung bör krävas endast i den mån det också krävs för att göra de rimliga ansträngningarna för att fastställa om verken är kommersiellt tillgängliga.
- (40) Det bör stå de avtalsslutande kulturarvsinstitutionerna och kollektiva förvaltningsorganisationerna fritt att komma överens om licensers territoriella räckvidd, inbegripet möjligheten att omfatta alla medlemsstater, licensavgiften och tillåten användning. Användning som omfattas av sådana licenser bör inte äga rum i vinstsyfte, inte heller när kopior distribueras av kulturarvsinstitutionen, till exempel när det gäller marknadsföringsmaterial om en utställning. Mot bakgrund av att digitalisering av kulturarvsinstitutioners samlingar kan medföra betydande investeringar bör samtidigt licenser som beviljas enligt den mekanism som föreskrivs i detta direktiv inte hindra kulturarvsinstitutionerna från att täcka kostnaderna för licensen och kostnaderna för digitalisering och spridning av de verk eller andra alster som omfattas av licensen.
- (41) Både före och under användningen inom ramen för en licens eller inom ramen för undantaget eller inskränkningen, beroende på vad som är tillämpligt, bör information offentliggöras på lämpligt sätt om kulturarvsinstitutioners pågående och framtida användning av utgångna verk och andra alster på grundval av detta direktiv och de arrangemang som gör det möjligt för alla rättsinnehavare att avstå från att tillämpa licenser eller undantaget eller inskränkningen på sina verk eller andra alster. Sådant offentliggörande är särskilt viktigt när användning sker över gränserna på den inre marknaden. Det är därför lämpligt att fastställa bestämmelser om inrättandet av en gemensam allmänt tillgänglig webbportal för unionen för att göra sådan information tillgänglig för allmänheten under en rimlig tidsperiod innan användningen äger rum. Den portalen bör göra det lättare för rättsinnehavare att avstå från att tillämpa licenser eller undantag eller inskränkningar på sina verk eller andra alster. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 386/2012⁽¹⁾ har Europeiska unionens immateriellt rättsmyndighet i uppdrag att utföra vissa uppgifter och aktiviteter som finansieras med hjälp av egna budgetmedel och som syftar till att underlätta och stödja de nationella myndigheternas, den privata sektorns och unionsinstitutionernas verksamhet i kampen mot, inbegripet förebyggandet av, intrång i immateriella rättigheter. Därför bör byrån vara det organ som upprättar och förvaltar den portal som gör sådan information tillgänglig.

Utöver att tillhandahålla informationen via portalen kan ytterligare lämpliga informationsåtgärder behöva vidtas från fall till fall för att öka de berörda rättsinnehavarnas medvetenhet i det avseendet, till exempel genom att använda ytterligare kommunikationskanaler för att nå ut till en bredare allmänhet. Vikten av ytterligare informationsåtgärder samt typen av åtgärder och deras geografiska räckvidd bör vara beroende av egenskaperna hos de relevanta utgångna verken eller andra alstren, villkoren för licenserna eller typen av användning enligt undantaget eller inskränkningen samt befintlig praxis i medlemsstaterna. Informationsåtgärderna bör vara ändamålsenliga utan att varje enskild rättsinnehavare behöver informeras individuellt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 386/2012 av den 19 april 2012 om tilldelning till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av uppgifter i samband med säkerställande av skydd för immateriella rättigheter, inbegripet sammanförande av företrädare för offentlig och privat sektor i ett europeiskt observatorium avseende intrång i immateriella rättigheter (EUT L 129, 16.5.2012, s. 1).

- (42) För att säkerställa att de licensieringsmekanismer för utgångna verk eller andra alster som inrättas genom detta direktiv är relevanta och fungerar som de ska, att rättsinnehavarna är tillräckligt skyddade, att licenserna offentliggörs korrekt och att det råder visshet om rättsläget avseende de kollektiva förvaltningsorganisationernas representativitet och kategoriseringen av verken, bör medlemsstaterna främja en sektorsspecifik dialog mellan berörda parter.
- (43) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv för att underlätta kollektiv licensiering av rättigheter till utgångna verk eller andra alster som finns permanent i kulturarvsinstitutioners samlingar bör inte påverka användningen av sådana verk eller andra alster enligt de undantag eller inskränkningar som föreskrivs i unionsrätten eller enligt andra licenser med utsträckt verkan, när sådan licensiering inte grundar sig på att de berörda verken eller andra alstren är utgångna. Dessa åtgärder bör inte heller påverka tillämpningen av nationella mekanismer för användning av utgångna verk eller andra alster på grundval av licenser mellan kollektiva förvaltningsorganisationer och andra användare än kulturarvsinstitutioner.
- (44) Mekanismer för kollektiv licensiering med utsträckt verkan gör det möjligt för en kollektiv förvaltningsorganisation att erbjuda licenser som ett kollektivt licensieringsorgan för rättsinnehavarnas räkning, oberoende av huruvida de sistnämnda har gett organisationen tillstånd att göra detta. System som bygger på sådana mekanismer, till exempel avtalslicenser, rättsliga mandat eller presumtioner om representation, är fast praxis i flera medlemsstater och kan användas inom olika områden. En fungerande upphovsrättslig ram som fungerar för alla parter kräver tillgång till proportionella rättsliga mekanismer för licensiering av verk eller andra alster. Medlemsstaterna bör därför kunna förlita sig på lösningar som gör det möjligt för kollektiva förvaltningsorganisationer att erbjuda licenser som omfattar ett potentiellt stort antal verk eller andra alster för vissa typer av användning, och fördela intäkterna från sådana licenser till rättsinnehavarna i enlighet med direktiv 2014/26/EU.
- (45) Med tanke på arten hos viss användning, i kombination med det vanligtvis stora antalet verk eller andra alster som berörs, är transaktionskostnaden för individuell klarering av rättigheter med varje berörd rättsinnehavare oöverkomligt hög. Till följd av detta kommer de transaktioner som krävs inom dessa områden för att möjliggöra användning av dessa verk eller andra alster sannolikt inte att äga rum, utan ändamålsenliga mekanismer för kollektiv licensiering. Licensiering genom avtalslicenser av kollektiva förvaltningsorganisationer och liknande mekanismer kan göra det möjligt att ingå avtal på dessa områden om kollektiv licensiering grundad på tillstånd från rättsinnehavarna inte medför en heltäckande lösning som omfattar alla verk och andra alster som ska användas. Dessa mekanismer kompletterar den kollektiva rättighetsförvaltningen på grundval av enskilda tillstånd från rättsinnehavarna, genom att i vissa fall ge användarna full visshet om rättsläget. Samtidigt ger de rättsinnehavarna en möjlighet att dra nytta av den legitima användningen av sina verk.
- (46) Med tanke på den ökande betydelsen av möjligheten att erbjuda flexibla licensieringssystem i den digitala tidsåldern och den ökande användningen av sådana system, bör medlemsstaterna kunna föreskriva licensieringsmekanismer som gör det möjligt för kollektiva förvaltningsorganisationer att ingå licensavtal, på frivillig basis, oberoende av huruvida samtliga rättsinnehavare har gett den berörda organisationen tillstånd att göra detta. Medlemsstaterna bör kunna behålla och införa sådana mekanismer i enlighet med sina nationella traditioner, sedvänjor eller förhållanden, med förbehåll för de skyddsåtgärder som föreskrivs i detta direktiv och i överensstämmelse med unionsrätten och unionens internationella åtaganden. Dessa system skulle få verkan endast på den berörda medlemsstatens territorium, om inte annat föreskrivs i unionsrätten. Medlemsstaterna bör ha flexibilitet att välja den specifika typ av mekanism som gör det möjligt att låta licenser för verk eller andra alster utsträckas till att omfatta även rättigheterna för rättsinnehavare som inte har gett den organisation som ingår avtalet något mandat, förutsatt att det är förenligt med unionsrätten, inbegripet de regler om kollektiv förvaltning av rättigheter som föreskrivs i direktiv 2014/26/EU. I synnerhet bör sådana system också säkerställa att artikel 7 i direktiv 2014/26/EU tillämpas på rättsinnehavare som inte är medlemmar i den organisation som ingår avtalet. Sådana mekanismer skulle kunna omfatta avtalslicenser, rättsliga mandat och presumtioner om representation. Bestämmelserna i detta direktiv om kollektiv licensiering bör inte påverka medlemsstaternas befintliga möjligheter att tillämpa obligatorisk kollektiv rättighetsförvaltning eller andra mekanismer för kollektiv licensiering med utsträckt verkan, såsom den som ingår i artikel 3 i rådets direktiv 93/83/EEG⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel (EGT L 248, 6.10.1993, s. 15).

- (47) Det är viktigt att mekanismer för kollektiv licensiering med utsträckt verkan tillämpas endast inom väldefinierade användningsområden där insatserna för att erhålla individuella tillstånd från rättsinnehavarna vanligtvis är så betungande och opraktiska att den erforderliga licenstransaktionen, nämligen en licens som omfattar alla berörda rättsinnehavare, sannolikt inte kommer att äga rum på grund av arten av användning eller de typer av verk eller andra alster som berörs. Sådana mekanismer bör bygga på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier för behandlingen av rättsinnehavare, däribland rättsinnehavare som inte är medlemmar i organisationen för kollektiv förvaltningstillstånd. Framför allt bör enbart det faktum att de berörda rättsinnehavarna inte är medborgare eller bosatta i eller inte är etablerade i den medlemsstat där användaren ansöker om licens inte i sig utgöra ett skäl att betrakta de insatser som krävs för klarering av rättigheter som så betungande och opraktiska att det motiverar tillämpning av sådana mekanismer. På samma sätt är det viktigt att den licensierade användningen varken påverkar det ekonomiska värdet av de berörda rättigheterna negativt eller berövar rättsinnehavarna betydande kommersiella fördelar.
- (48) Medlemsstaterna bör säkerställa att det finns lämpliga, icke-diskriminerande skyddsåtgärder för att skydda legitima intressen för rättsinnehavare som inte representeras av den organisation som erbjuder licensen. För att motivera mekanismernas utsträckta verkan bör en sådan organisation mer specifikt, på grundval av tillstånd från rättsinnehavarna, vara tillräckligt representativ när det gäller typerna av verk eller andra alster och de rättigheter som omfattas av licensen. Medlemsstaterna bör fastställa de krav som ska uppfyllas av dessa organisationer för att de ska anses vara tillräckligt representativa, med beaktande av den kategori av rättigheter som förvaltas av den organisationen, organisationens förmåga att förvalta rättigheterna på ett ändamålsenligt sätt, den kreativa sektor där den är verksam och huruvida organisationen omfattar ett betydande antal rättsinnehavare för den relevanta typen av verk eller andra alster som har gett ett mandat som möjliggör licensiering av den relevanta typen av användning, i enlighet med direktiv 2014/26/EU. För att skapa visshet om rättsläget och säkerställa förtroendet för mekanismerna bör medlemsstaterna ha rätt att besluta vem som ska ha det rättsliga ansvaret vad gäller tillåten användning enligt licensavtalet. Alla rättsinnehavare vars verk används i enlighet med licensen bör garanteras likabehandling, särskilt när det gäller tillgång till information om licensiering och fördelning av ersättning. Informationsåtgärderna bör vara ändamålsenliga under licensens hela giltighetstid, och bör inte medföra en oproportionell administrativ börda för användare, kollektiva förvaltningsorganisationer eller rättsinnehavare och utan att varje enskild rättsinnehavare behöver informeras individuellt.

För att säkerställa att rättsinnehavare lätt kan återfå kontrollen över sina verk och för att förhindra all användning av deras verk som skulle kunna skada deras intressen, är det avgörande att rättsinnehavare ges en faktisk möjlighet att avstå från att tillämpa sådana mekanismer på sina verk eller andra alster för all användning och alla verk eller andra alster, eller för viss användning och vissa verk eller andra alster, också innan ett licensavtal ingås och under licensens giltighetstid. I sådana fall bör all pågående användning avslutas inom en rimlig tidsperiod. Om rättsinnehavare väljer att avstå enligt ovan bör detta inte påverka deras anspråk på ersättning för den faktiska användningen av verket eller det andra alstret inom ramen för licensen. Medlemsstaterna bör också kunna besluta att ytterligare åtgärder är lämpliga för att skydda rättsinnehavare. Sådana ytterligare åtgärder kan till exempel inbegripa att uppmuntra till utbyte av information mellan kollektiva förvaltningsorganisationer och andra berörda parter runt om i unionen för att öka medvetenheten om dessa mekanismer och de alternativ som står till rättsinnehavarnas förfogande att inte låta sina verk eller andra alster omfattas av dessa mekanismer.

- (49) Medlemsstaterna bör säkerställa att syftet med och räckvidden för varje licens som beviljas till följd av mekanismer för kollektiv licensiering med utsträckt verkan, liksom möjliga användningsområden, under alla omständigheter definieras noggrant och tydligt i lagstiftningen eller, om den underliggande lagstiftningen är en allmän bestämmelse, inom ramen för de licensieringsförfaranden som tillämpas till följd av sådana allmänna bestämmelser, eller i de beviljade licenserna. Rätten att förvalta en licens inom ramen för sådana mekanismer bör också begränsas till kollektiva förvaltningsorganisationer som omfattas av nationell lag genom vilken direktiv 2014/26/EU genomförs.
- (50) Med tanke på de olika traditionerna och erfarenheterna av kollektiv licensiering med utsträckt verkan i olika medlemsstater och deras tillämplighet på rättsinnehavare oberoende av medborgarskap och bosättnings-medlemsstat, är det viktigt att säkerställa transparens och dialog på unionsnivå om hur dessa mekanismer fungerar i praktiken, bland annat när det gäller ändamålsenligheten i skyddsåtgärderna för rättsinnehavare, dessa mekanismers användbarhet, deras verkan på rättsinnehavare som inte har gett organisationen tillstånd eller rättsinnehavare som är medborgare eller bosatta i en annan medlemsstat, och konsekvenserna för

gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, inbegripet det eventuella behovet att fastställa regler för att ge sådana mekanismer gränsöverskridande verkan på den inre marknaden. För att säkerställa transparens bör information om användningen av sådana mekanismer enligt detta direktiv regelbundet offentliggöras av kommissionen. Medlemsstater som har infört sådana mekanismer bör därför informera kommissionen om relevanta nationella bestämmelser och deras tillämpning i praktiken, inklusive tillämpningsområde och typer av licenser som införs på grundval av den allmänna lagstiftningen, omfattningen av licensieringen och de kollektiva förvaltningsorganisationer som berörs. Sådan information bör diskuteras med medlemsstaterna i den kontaktkommitté som inrättas i artikel 12.3 i direktiv 2001/29/EG. Kommissionen bör offentliggöra en rapport om användningen av sådana mekanismer i unionen och deras inverkan på licensiering och rättsinnehavare, spridningen av kulturellt innehåll och gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster på området kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter, liksom om inverkan på konkurrensen.

- (51) Beställvideotjänster har potential att spela en avgörande roll för spridningen av audiovisuella verk i hela unionen. Tillgängligheten till sådana verk, i synnerhet europeiska verk, är dock fortfarande begränsad genom beställvideotjänster. Avtal om onlineutnyttjande av sådana verk kan vara svåra att få till stånd på grund av problem som gäller licensiering av rättigheter. Sådana problem kan uppstå t.ex. när innehavaren av rättigheterna för ett visst territorium har små ekonomiska incitament för onlineutnyttjande av ett verk och inte licensierar eller inte släpper onlinerättigheterna, vilket kan leda till att audiovisuella verk inte blir tillgängliga via beställvideotjänster. Andra problem skulle kunna hänga samman med olika visningsmöjligheter för utnyttjandet inom olika tidsramar.
- (52) För att underlätta licensiering av rättigheter till audiovisuella verk till beställvideotjänster bör medlemsstaterna åläggas att tillhandahålla en förhandlingsmekanism som gör det möjligt för parter som är villiga att förhandla fram ett avtal att ta hjälp av ett opartiskt organ eller en eller flera medlare. I detta syfte bör medlemsstaterna antingen ha rätt att inrätta ett nytt organ eller använda sig av ett befintligt organ som uppfyller kraven i detta direktiv. Medlemsstaterna bör kunna utse ett eller flera behöriga organ eller en eller flera behöriga medlare. Organet eller medlarna bör sammanträda med parterna och hjälpa till med förhandlingarna genom att ge professionell, opartisk och extern rådgivning. Om parter från olika medlemsstater deltar i förhandlingarna och dessa parter beslutar att använda förhandlingsmekanismen, bör parterna på förhand komma överens om vilken medlemsstat som ska vara behörig. Organet eller medlarna kan träffa parterna i början för att hjälpa till med att få igång förhandlingarna, eller under förhandlingarnas gång för att hjälpa till med att nå fram till ett ingående av avtal. Deltagande i den förhandlingsmekanismen och efterföljande ingående av avtal bör vara frivilligt och bör inte påverka parternas avtalsfrihet. Medlemsstaterna bör ha möjlighet själva besluta om förhandlingsmekanismens specifika funktion, bl.a. när och hur länge förhandlingshjälpen ska ges och vem som ska bära kostnaderna. Medlemsstaterna bör säkerställa att de administrativa och finansiella bördorna förblir proportionella för att garantera förhandlingsmekanismens effektivitet. Medlemsstaterna rekommenderas, men har ingen skyldighet, att uppmuntra dialog mellan organisationer som företräder parterna.
- (53) När skyddstiden för ett verk löper ut blir verket upphovsrättsligt fritt, och de rättigheter som unionens upphovsrätt erbjuder med avseende på verket upphör. På bildkonstområdet bidrar upphovsrättsligt fri spridning av trogna återgivningar av verken till ökad tillgång till och främjande av kultur och tillgång till kulturarvet. I den digitala miljön är skyddet av sådana återgivningar genom upphovsrätt eller närstående rättigheter oförenligt med upphörandet av verkets upphovsrättsliga skydd. De nationella upphovsrättslagar som reglerar skyddet av sådana återgivningar uppvisar dessutom skillnader, vilket skapar rättslig oklarhet och påverkar spridningen av upphovsrättsligt fri bildkonst över gränserna. Vissa återgivningar av upphovsrättsligt fri bildkonst bör därför inte skyddas av upphovsrätten eller närstående rättigheter. Detta bör sammantaget inte hindra kulturarvsinstitutioner från att sälja återgivningar, exempelvis vykort.
- (54) En fri och pluralistisk press är avgörande för att säkerställa kvalitetsjournalistik och medborgarnas tillgång till information. Den ger ett mycket grundläggande bidrag till den offentliga debatten och ett välfungerande demokratiskt samhälle. Den stora tillgången på presspublikationer online har lett till uppkomsten av nya onlinetjänster som nyhetsaggregatorer och mediebevakning, där återanvändning av presspublikationer är ett viktigt inslag i affärsmodellen och en inkomstkälla. Utgivare av presspublikationer har problem med

licensieringen av onlineutnyttjande av deras publikationer till aktörer som tillhandahåller den typen av tjänster, vilket gör det svårare för dem att få tillbaka sina investeringar. Under omständigheter där utgivare av presspublikationer inte erkänns som rättsinnehavare är det ofta komplext och ineffektivt att licensiera och hävda rättigheter för presspublikationer som används online av informationssamhällets tjänsteleverantörer i den digitala miljön.

- (55) Utgivares organisatoriska och finansiella bidrag till produktion av presspublikationer måste erkännas och främjas ytterligare för att säkerställa hållbarheten i förlagsbranschen, och därigenom garantera tillgången till tillförlitlig information. Det är därför nödvändigt att på unionsnivå skapa ett harmoniserat rättsligt skydd för presspublikationer när det gäller onlineanvändning av informationssamhällets tjänsteleverantörer, utan att detta inverkar på sådana befintliga upphovsrättsbestämmelser i unionsrätten som är tillämpliga på enskilda personers privata eller icke-kommersiella användning av presspublikationer, till exempel när sådana användare delar presspublikationer online. Ett sådant skydd bör garanteras i praktiken genom att i unionslagstiftningen införa till upphovsrätten närstående rättigheter för mångfaldigande och tillgängliggörande för allmänheten av presspublikationer från utgivare som är etablerade i en medlemsstat när det gäller onlineanvändning av informationssamhällets tjänsteleverantörer i enlighet med vad som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535⁽¹³⁾. Det här direktivets rättsliga skydd för presspublikationer bör kunna utnyttjas av utgivare som är etablerade i en medlemsstat och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudanläggning inom unionen.

Begreppet utgivare av presspublikationer bör förstås så att det innefattar tjänsteleverantörer, till exempel nyhetsutgivare eller nyhetsbyråer, när de ger ut presspublikationer i enlighet med vad som avses i detta direktiv.

- (56) Vid tillämpningen av detta direktiv är det nödvändigt att definiera begreppet *presspublikationer* så att det endast omfattar journalistiska publikationer som ges ut i alla typer av medier, även pappersmedier, inom ramen för en ekonomisk aktivitet som utgör ett tillhandahållande av tjänster enligt unionsrätten. De presspublikationer som bör avses inkluderar exempelvis dags-, vecko- eller månadstidningar av allmänt eller särskilt intresse, inbegripet abonnemangsbaserade tidskrifter, samt nyhetswebbplatser. Presspublikationer innehåller oftast skriftliga verk men i allt större utsträckning även andra typer av verk och andra alster, särskilt fotografier och videor. Periodiska publikationer som ges ut för vetenskapliga eller akademiska ändamål, såsom vetenskapliga tidskrifter, bör inte omfattas av det skydd som ges till presspublikationer i detta direktiv. Det skyddet bör heller inte gälla webbplatser, till exempel bloggar, som publicerar information i samband med verksamhet där ingen tjänsteleverantör, såsom en nyhetsutgivare, är initiativtagare till eller har redaktionellt ansvar respektive kontroll över verksamheten.
- (57) De rättigheter som tillkommer utgivare av presspublikationer enligt detta direktiv bör ha samma räckvidd som de rättigheter till mångfaldigande och tillgängliggörande för allmänheten som anges i direktiv 2001/29/EG, i den mån det rör sig om onlineanvändning av informationssamhällets tjänsteleverantörer. De rättigheter som tillkommer utgivare av presspublikationer bör inte omfatta hyperlänkingsåtgärder. De bör heller inte omfatta rena fakta som rapporteras av presspublikationen. De rättigheter som tillkommer utgivare av presspublikationer enligt detta direktiv bör också omfattas av samma bestämmelser om undantag och inskränkningar som gäller för de rättigheter som föreskrivs i direktiv 2001/29/EG, inbegripet det undantag för citat för användning i kritik eller recensioner som föreskrivs i artikel 5.3 d i det direktiv.
- (58) Informationssamhällets tjänsteleverantörers användning av presspublikationer kan bestå av användning av hela publikationer eller artiklar men också av delar av presspublikationer. Sådan användning av delar av presspublikationer har också fått ökad ekonomisk betydelse. Samtidigt är det inte troligt att användning av enskilda ord i, eller mycket korta utdrag ur, presspublikationer av informationssamhällets tjänsteleverantörer skulle undergräva de investeringar i produktion av innehåll som gjorts av utgivare av presspublikationer. Därför bör det fastställas att användning av enskilda ord i, eller mycket korta utdrag ur, presspublikationer inte bör ingå i tillämpningsområdet för de rättigheter som fastställs i detta direktiv. Med tanke på den massiva sammanställning och användning av presspublikationer som informationssamhällets tjänsteleverantörer ägnar sig åt är det viktigt att uteslutandet av mycket korta utdrag tolkas så att det inte inverkar negativt på den avsedda effekten av de rättigheter som fastställs i detta direktiv.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

- (59) Det skydd som ges utgivare av presspublikationer i detta direktiv bör inte påverka rättigheterna för upphovsmän och andra rättsinnehavare till verk och andra alster som ingår i publikationer, bl.a. vad gäller i vilken utsträckning upphovsmän och andra rättsinnehavare kan använda sina verk eller andra alster oberoende av den presspublikation i vilken de ingår. Utgivare av presspublikationer bör därför inte kunna åberopa det skydd de ges enligt detta direktiv mot upphovsmän och andra rättsinnehavare eller mot andra auktoriserade användare av samma verk eller andra alster. Det bör inte påverka avtal som ingåtts mellan utgivare av presspublikationer å ena sidan och upphovsmän och andra rättsinnehavare å andra sidan. Upphovsmän vars verk ingår i en presspublikation bör ha rätt till en lämplig andel av de intäkter som pressutgivare får för informationssamhällets tjänsteleverantörers användning av deras presspublikationer. Detta bör inte påverka nationell rätt om äganderätt och utövande av rättigheter i samband med anställningsavtal, på villkor att denna rätt är förenlig med unionsrätten.
- (60) Utgivare, inbegripet utgivare av presspublikationer, böcker, vetenskapliga publikationer och musikaliska verk, bedriver ofta sin verksamhet på grundval av överlåtelse av upphovsrätt genom avtal eller lagbestämmelser. I detta sammanhang gör utgivare en investering i syfte att utnyttja de verk som ingår i deras publikationer och kan i vissa fall gå miste om inkomster om sådana verk används inom ramen för undantag eller inskränkningar, t.ex. de för privat kopiering och reprografi, inbegripet motsvarande existerande nationella system för reprografi i medlemsstaterna, eller inom ramen för offentliga utlåningssystem. I flera medlemsstater delas kompensation för användning enligt dessa undantag eller inskränkningar mellan upphovsmän och utgivare. För att beakta denna situation och öka vissheten om rättsläget för alla berörda parter är det enligt detta direktiv möjligt för medlemsstater som redan har system för delning av kompensation mellan upphovsmän och utgivare att behålla dem. Detta är särskilt viktigt för de medlemsstater som redan hade sådana system för kompensationsdelning före den 12 november 2015, även om kompensation i andra medlemsstater inte delas utan ges endast till upphovsmän i enlighet med nationella kulturpolitiska bestämmelser. Detta direktiv bör tillämpas utan någon form av diskriminering mellan medlemsstaterna, men det bör också respektera traditionerna på detta område och inte tvinga fram införande av sådana kompensationsystem i medlemsstater som för närvarande inte har det. Det bör inte påverka medlemsstaternas existerande eller framtida arrangemang för ersättning i samband med offentlig utlåning.

Det bör heller inte påverka nationella arrangemang för förvaltning av rättigheter och rätt till ersättning, på villkor att de är förenliga med unionsrätten. Det bör vara tillåtet, men inte obligatoriskt, för alla medlemsstater att föreskriva att, när upphovsmän har överlåtit eller licensierat sina rättigheter till en utgivare eller på annat sätt bidrar med sitt verk till en publikation och det finns system för att kompensera den skada som orsakats dem av ett undantag eller en inskränkning, inbegripet genom kollektiva förvaltningsorganisationer som gemensamt företräder upphovsmän och utgivare, har utgivare rätt till en andel av denna kompensation. Medlemsstaterna bör även fortsättningsvis ha rätt att fastställa hur utgivaren ska styrka sitt anspråk på kompensation eller ersättning och fastställa villkoren för hur denna kompensation eller ersättning ska delas mellan upphovsmän och utgivare i enlighet med deras nationella system.

- (61) De senaste åren har onlinemarknaden för innehåll blivit mer komplex. Onlinetjänster för delning av innehåll som ger tillgång till en stor mängd upphovsrättsskyddat innehåll som laddas upp av användarna har blivit viktiga källor för tillgång till innehåll online. Onlinetjänster är ett sätt att skapa bredare tillgång till kulturella och kreativa verk och erbjuder goda möjligheter för de kulturella och kreativa branscherna att utveckla nya affärsmodeller. Dessa tjänster möjliggör mångfald och gör innehåll lättillgängligt, men de skapar även utmaningar när upphovsrättsskyddat innehåll laddas upp utan föregående tillstånd av rättsinnehavarna. Rättslig oklarhet föreligger när det gäller huruvida sådana tjänsteleverantörer ägnar sig åt upphovsrättsligt relevanta handlingar och behöver inhämta tillstånd från rättsinnehavarna för det innehåll som laddats upp av användare som inte har de relevanta rättigheterna för det uppladdade innehållet, utan att det påverkar tillämpningen av de undantag och inskränkningar som föreskrivs i unionsrätten. Denna oklarhet påverkar rättsinnehavarnas förmåga att avgöra om och på vilka villkor deras verk och andra alster används samt deras möjligheter att få en lämplig ersättning för denna användning. Det är därför viktigt att främja utvecklingen av licensmarknaden mellan rättsinnehavare och onlinelieferantörer av delningstjänster för innehåll. Sådana licensavtal bör säkerställa rättvisa villkor och rimlig

jämvikt mellan båda parter. Rättsinnehavare bör få lämplig ersättning för användningen av deras verk eller andra alster. Eftersom avtalsfriheten dock inte bör påverkas av dessa bestämmelser bör rättsinnehavarna inte vara skyldiga att ge tillstånd eller ingå licensavtal.

- (62) Vissa av informationssamhällets tjänster är, som en del av deras normala användning, utformade för att ge allmänheten tillgång till upphovsrättsskyddat innehåll eller andra alster som laddas upp av användarna. Detta direktivs definition av onlineleverantör av delningstjänst för innehåll bör endast inriktas på onlinetjänster som spelar en viktig roll på innehållsmarknaden online genom att de konkurrerar med andra onlinetjänster för innehåll, till exempel tjänster för streamning av ljudfiler och videor, för samma användargrupper. De tjänster som omfattas av detta direktiv är tjänster där huvudsyftet, eller ett av huvudsyftena, är att lagra upphovsrättsskyddat innehåll och ge användarna möjlighet att ladda upp och dela en stor mängd av detta innehåll, i syfte att direkt eller indirekt generera vinst genom att organisera och marknadsföra innehållet i avsikt att locka en större publik, också genom att ordna det i kategorier och inkludera riktad marknadsföring. Dessa tjänster bör inte omfatta tjänster som har ett annat huvudsyfte än att ge användarna möjlighet att ladda upp och dela en stor mängd upphovsrättsskyddat innehåll i syfte att erhålla vinst av den verksamheten. De senare tjänsterna omfattar till exempel tjänster för elektronisk kommunikation, i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972⁽¹⁴⁾, och molntjänster för företag och andra molntjänster som ger användarna möjlighet att ladda upp innehåll för eget bruk, exempelvis fillagring på internet, eller näthandelsplatser vars huvudverksamhet är detaljhandel snarare än att ge tillgång till upphovsrättsskyddat innehåll.

Leverantörer av tjänster som plattformar för utveckling och delning av programvara med öppen källkod, fillagringsplatser för vetenskapligt och pedagogiskt material utan vinstsyfte samt onlineencyklopedier utan vinstsyfte bör inte heller omfattas av denna definition av onlineleverantör av delningstjänst för innehåll. För att säkerställa en hög upphovsrättslig skyddsnivå bör ansvarsfrihetsmekanismen enligt detta direktiv inte tillämpas på tjänsteleverantörer vars huvudsyfte är att bedriva eller möjliggöra piratkopiering av upphovsrättsskyddat material.

- (63) Huruvida en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll lagrar och ger tillgång till en stor mängd upphovsrättsskyddat innehåll bör bedömas från fall till fall, och därvid bör hänsyn tas till en kombination av faktorer, till exempel tjänstens publik och antalet filer med upphovsrättsskyddat innehåll som tjänstens användare laddat upp.
- (64) Det är lämpligt att i detta direktiv klargöra att onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll utför en överföring till allmänheten eller ger allmänheten tillgång till upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade alster som användarna laddar upp. Följaktligen bör onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll skaffa tillstånd, till exempel genom licensavtal, från berörda rättsinnehavare. Detta har ingen inverkan på begreppen *överföring till allmänheten* respektive *tillgängliggörande för allmänheten* på andra ställen i unionsrätten, och inte heller påverkar det möjlig tillämpning av artikel 3.1 och 3.2 i direktiv 2001/29/EG på andra tjänsteleverantörer som använder upphovsrättsskyddat innehåll.
- (65) När onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll är ansvariga för verksamhet som innebär överföring till eller tillgängliggörande för allmänheten, i enlighet med de villkor som fastställs i detta direktiv, bör artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG inte tillämpas på det ansvar som följer av fastställandet i det här direktivet om användning av skyddat innehåll av onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll. Det bör inte påverka tillämpningen av artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG på dessa tjänsteleverantörer för syften som ligger utanför detta direktivs tillämpningsområde.
- (66) Med beaktande av att onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll ger tillgång till innehåll som inte laddas upp av leverantörerna själva utan av deras användare bör en särskild mekanism för ansvar fastställas i detta direktiv och tillämpas på fall då inget tillstånd har getts. Det bör inte påverka rättsmedel enligt nationell rätt för

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

fall som rör annat än ansvar för upphovsrättsintrång, och det bör inte heller påverka nationella domstolars eller administrativa myndigheters möjlighet att utfärda förelägganden i överensstämmelse med unionsrätten. De särskilda reglerna för onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll med en årsomsättning under 10 miljoner EUR, och med under 5 miljoner unika besökare i unionen i genomsnitt per månad, bör inte påverka tillgången till rättsmedel enligt unionsrätten och nationell rätt. Om tjänsteleverantörerna inte har något tillstånd bör de göra vad de kan, i enlighet med höga branschstandarder för god yrkessed, för att undvika att det via deras tjänster ges tillgång till otillåtna verk och andra alster, i enlighet med vad som angetts av berörda rättsinnehavare. I detta syfte bör rättsinnehavare förse tjänsteleverantörerna med relevant och nödvändig information som bland annat tar hänsyn till rättsinnehavarens storlek och vilken typ av verk eller andra alster det rör sig om. De åtgärder som vidtas av onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll i samarbete med rättsinnehavarna bör inte leda till att tillgång till icke-inträngsgörande innehåll hindras, inbegripet verk eller andra alster vars användning omfattas av ett licensavtal, eller ett undantag från, eller en inskränkning i, upphovsrätt och närstående rättigheter. Åtgärder som vidtas av dessa tjänsteleverantörer bör därför inte påverka användare som använder onlineleverantörernas delningstjänster för innehåll för att lagligt ladda upp och ta del av information via dessa tjänster.

Vidare bör skyldigheterna i detta direktiv inte leda till att medlemsstaterna föreskriver en allmän övervaknings-skyldighet. Vid bedömning av huruvida en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll har gjort vad den kunnat i enlighet med höga branschstandarder för god yrkessed bör hänsyn tas till huruvida tjänsteleverantören har vidtagit alla åtgärder som en samvetsgill operatör skulle ha vidtagit för att motverka att det på dess webbplats ges tillgång till otillåtna verk och andra alster, med beaktande av bästa praxis i branschen och ändamålsenligheten i de åtgärder som vidtagits i ljuset av alla relevanta faktorer och av den senaste utvecklingen, samt proportionalitetsprincipen. I samband med den bedömningen ska flera faktorer beaktas, till exempel tjänstens storlek, den ständiga utvecklingen – även möjliga framtida – med avseende på medel för att undvika tillgång till olika typer av innehåll samt vilka kostnader det innebär för tjänsterna. Olika medel för att undvika tillgång till otillåtet upphovsrättsskyddat innehåll kan vara lämpliga och proportionella beroende på typen av innehåll, och det kan därför inte uteslutas att tillgång till otillåtet innehåll i vissa fall bara kan undvikas genom en underrättelse från rättsinnehavarna. Alla åtgärder som tjänsteleverantörerna vidtar bör vara ändamålsenliga vad gäller det eftersträfvade målet men inte gå längre än vad som krävs för att uppnå målet att undvika och avbryta tillgång till otillåtna verk eller andra alster.

Om otillåtna verk och andra alster blir tillgängliga trots de åtgärder som vidtagits i samarbete med rättsinnehavarna, i enlighet med kraven i detta direktiv, bör onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll vara ansvariga vad gäller de specifika verk eller andra alster för vilka de har mottagit relevant och nödvändig information från rättsinnehavare, såvida inte dessa tjänsteleverantörer visar att de har gjort vad de kunnat i enlighet med höga branschstandarder för god yrkessed.

Om specifika otillåtna verk eller andra alster har blivit tillgängliga via deras onlinetjänster för delning av innehåll, oavsett om tjänsteleverantören har gjort vad denna kunnat eller inte och oavsett om rättsinnehavarna har lämnat den relevanta och nödvändiga informationen på förhand eller inte, bör onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll dessutom vara ansvariga för otillåten överföring till allmänheten av verk eller andra alster, om de efter att ha mottagit en tillräckligt väl underbyggd underrättelse underlåter att agera snabbt för att omöjliggöra åtkomst till de underrättade verken och andra alstren eller plocka bort dem från sina webbplatser. Sådana onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll bör dessutom också vara ansvariga om de inte visar att de har gjort vad de kunnat för att motverka framtida uppladdning av specifika otillåtna verk, på grundval av relevant och nödvändig information som rättsinnehavarna lämnat i detta syfte.

Om rättsinnehavarna inte lämnar relevant och nödvändig information om sina specifika verk eller andra alster till onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll, eller om rättsinnehavarna inte lämnat någon underrättelse om att omöjliggöra åtkomst till eller plocka bort specifika otillåtna verk eller andra alster, och dessa tjänsteleverantörer därför inte har möjlighet att göra vad de kan i enlighet med höga branschstandarder för god yrkessed för

att undvika att det via deras tjänster ges tillgång till otillåtet innehåll, bör dessa tjänsteleverantörer inte vara ansvariga för otillåten överföring till allmänheten eller tillgängliggörande för allmänheten av dessa oidentifierade verk eller andra alster.

- (67) På liknande sätt som i artikel 16.2 i direktiv 2014/26/EU, föreskrivs i det här direktivet bestämmelser om nya onlinetjänster. Dessa bestämmelser är avsedda att beakta det specifika fallet med nystartade företag som arbetar med användaruppladdning för utveckling av nya affärsmodeller. Detta specifika system, som är tillämpligt på nya tjänsteleverantörer med låg omsättning och liten publik, bör gynna genuint nystartade företag och bör därför upphöra att vara tillämpligt tre år efter det att deras tjänster första gången blev tillgängliga online i unionen. Systemet bör inte missbrukas genom lösningar i syfte att förlänga dess fördelar utöver de första tre åren. Det bör till exempel inte omfatta nyskapade tjänster eller tjänster som tillhandahålls under ett nytt namn, men som i själva verket är en fortsättning på verksamhet som redan bedrivs av en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll som inte kunnat, eller inte längre kan, gynnas av systemet.
- (68) Onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll bör vara transparenta gentemot rättsinnehavare vad gäller åtgärder som vidtas i samband med samarbetet. Eftersom olika åtgärder kan vidtas av onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll bör de, på rättsinnehavarnas begäran, ge dem adekvat information om vilken typ av åtgärder som vidtagits och hur de vidtagits. Informationen bör vara tillräckligt specifik för att säkerställa tillräcklig transparens för rättsinnehavare, utan att påverka företagshemligheterna för onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll. Tjänsteleverantörerna bör dock inte vara skyldiga att ge rättsinnehavarna detaljerad och individuell information för vart och ett av de verk och andra alster som pekats ut. Det bör inte påverka möjligheten att avtala villkor som är mer specifika i fråga om den information som ska ges i samband med avtal som ingås mellan tjänsteleverantörer och rättsinnehavare.
- (69) Om en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll har fått tillstånd, inbegripet genom licensavtal, att på sin delningstjänst utnyttja innehåll som laddas upp av användarna, ska dessa tillstånd även omfatta upphovsrättsligt relevanta handlingar i samband med användaruppladdning inom ramen för räckvidden för det tillstånd som tjänsteleverantören fått, men bara då användarna agerar utan kommersiellt syfte, till exempel genom att dela innehållet utan vinstsyfte, eller då de intäkter som genereras är obetydliga i förhållande till den upphovsrättsligt relevanta handling som utförs av de användare som omfattas av tillståndet. Om rättsinnehavare uttryckligen gett tillstånd till användare att ladda upp och tillgängliggöra verk eller andra alster på en onlinetjänst för delning av innehåll, är tjänsteleverantörens överförande till allmänheten tillåtet inom ramen för det tillstånd som rättsinnehavaren gett. Det bör dock inte antas att användarna har skaffat alla relevanta rättigheter till förmån för onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll.
- (70) De åtgärder som vidtagits av onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll i samarbete med rättsinnehavarna bör inte påverka tillämpningen av undantag från, eller inskränkningar i, upphovsrätten, särskilt de som garanterar användarnas yttrandefrihet. Användarna bör ha rätt att ladda upp och tillgängliggöra innehåll som genereras av användare för de specifika syftena att utgöra citat, kritik, recensioner, karikatyrer, parodier eller pastischer. Detta är särskilt viktigt för att göra en avvägning mellan å ena sidan de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), särskilt yttrandefriheten och den konstnärliga friheten, och å andra sidan äganderätten, inbegripet immateriella rättigheter. Dessa undantag och inskränkningar bör därför göras obligatoriska i syfte att säkerställa att användarna ges enhetligt skydd i hela unionen. Det är viktigt att säkerställa att onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll har fungerande mekanismer för klagomål och prövning för att underlätta dessa typer av användning.

Onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll bör också införa ändamålsenliga mekanismer för snabb hantering av klagomål och prövning, så att användarna kan lämna in klagomål mot de åtgärder som vidtas mot deras uppladdningar, särskilt när de skulle kunna omfattas av ett undantag från, eller inskränkning i, upphovsrätten i samband med en uppladdning till vilken åtkomst har omöjliggjorts eller som har plockats bort.

Alla klagomål som lämnas in genom dessa mekanismer bör behandlas utan otillbörligt dröjsmål, och bör vara föremål för mänsklig granskning. Om en rättsinnehavare begär att tjänsteleverantörerna ska vidta åtgärder mot användares uppladdningar, till exempel omöjliggöra åtkomsten eller plocka bort det uppladdade innehållet, bör rättsinnehavaren vederbörligen motivera sin begäran. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽¹⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁶⁾ bör samarbetet dessutom varken få leda till identifiering av enskilda användare eller behandling av deras personuppgifter. Medlemsstaterna bör också säkerställa att användarna har tillgång till prövningsmekanismer för tvistlösning utom domstol. Sådana mekanismer bör möjliggöra opartisk tvistlösning. Användarna bör också ha möjlighet att vända sig till en domstol eller en annan relevant rättslig myndighet för att hävda sin rätt att utnyttja ett undantag från eller en inskränkning i upphovsrätt och närstående rättigheter.

- (71) Så snart som möjligt efter dagen för detta direktivs ikraftträdande bör kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, organisera dialoger mellan berörda parter för att säkerställa en enhetlig tillämpning av samarbetskyldigheten mellan onlineleverantör av delningstjänster för innehåll och rättsinnehavare och att fastställa bästa praxis med avseende på lämpliga branschstandarder om god yrkessed. I det syftet bör kommissionen hålla samråd med berörda parter, inbegripet användarorganisationer och teknikleverantörer, och beakta marknadsutvecklingen. Användarorganisationer bör också ha tillgång till information om åtgärder som onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll har vidtagit för att hantera innehåll online.
- (72) Upphovsmän och utövande konstnärer är oftast i en svagare förhandlingsposition när de licensierar eller överlåter sina rättigheter, även genom sina egna företag, för utnyttjande mot ersättning, och dessa fysiska personer behöver det här direktivets skydd för att fullt ut kunna utnyttja de rättigheter som harmoniserats enligt unionsrätten. Det behovet av skydd uppstår inte om avtalsmotparten agerar som slutanvändare och inte i sin tur utnyttjar verket eller framförandet, vilket exempelvis kan vara fallet i vissa anställningsavtal.
- (73) Ersättning till upphovsmän och utövande konstnärer bör vara lämplig och proportionell i förhållande till det faktiska eller potentiella ekonomiska värdet på de licensierade eller överlåtna rättigheterna, med beaktande av upphovsmannens eller den utövande konstnärens bidrag till verket eller alstret i sin helhet och alla andra omständigheter i det enskilda fallet, till exempel praxis på marknaden eller det faktiska utnyttjandet av verket. Ett engångsbelopp kan också betraktas som proportionell ersättning, men det bör inte vara huvudregeln. Medlemsstaterna bör ha rätt att fastställa regler för när engångsbelopp får användas, med beaktande av särdragen i varje sektor. Medlemsstaterna bör vara fria att tillämpa principen om lämplig och proportionell ersättning genom olika existerande eller nya mekanismer, till exempel kollektivavtalsförhandlingar och andra mekanismer, på villkor att mekanismerna är förenliga med tillämplig unionsrätt.
- (74) Upphovsmän och utövande konstnärer behöver information för att kunna bedöma det ekonomiska värdet av deras rättigheter som harmoniserats enligt unionsrätten. Detta är särskilt fallet när sådana fysiska personer beviljar en licens eller överlåter rättigheter mot ersättning. Det behovet uppstår inte när utnyttjandet har upphört eller när upphovsmannen eller den utövande konstnären har beviljat en licens till allmänheten utan ersättning.
- (75) Eftersom upphovsmän och utövande konstnärer ofta har en svagare förhandlingsposition när de beviljar licenser eller överlåter sina rättigheter, behöver de information för att kunna bedöma det fortsatta ekonomiska värdet av sina rättigheter jämfört med den ersättning de fått för sin licens eller överlåtelse, men de möter ofta bristande transparens. Därför är adekvat och korrekt information från deras avtalsmotparter, eller från dem till vilka rätten har övergått, viktig för transparensen och jämvikten i det system som reglerar ersättningar till upphovsmän och

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

utövande konstnärer. Den informationen bör vara uppdaterad för att möjliggöra tillgång till aktuella uppgifter, relevant för utnyttjandet av verket eller framförandet och heltäckande på så sätt att den omfattar alla källor till intäkter som är relevanta i det aktuella fallet, inbegripet produktförsäljning, när så är tillämpligt. Så länge utnyttjandet pågår bör upphovsmännens och de utövande konstnärernas avtalsmotparter lämna den information de har tillgång till om alla former av utnyttjande och om alla relevanta intäkter över hela världen så ofta som är brukligt i den aktuella sektorn, dock minst en gång om året. Informationen bör ges på ett sätt som är begripligt för upphovsmannen eller den utövande konstnären och den bör möjliggöra faktisk bedömning av de aktuella rättigheternas ekonomiska värde. Transparenskravet bör dock gälla endast när det är fråga om upphovsrättsligt relevanta rättigheter. Personuppgifter, som kontaktuppgifter och ersättningssummor, som behövs för att hålla upphovsmän och utövande konstnärer informerade med avseende på utnyttjandet av deras verk och framföranden, bör behandlas av personer som måste följa kravet på transparens i enlighet med artikel 6.1 c i förordning (EU) 2016/679.

- (76) För att säkerställa att information som är relevant för utnyttjandet lämnas som den ska till upphovsmän och utövande konstnärer även då rättigheterna har underlicensierats till andra parter som utnyttjar rättigheterna, har upphovsmän och utövande konstnärer enligt detta direktiv rätt att begära ytterligare relevant information om utnyttjandet av rättigheterna, om den första avtalsmotparten har lämnat den information som den har tillgång till, men den erhållna informationen inte är tillräcklig för att bedöma rättigheternas ekonomiska värde. Denna begäran bör göras antingen direkt till underlicenstagarna eller genom upphovsmäns och utövande konstnärers avtalsmotparter. Upphovsmän och utövande konstnärer och deras avtalsmotparter bör kunna komma överens om att hemlighålla den delade informationen, men upphovsmän och utövande konstnärer bör alltid kunna använda den delade informationen för att hävda sina rättigheter enligt detta direktiv. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fastställa ytterligare bestämmelser för att säkerställa transparens för upphovsmän och utövande konstnärer, på villkor att de är förenliga med unionsrätten.
- (77) Vid genomförandet av den transparenskyldighet som fastställs i detta direktiv bör medlemsstaterna ta hänsyn till särdragen hos olika innehållssektorer, till exempel musiksektorn, den audiovisuella sektorn och förlagssektorn, och alla berörda parter bör involveras i beslut om sådana sektorsspecifika skyldigheter. Där så är relevant bör betydelsen av upphovsmännens och de utövande konstnärernas bidrag till verket eller alstret i sin helhet också beaktas. Kollektivavtalsförhandlingar bör ses som en möjlighet för de berörda parterna att nå en överenskommelse när det gäller transparens. Sådana överenskommelser bör säkerställa att upphovsmän och utövande konstnärer har minst samma nivå av transparens som, eller en högre nivå än, den som garanteras av minimikraven i detta direktiv. En övergångsperiod bör införas för att befintlig rapporteringspraxis ska kunna anpassas till transparenskyldigheterna. Det bör inte vara nödvändigt att tillämpa transparenskyldigheterna på avtal som ingåtts mellan rättsinnehavare och kollektiva förvaltningsorganisationer, fristående förvaltningsenheter eller andra enheter som omfattas av nationella regler för genomförande av direktiv 2014/26/EU, eftersom dessa organisationer eller enheter redan omfattas av transparenskyldigheter enligt artikel 18 i direktiv 2014/26/EU. Artikel 18 i direktiv 2014/26/EU är tillämplig på organisationer som förvaltar upphovsrätt eller närstående rättigheter på uppdrag av fler än en rättsinnehavare, till kollektiv nytta för dessa rättsinnehavare. Individuellt förhandlade avtal som ingås mellan rättsinnehavare och de av deras avtalsmotparter som agerar i eget intresse bör dock omfattas av transparenskyldigheten i detta direktiv.
- (78) Vissa avtal om utnyttjande av rättigheter som harmoniserats på unionsnivå är av lång varaktighet och erbjuder få möjligheter för upphovsmän och utövande konstnärer att omförhandla dem med sina avtalsmotparter eller med dem till vilka rätten har övergått när det ekonomiska värdet visar sig vara mycket högre än man ursprungligen bedömt. Utan att det påverkar den lagstiftning som är tillämplig på avtal i medlemsstaterna, bör följaktligen en ersättningsjusteringsmekanism inrättas med avseende på fall där den ersättning som ursprungligen överenskommits i en licens eller en överlåtelse av rättigheter blir uppenbart oproportionellt låg i förhållande till de relevanta intäkterna som uppstår vid påföljande utnyttjande av verket eller upptagning av framförandet av upphovsmännens eller den utövande konstnärernas avtalsmotpart. Alla intäkter som är relevanta för det aktuella fallet, inbegripet i förekommande fall intäkter från produktförsäljning bör beaktas vid bedömningen av huruvida ersättningen är oproportionellt låg. Bedömningen av situationen bör ta hänsyn till de specifika omständigheterna i varje enskilt fall, inbegripet upphovsmännens eller den utövande konstnärens bidrag, samt särdrag och ersättningspraxis i de olika innehållssektorerna och huruvida avtalet är baserat på ett kollektivavtal. Representerar som, i enlighet med nationell rätt och unionsrätten, företräder upphovsmän och utövande konstnärer bör kunna ge stöd till en eller flera upphovsmän eller utövande konstnärer med avseende på begäran om anpassning av avtalen, också med beaktande av andra upphovsmäns och utövande konstnärers intressen, när så är relevant.

Dessa företrädare bör skydda identiteten för de företrädade upphovsmännen och utövande konstnärerna så länge det är möjligt. Om parterna inte kan komma överens om en anpassning av ersättningen bör upphovsmannen eller den utövande konstnären ha rätt att väcka talan vid en domstol eller annan behörig myndighet. Denna mekanism bör inte tillämpas på avtal som ingås av enheter enligt definitionerna i artikel 3 a och b i direktiv 2014/26/EU eller av andra enheter som omfattas av de nationella regler som genomför direktiv 2014/26/EU.

- (79) Upphovsmän och utövande konstnärer är ofta motvilliga att hävda sina rättigheter gentemot sina avtalspartner vid domstol. Medlemsstaterna bör därför sörja för ett alternativt tvistlösningsförfarande för klagomål från upphovsmän, utövande konstnärer eller från deras företrädare, på deras vägnar, som avser transparenskrav och avtalsanpassningsmekanismen. I detta syfte bör medlemsstaterna antingen kunna inrätta ett nytt organ eller en ny mekanism eller använda sig av ett befintligt organ eller en befintlig mekanism som uppfyller kraven i detta direktiv, oberoende av om dessa organ eller mekanismer är branschinterna eller offentliga, också när de ingår i det nationella rättsväsendet. Medlemsstaterna bör själv få välja hur kostnaderna för tvistlösningsförfarandet ska fördelas. Detta alternativa tvistlösningsförfarande bör inte påverka parternas rätt att hävda och försvara sina rättigheter genom att väcka talan vid domstol.
- (80) När upphovsmän och utövande konstnärer beviljar en licens eller överlåter sina rättigheter förväntar de sig att deras verk eller framförande ska utnyttjas. Det kan dock hända att sådana verk eller framträdanden inte utnyttjas alls. Om dessa rättigheter har överlåtits med ensamrätt kan upphovsmännen och de utövande konstnärerna inte vända sig till en annan partner för utnyttjande av de berörda verken eller framförandena. I sådana fall, och efter en rimlig tidsperiod, bör upphovsmän och utövande konstnärer ha rätt att återkalla rättigheterna så att de kan överlåta eller licensiera sina rättigheter till en annan person. Eftersom utnyttjandet av verk eller framföranden kan variera beroende på sektor kan särskilda bestämmelser antas på nationell nivå för att ta hänsyn till särdragen i sektorerna – såsom den audiovisuella sektorn – eller hos verken eller framförandena, särskilt i syfte att ange tidsfrister för rätten till återkallande. I syfte att skydda licens- och rättighetsinnehavares legitima intressen och förhindra missbruk, med beaktande av att det tar viss tid innan ett verk faktiskt utnyttjas, bör upphovsmän och utövande konstnärer kunna utöva rätten till återkallande i enlighet med vissa procedurkrav och först efter en viss tidsperiod efter ingåendet av licens- eller överlåtelseavtalet. Medlemsstater bör ha rätt att reglera utövandet av rätten till återkallande när det rör sig om verk där fler än en upphovsman eller utövande konstnär är involverade, med beaktande av den relativa vikten av de enskilda bidragen.
- (81) Bestämmelserna om transparens, avtalsanpassningsmekanismer och alternativa tvistlösningsförfaranden i detta direktiv bör vara av obligatorisk natur och parterna bör inte kunna göra undantag från dessa bestämmelser, oberoende av om de ingår i avtalen mellan upphovsmän, utövande konstnärer och deras avtalsmotparter eller i överenskommelser mellan dessa avtalsmotparter och tredje part, så som sekretessavtal. Följaktligen bör artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008⁽¹⁷⁾ tillämpas så att om parterna väljer en annan tillämplig lagstiftning än lagstiftningen i en medlemsstat – och om alla andra element som är relevanta för situationen vid den tidpunkt då valet av tillämplig rätt träffas befinner sig i en eller flera medlemsstater – påverkar inte detta val tillämpningen av bestämmelserna om transparens, avtalsanpassningsmekanismer och alternativa tvistlösningsförfaranden i detta direktiv så som de genomförs i den medlemsstat vars rättssystem parterna valt.
- (82) Ingenting i detta direktiv bör tolkas så att innehavare av exklusiva rättigheter enligt unionens upphovsrättsliga bestämmelser hindras från att tillåta utnyttjande av deras verk eller andra alster kostnadsfritt, även genom icke-exklusiva gratislicenser för alla användare.
- (83) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att modernisera vissa aspekter av unionens ram för upphovsrätten för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen och nya kanaler för distribution av skyddat innehåll på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning, verkningar och gränsöverskridande dimension, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (84) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i stadgan. Detta direktiv bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer.
- (85) All behandling av personuppgifter enligt detta direktiv bör respektera de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv och rätten till skydd av personuppgifter som fastställs i artiklarna 7 respektive 8 i stadgan, och måste överensstämma med direktiv 2002/58/EG och förordning (EU) 2016/679.
- (86) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁸⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler som syftar till ytterligare harmonisering av den unionsrätt som är tillämplig på upphovsrätt och närstående rättigheter inom ramen för den inre marknaden, med särskild hänsyn till digital och gränsöverskridande användning av skyddat innehåll. Det fastställer också bestämmelser om undantag från, och inskränkningar i, upphovsrätt och närstående rättigheter, om underlättande av licensiering samt bestämmelser som syftar till att säkerställa en välfungerande marknad för utnyttjande av verk och andra alster.
2. Utom i de fall som anges i artikel 24 ska detta direktiv inte på något sätt påverka befintliga bestämmelser i de direktiv som nu är i kraft på området, särskilt direktiv 96/9/EG, 2000/31/EG, 2001/29/EG, 2006/115/EG, 2009/24/EG, 2012/28/EU och 2014/26/EU.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *forskningsorganisation*: universitet med tillhörande bibliotek, forskningsinstitution eller annan enhet vars främsta mål är att bedriva vetenskaplig forskning eller bedriva utbildningsverksamhet som även omfattar vetenskaplig forskning
- a) på icke vinstdrivande grund eller genom att återinvestera all vinst i sin vetenskapliga forskning, eller
- b) i enlighet med ett uppdrag i det allmännas intresse som har erkänts av en medlemsstat,
- på ett sådant sätt att ett företag som utövar ett avgörande inflytande på en sådan organisation inte kan ha prioriterad tillgång till resultaten av forskningen.
2. *text- och datautvinning*: automatiserad analysteknik som används för att analysera text och data i digital form för att generera information, inklusive, men inte begränsat till, mönster, trender och samband,
3. *kulturarvsinstitution*: ett bibliotek eller museum som är tillgängligt för allmänheten, ett arkiv eller en film- eller ljudarvsinstitution,

⁽¹⁸⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

4. *presspublikation*: en samling av i huvudsak litterära verk av journalistiskt slag, men som även kan innefatta andra verk eller alster, och som
 - a) utgör ett enskilt objekt av en tidskrift eller regelbundet uppdaterad publikation under en gemensam titel, såsom en dagstidning eller en allmän tidskrift eller specialtidskrift,
 - b) har till syfte att ge allmänheten information som avser nyheter eller andra teman, och
 - c) publiceras i olika medier på initiativ av en tjänsteleverantör och under dennes redaktionella ansvar och kontroll.

Tidskrifter som publiceras för vetenskapliga eller akademiska ändamål, såsom vetenskapliga tidskrifter, är inte presspublikationer med avseende på tillämpningen av detta direktiv.

5. *informationssamhällets tjänster*: tjänster i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv (EU) 2015/1535.
6. *onlineleverantör av delningstjänster för innehåll*: en leverantör av en av informationssamhällets tjänster som har som huvudsyfte eller ett av sina huvudsyften att lagra och ge allmänheten tillgång till en stor mängd upphovsrätts-skyddade verk eller andra skyddade alster som laddats upp av dess användare, som leverantören ordnar och marknadsför i vinstsyfte.

Leverantörer av tjänster som onlineencyklopedier utan vinstsyfte, fillagringsplatser för vetenskapligt och pedagogiskt material utan vinstsyfte, plattformar för utveckling och delning av programvara med öppen källkod, tjänster för elektronisk kommunikation i enlighet med vad som avses i direktiv (EU) 2018/1972, näthandelsplatser, molntjänster för företag och andra molntjänster som ger användarna möjlighet att ladda upp innehåll för eget bruk är inte *onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll* med avseende på tillämpningen av detta direktiv.

AVDELNING II

ÅTGÄRDER FÖR ATT ANPASSA UNDANTAG OCH INSKRÄNKNINGAR TILL EN DIGITAL OCH GRÄNSÖVERSKRIDANDE MILJÖ

Artikel 3

Text- och datautvinning för forskningsändamål

1. Medlemsstaterna ska föreskriva ett undantag från de rättigheter som fastställs i artiklarna 5 a och 7.1 i direktiv 96/9/EG, artikel 2 i direktiv 2001/29/EG och artikel 15.1 i det här direktivet för mångfaldigande och utdrag som forskningsorganisationer och kulturarvsinstitutioner genomför för forskningsändamål i syfte att utföra text- och datautvinning av verk eller andra alster som de har lagligt tillgång till.
2. Kopior av verk eller andra alster som framställts i enlighet med punkt 1 ska lagras på ett sätt som garanterar en lämplig säkerhetsnivå och får behållas för forskningsändamål, inbegripet för verifiering av forskningsresultat.
3. Rättsinnehavare ska ha rätt att vidta åtgärder för att säkerställa säkerheten och integriteten i nätverk och databaser där verk eller andra alster finns. Dessa åtgärder ska inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
4. Medlemsstaterna ska uppmuntra rättsinnehavare, forskningsorganisationer och kulturarvsinstitutioner att fastställa gemensamt överenskommen bästa praxis när det gäller tillämpningen av den skyldighet och de åtgärder som avses i punkterna 2 respektive 3.

Artikel 4

Undantag eller inskränkningar avseende text- och datautvinning

1. Medlemsstaterna ska föreskriva ett undantag från, eller en inskränkning i, de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 5 a och 7.1 i direktiv 96/9/EG, artikel 2 i direktiv 2001/29/EG, artikel 4.1 a och b i direktiv 2009/24/EG och artikel 15.1 i det här direktivet för mångfaldigande och utdrag av lagligen tillgängliga verk och andra alster för text- och datautvinningsändamål.

2. Verk och andra alster som mångfaldigats och dragits ut i enlighet med punkt 1 får behållas så länge det är nödvändigt för text- och datautvinningsändamål.
3. Det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i punkt 1 ska tillämpas på villkor att användningen av verk och andra alster som avses i den punkten inte uttryckligen har förbehållits deras rättsinnehavare på lämpligt sätt, exempelvis maskinläsbara metoder i fråga om innehåll som gjorts allmänt tillgängligt online.
4. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 3 i detta direktiv.

Artikel 5

Användning av verk och andra alster i digital och gränsöverskridande undervisningsverksamhet

1. Medlemsstaterna ska föreskriva ett undantag från, eller en inskränkning i, de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 5 a, b, d och e och 7.1 i direktiv 96/9/EG, artiklarna 2 och 3 i direktiv 2001/29/EG, artikel 4.1 i direktiv 2009/24/EG och artikel 15.1 i det här direktivet för att möjliggöra digital användning av verk och andra alster uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning, i den utsträckning detta är motiverat med hänsyn till det icke-kommersiella syfte som ska uppnås, förutsatt att denna användning
 - a) äger rum under en utbildningsinstitutions ansvar i lokaler tillhörande denna eller på andra platser eller via en säker elektronisk miljö som endast är åtkomligt för utbildningsinstitutionens elever eller studenter och lärarkår, och
 - b) åtföljs av angivande av källan, inbegripet upphovsmannens namn, om inte detta visar sig vara omöjligt.
2. Trots vad som sägs i artikel 7.1 får medlemsstaterna föreskriva att det undantag eller den inskränkning som har antagits enligt punkt 1 inte är tillämpligt, eller inte är tillämpligt i fråga om särskilda användningar eller typer av verk eller andra alster, såsom material som främst är avsett för utbildningsmarknaden eller notblad, förutsatt att lämpliga licenser som tillåter de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln och som täcker utbildningsinstitutionernas behov och särdrag finns lätt tillgängliga på marknaden.

Medlemsstater som beslutar att utnyttja första stycket i den här punkten ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det föreligger lämplig tillgänglighet och synlighet för de licenser som tillåter de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln för utbildningsinstitutioner.

3. Användningen av verk och andra alster uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning via säkra elektroniska miljöer vilken sker i enlighet med de bestämmelser i nationell lagstiftning som antagits enligt den här artikeln ska anses äga rum uteslutande i den medlemsstat där utbildningsinstitutionen är etablerad.
4. Medlemsstaterna får bestämma om rimlig kompensation till rättsinnehavarna till följd av användningen av deras verk eller andra alster enligt punkt 1.

Artikel 6

Bevarande av kulturarvet

Medlemsstaterna ska föreskriva ett undantag från de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 5 a och 7.1 i direktiv 96/9/EG, artikel 2 i direktiv 2001/29/EG, artikel 4.1 a i direktiv 2009/24/EG och artikel 15.1 i det här direktivet, i syfte att tillåta att kulturarvsinstitutioner framställer kopior av verk eller andra alster som finns permanent i deras samlingar, oavsett form eller medium, om syftet är att bevara dessa verk eller andra alster och i den utsträckning det är nödvändigt för ett sådant bevarande.

Artikel 7

Gemensamma bestämmelser

1. En avtalsbestämmelse som strider mot undantagen i artiklarna 3, 5 och 6 ska vara utan verkan.
2. Artikel 5.5 i direktiv 2001/29/EG ska tillämpas på de undantag och inskränkningar som föreskrivs i denna avdelning. Artikel 6.4 första, tredje och femte styckena i direktiv 2001/29/EG ska tillämpas på artiklarna 3–6 i det här direktivet.

AVDELNING III

**ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBÄTTRA LICENSIERINGSPRAXIS OCH SÄKERSTÄLLA BREDARE TILLGÅNG
TILL INNEHÅLL**

KAPITEL 1

Utgångna verk

Artikel 8

Kulturarvsinstitutioners användning av utgångna verk

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att en kollektiv förvaltningsorganisation i enlighet med sitt mandat från rättsinnehavare får ingå ett icke-exklusivt licensavtal för icke-kommersiellt bruk med en kulturarvsinstitution för mångfaldigande, spridning, överföring till allmänheten eller tillgängliggörande för allmänheten av utgångna verk eller andra alster som finns permanent i institutionens samlingar, oavsett om alla rättsinnehavare som omfattas av licensen har gett den kollektiva förvaltningsorganisationen mandat, förutsatt att

a) den kollektiva förvaltningsorganisationen, på grundval av sitt mandat, är tillräckligt representativ i fråga om rättsinnehavare avseende den typ av verk eller andra alster som avses och de rättigheter som är föremål för licensen, och

b) lika behandling garanteras alla rättsinnehavare i förhållande till licensvillkoren.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva ett undantag från, eller en inskränkning i, de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 5 a, b, d och e och 7.1 i direktiv 96/9/EG, artiklarna 2 och 3 i direktiv 2001/29/EG, artikel 4.1 i direktiv 2009/24/EG och artikel 15.1 i det här direktivet för att tillåta kulturarvsinstitutioner att i icke-kommersiellt syfte tillgängliggöra utgångna verk eller andra alster som finns permanent i deras samlingar, förutsatt att

a) namnet på upphovsmannen eller en annan identifierbar rättsinnehavare anges, såvida inte detta visar sig vara omöjligt, och

b) sådana verk eller andra alster tillgängliggörs på icke-kommersiella webbplatser.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i punkt 2 endast är tillämplig på typer av verk eller andra alster för vilka en kollektiv förvaltningsorganisation som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 a saknas.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla rättsinnehavare när som helst, enkelt och faktiskt, får utesluta sina verk eller andra alster från det licensieringssystem som anges i punkt 1 eller från tillämpning av det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i punkt 2, antingen i allmänhet eller i specifika fall, inbegripet efter det att ett licensavtal ingåtts eller efter det att den berörda användningen påbörjats.

5. Ett verk eller annat alster ska anses vara utgången när det i god tro kan antas att hela verket eller alstret inte är tillgängligt för allmänheten via sedvanliga kommersiella kanaler, sedan en rimlig ansträngning har gjorts för att avgöra om det är tillgängligt för allmänheten.

Medlemsstaterna får föreskriva specifika krav, exempelvis ett brytdatum, för att avgöra om verk och andra alster kan licensieras i enlighet med punkt 1 eller användas inom ramen för det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i punkt 2. Sådana krav ska inte gå utöver vad som är nödvändigt och rimligt, och ska inte utesluta möjligheten att fastställa att en uppsättning verk eller andra alster som helhet är utgången, när det är rimligt att anta att alla verk eller andra alster är utgångna

6. Medlemsstaterna ska föreskriva att de licenser som avses i punkt 1 söks hos en kollektiv förvaltningsorganisation som är representativ för den medlemsstat där kulturarvsinstitutionen är etablerad.

7. Denna artikel ska inte tillämpas på uppsättningar av utgångna verk eller andra alster, om det på grundval av den rimliga ansträngning som avses i punkt 5 finns belägg för att sådana uppsättningar i första hand består av

a) verk eller andra alster, utom filmverk eller audiovisuella verk, som först getts ut eller, om utgivning inte har skett, först utsändes i ett tredjeland,

- b) filmverk eller audiovisuella verk, vars producenter har sitt säte eller sin hemvist i ett tredjeland, eller
- c) tredjelandsmedborgares verk eller andra alster, om en medlemsstat eller ett tredjeland, sedan en rimlig ansträngning gjorts, inte har kunnat fastställas enligt leden a och b.

Genom undantag från första stycket, ska denna artikel vara tillämplig om den kollektiva förvaltningsorganisationen är tillräckligt representativ, i den mening som avses i punkt 1 a, för rättsinnehavarna i det tredjelandet.

Artikel 9

Gränsöverskridande användning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en licens som beviljats i enlighet med artikel 8 får tillåta att kulturarvsinstitutionen använder utgångna verk eller andra alster i alla medlemsstater.
2. Användningen av verk och andra alster som omfattas av det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i artikel 8.2 ska anses äga rum endast i den medlemsstat där den kulturarvsinstitution som står bakom den användningen är etablerad.

Artikel 10

Informationsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information från kulturarvsinstitutioner, kollektiva förvaltningsorganisationer eller relevanta offentliga myndigheter som syftar till att identifiera de utgångna verk eller andra alster som omfattas av en licens som beviljats i enlighet med artikel 8.1 eller som används inom ramen för det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i artikel 8.2 liksom information om de alternativ som står till förfogande för de rättsinnehavare som avses i artikel 8.4 samt, så snart den är tillgänglig och i relevanta fall, information om parterna i licensavtalet, de territorier som omfattas och användningarna görs permanent, enkelt och faktiskt tillgänglig på en offentlig gemensam webbportal från minst sex månader före det att verk eller andra alster distribueras, överförs till allmänheten eller tillgängliggörs för allmänheten i enlighet med licensen eller inom ramen för undantaget eller inskränkningen.

Webbportalen ska upprättas och förvaltas av Europeiska unionens byrå för immateriella rättigheter i enlighet med förordning (EU) nr 386/2012.

2. Medlemsstaterna ska, om så är nödvändigt för rättsinnehavarnas allmänna kännedom, föreskriva att ytterligare lämpliga informationsåtgärder vidtas avseende möjligheten för kollektiva förvaltningsorganisationer att licensiera verk eller andra alster i enlighet med artikel 8, de beviljade licenserna, användningarna inom ramen för det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i artikel 8.2 och de alternativ som står till förfogande för rättsinnehavare som avses i artikel 8.4.

De lämpliga informationsåtgärder som avses i första stycket i den här punkten ska vidtas i den medlemsstat där licensen inhämtas i enlighet med artikel 8.1 eller, för användningar inom ramen för det undantag eller den inskränkning som föreskrivs i artikel 8.2, i den medlemsstat där kulturarvsinstitutionen är etablerad. Om exempelvis verkens eller de andra alstrens ursprung utgör belägg för att rättsinnehavarnas kännedom bättre skulle kunna stärkas i andra medlemsstater eller tredjeländer ska sådana informationsåtgärder även omfatta de medlemsstaterna och tredjeländerna.

Artikel 11

Dialog mellan berörda parter

Medlemsstaterna ska samråda med rättsinnehavarna, de kollektiva förvaltningsorganisationerna och kulturarvsinstitutionerna inom varje sektor innan de fastställer specifika krav enligt artikel 8.5 och ska uppmuntra en regelbunden dialog mellan rättsinnehavarnas och användarnas representativa organisationer, inbegripet kollektiva förvaltningsorganisationer, och andra relevanta organisationer för de berörda parterna, på sektorsspecifik basis, för att öka relevansen och användbarheten i det licensieringssystem som anges i artikel 8.1 och för att säkerställa att skydd för rättsinnehavare som avses i detta kapitel är effektiva.

KAPITEL 2

Åtgärder för att underlätta kollektiv licensiering

Artikel 12

Kollektiv licensiering med utsträckt verkan

1. Medlemsstaterna får, vad gäller användning inom deras territorium och med förbehåll för skyddsåtgärder som föreskrivs i denna artikel, föreskriva att när en kollektiv förvaltningsorganisation som är föremål för de nationella regler som genomför direktiv 2014/26/EU, i enlighet med dess mandat från rättsinnehavare, ingår ett licensavtal för utnyttjande av verk eller andra alster,

- a) ett sådant avtal får utsträckas till att gälla för rättigheterna för rättsinnehavare som inte har gett den kollektiva förvaltningsorganisationen i fråga tillstånd att företräda dem genom en överlåtelse, en licens eller andra avtal, eller,
- b) organisationen, med avseende på ett sådant avtal, har ett rättsligt mandat eller antas representera rättsinnehavare som inte har gett organisationen tillstånd i enlighet därmed.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det licensieringssystem som avses i punkt 1 endast tillämpas inom väl avgränsade användningsområden där det vanligtvis är så betungande och opraktiskt att inhämta tillstånd från enskilda rättsinnehavare att den erforderliga licensieringstransaktionen blir osannolik till följd av de egenskaper som kännetecknar användningen eller typerna av verk eller andra alster, och ska säkerställa att ett sådant licensieringssystem skyddar rättsinnehavarnas legitima intressen.

3. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna föreskriva följande skyddsåtgärder:

- a) Den kollektiva förvaltningsorganisationen, på grundval av sitt mandat, är tillräckligt representativ i fråga om rättsinnehavare avseende den typ av verk eller andra alster som avses och de rättigheter som är föremål för licensen för medlemsstaten i fråga.
- b) Lika behandling garanteras alla rättsinnehavare, däribland avseende villkoren i licensen.
- c) Rättsinnehavare som inte har gett den organisation som hanterar licensen tillstånd kan när som helst enkelt och faktiskt undanta sina verk eller andra alster från det licensieringssystem som inrättats i enlighet med denna artikel.
- d) Lämpliga informationsåtgärder vidtas för att informera rättsinnehavarna om möjligheten för den kollektiva förvaltningsorganisationen att licensiera verk eller andra alster, om den licensiering som sker i enlighet med denna artikel, och om de alternativ som står till förfogande för rättsinnehavare som avses i led c, från och med en rimlig tidsperiod före det att verken eller de andra alstren används inom ramen för licensen. Informationsåtgärderna ska vara effektiva, utan krav på att varje rättsinnehavare ska informeras personligen.

4. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av kollektiva licensieringssystem med utsträckt verkan i enlighet med andra bestämmelser i unionsrätten, inbegripet bestämmelser som medger undantag eller inskränkningar.

Denna artikel ska inte tillämpas på obligatorisk kollektiv förvaltning av rättigheter.

Artikel 7 i direktiv 2014/26/EU ska tillämpas på det licensieringssystem som föreskrivs i denna artikel.

5. Om en medlemsstat i sin nationella rätt föreskriver ett licensieringssystem i enlighet med denna artikel ska den berörda medlemsstaten informera kommissionen om tillämpningsområdet för motsvarande nationella bestämmelser, om syftena och de licenstyper som kan komma att införas inom ramen för dessa bestämmelser, och om kontaktuppgifter till de organisationer som utfärdar licenser i enlighet med det licensieringssystemet, samt om hur information om licensieringen och de alternativ som står till förfogande för rättsinnehavare som avses i punkt 3 c kan erhållas. Kommissionen ska offentliggöra den informationen.

6. På grundval av den information som erhållits enligt punkt 5 i den här artikeln och de samråd som hållits i den kontaktkommitté som inrättas i artikel 12.3 i direktiv 2011/29/EG, ska kommissionen senast den 10 april 2021 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om användningen i unionen av de licensieringssystem som avses i punkt 1 i den här artikeln, deras påverkan på licensiering och rättsinnehavare, däribland rättsinnehavare som inte är medlemmar i den organisation som utfärdar licenser eller som är medborgare eller bosatta i en annan medlemsstat, deras ändamålsenlighet i fråga om att underlätta spridningen av kulturinnehåll och deras påverkan på den inre marknaden, inbegripet det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster samt konkurrens. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett lagstiftningsförslag, som bl.a. ska avse de gränsöverskridande effekterna av sådana nationella system.

KAPITEL 3

Tillgång och tillgänglighet när det gäller audiovisuella verk på plattformar för beställvideo

Artikel 13

Förhandlingsmekanism

Medlemsstaterna ska säkerställa att parter som möter svårigheter i samband med licensieringen av rättigheter när de försöker ingå ett avtal i syfte att tillgängliggöra audiovisuella verk via tjänster för beställvideo kan förlita sig på hjälp från ett opartiskt organ eller från medlare. Det opartiska organ som inrättas eller utses av medlemsstaten vid tillämpningen av denna artikel eller medlarna ska bistå parterna vid deras förhandlingar och hjälpa dem att nå överenskommelser, inbegripet, när så är relevant, genom att lägga fram förslag för parterna.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om det organ eller de medlare som avses i första stycket senast den 7 juni 2021. När medlemsstaterna har valt att förlita sig på medling ska underrättelsen till kommissionen åtminstone innehålla den källa, om den är tillgänglig, där relevant information om de anlitade medlarna finns att hämta.

KAPITEL 4

Bildkonstverk som är fria för var och en att använda

Artikel 14

Bildkonstverk som är fria för var och en att använda

När skyddstiden för ett bildkonstverk har upphört att gälla ska medlemsstaterna föreskriva att allt material som härrör från mångfaldigandet av ett sådant verk inte omfattas av upphovsrätt eller närstående rättigheter, såvida inte det material som härrör från detta mångfaldigande är originellt i det avseendet att det är upphovsmannens egen intellektuella skapelse.

AVDELNING IV

ÅTGÄRDER FÖR ATT UPPNÅ EN VÄLFUNGERANDE MARKNAD FÖR UPPHOVSRÄTT

KAPITEL 1

Rättigheter i publikationer

Artikel 15

Skydd av presspublikationer vid onlineanvändning

1. Medlemsstaterna ska ge utgivare av presspublikationer som är etablerade i en medlemsstat de rättigheter som avses i artiklarna 2 och 3.2 i direktiv 2001/29/EG för den onlineanvändning av deras presspublikationer som görs av leverantörer av informationssamhällets tjänster.

De rättigheter som föreskrivs i första stycket ska inte gälla för enskilda användares privata eller icke-kommersiella användning av presspublikationer.

Det skydd som ges enligt det första stycket ska inte gälla för hyperlänkingsåtgärder.

De rättigheter som föreskrivs i första stycket ska inte gälla användning av enskilda ord i, eller mycket korta utdrag ur, en presspublikation.

2. De rättigheter som föreskrivs i punkt 1 ska inte på något sätt påverka de rättigheter som unionsrätten ger upphovsmän och andra rättsinnehavare när det gäller de verk och andra alster som ingår i en presspublikation. De rättigheter som föreskrivs i punkt 1 ska inte åberopas gentemot dessa upphovsmän och andra rättsinnehavare, och ska framför allt inte beröva dem rätten att utnyttja sina verk och andra alster oberoende av den presspublikation i vilken de ingår.

När ett verk eller annat alster ingår i en presspublikation på grundval av en icke-exklusiv licens ska de rättigheter som föreskrivs i punkt 1 inte återopas för att förbjuda andra godkända användare att använda dem. De rättigheter som föreskrivs i punkt 1 ska inte återopas för att förbjuda användningen av verk eller andra alster vars skydd har upphört att gälla.

3. Artiklarna 5–8 i direktiv 2001/29/EG, direktiv 2012/28/EU och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1564 ⁽¹⁹⁾ ska i tillämpliga delar gälla i fråga om de rättigheter som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln.

4. De rättigheter som föreskrivs i punkt 1 ska upphöra att gälla två år efter utgivandet av presspublikationen. Den fristen ska beräknas från och med den 1 januari året efter dagen för utgivandet av presspublikationen.

Punkt 1 ska inte gälla för presspublikationer som gavs ut första gången före den 6 juni 2019.

5. Medlemsstaterna ska föreskriva att upphovsmännen till de verk som ingår i en presspublikation ska få en lämplig andel av de intäkter som pressutgivare erhåller för den användning av deras presspublikationer som leverantörer av informationssamhällets tjänster gör.

Artikel 16

Krav på rimlig kompensation

Medlemsstaterna får föreskriva att om en upphovsman har överlåtit eller licensierat en rättighet till en utgivare, utgör överlåtelsen eller licensen en tillräcklig rättslig grund för utgivaren att ha rätt till en andel av kompensationen för användningen av verket inom ramen för ett undantag från, eller en inskränkning i, den rättighet som överlåtits eller licensierats.

Första stycket ska inte påverka gällande och framtida regelsystem i medlemsstaterna som gäller rättigheter avseende offentlig utlåning.

KAPITEL 2

Viss användning av skyddat innehåll via onlinetjänster

Artikel 17

Skyddat innehåll som används av onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll vid tillämpningen av detta direktiv vidtar en åtgärd som innebär en överföring till eller ett tillgängliggörande för allmänheten när den ger allmänheten tillgång till upphovsrättsskyddade verk eller andra skyddade alster som har laddats upp av användarna.

En onlineleverantör av delningstjänster för innehåll ska därför erhålla ett tillstånd av de rättsinnehavare som avses i artikel 3.1 och 3.2 i direktiv 2001/29/EG, till exempel genom ingåendet av ett licensavtal, för att överföra verk eller andra alster till allmänheten eller göra dem tillgängliga för allmänheten.

2. När en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll har erhållit ett tillstånd, inbegripet genom ett licensavtal, ska medlemsstaterna föreskriva att tillståndet även omfattar åtgärder som faller under tillämpningsområdet för artikel 3 i direktiv 2001/29/EG som vidtas av användarna av tjänsterna när de inte agerar i kommersiellt syfte eller när deras verksamhet inte genererar betydande intäkter.

3. När en onlineleverantör av delningstjänster för innehåll vidtar en åtgärd som innebär en överföring till eller ett tillgängliggörande för allmänheten, enligt de villkor som fastställs i detta direktiv, ska den ansvarsbegränsning som fastställs i artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG inte gälla för de omständigheter som omfattas av denna artikel.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1564 av den 13 september 2017 om viss tillåten användning av vissa verk och andra alster som skyddas av upphovsrätt och närstående rättigheter till förmån för personer med blindhet, synnedsättning eller annan läsnedsättning och om ändring av direktiv 2001/29/EG om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EUT L 242, 20.9.2017, s. 6).

Första stycket ska inte påverka den eventuella tillämpningen av artikel 14.1 i direktiv 2000/31/EG på dessa tjänsteleverantörer för syften som ligger utanför det här direktivets tillämpningsområde.

4. När det inte finns något tillstånd ska onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll ansvara för otillåten överföring av upphovsrättsskyddade verk och andra alster till allmänheten, inklusive tillgängliggörande för allmänheten, såvida inte tjänsteleverantörerna kan visa att de

- a) har gjort vad de har kunnat för att erhålla ett tillstånd, och
- b) i enlighet med höga branschstandarder för god yrkessed har gjort vad de har kunnat för att säkerställa att specifika verk och andra alster för vilka rättsinnehavarna har försett tjänsteleverantörerna med relevant och nödvändig information inte är tillgängliga, och under alla omständigheter
- c) efter att mottagit en tillräckligt välgrundad underrättelse från rättsinnehavarna har agerat snabbt för att omöjliggöra åtkomst till de underrättade verken och alstren eller avlägsna dem från sina webbplatser, och har gjort vad de har kunnat för att motverka framtida uppladdningar i enlighet med led b.

5. Vid fastställandet av om tjänsteleverantören har uppfyllt sina skyldigheter enligt punkt 4, och i ljuset av proportionalitetsprincipen, ska bland annat följande faktorer beaktas:

- a) Typen av tjänst, publiken och tjänstens omfattning samt vilken typ av verk eller andra alster som har laddats upp av användarna av tjänsten.
- b) Tillgången till lämpliga och effektiva medel och tjänsteleverantörernas kostnad för dem.

6. I fråga om nya onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll vars tjänster har varit tillgängliga för allmänheten i unionen i mindre än tre år och vars årsomsättning är lägre än 10 miljoner EUR beräknat i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽²⁰⁾, ska medlemsstaterna föreskriva att villkoren enligt det ansvarssystem som fastställs i punkt 4 begränsas till att de följer punkt 4 a och till att de efter att ha mottagit en tillräckligt välgrundad underrättelse från rättsinnehavarna agerar snabbt för att omöjliggöra åtkomst till eller avlägsna de underrättade verken eller andra alstren från sina webbplatser.

När dessa tjänsteleverantörer har ett månatligt genomsnitt på över 5 miljoner unika besökare, beräknat på grundval av föregående kalenderår, ska de också visa att de har gjort vad de har kunnat för att motverka ytterligare uppladdningar av de underrättade verken och andra alstren för vilka rättsinnehavarna har tillhandahållit relevant och nödvändig information.

7. Samarbetet mellan onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll och rättsinnehavare får inte leda till att det inte går att få tillgång till verk eller andra alster som laddats upp av användare och som inte gör intrång i upphovsrätt och närstående rättigheter, inbegripet när sådana verk eller andra alster omfattas av ett undantag eller en inskränkning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla användare i varje medlemsstat kan förlita sig på följande befintliga undantag eller inskränkningar när de laddar upp och tillgängliggör innehåll som genererats av användare på onlinetjänster för delning av innehåll:

- a) citat, kritik, recensioner,
- b) användning i karikatyr-, parodi- eller pastischsyfte.

8. Tillämpningen av denna artikel ska inte leda till någon allmän övervakningsskyldighet.

Medlemsstaterna ska föreskriva att onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll förser rättsinnehavarna, på deras begäran, med adekvat information om hur deras metoder fungerar med avseende på det samarbete som avses i punkt 4 och, om licensavtal har ingåtts mellan tjänsteleverantörerna och rättsinnehavarna, information om användningen av innehåll som omfattas av avtalen.

9. Medlemsstaterna ska föreskriva att onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll inför en effektiv och snabb klagomåls- och avhjälpningsmekanism som är tillgänglig för användarna av deras tjänster i samband med tvister om omöjliggörandet av åtkomst till, eller avlägsnandet av, verk eller andra alster som de har laddat upp.

⁽²⁰⁾ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

När rättsinnehavare begär att åtkomst till något av deras verk eller andra alster ska omöjliggöras eller att dessa verk och andra alster ska avlägsnas ska de vederbörligen motivera sin begäran. Klagomål som lämnas in genom de mekanismer som föreskrivs i första stycket ska behandlas utan otillbörligt dröjsmål, och beslut att omöjliggöra åtkomst till eller avlägsna uppladdat innehåll ska vara föremål för mänsklig granskning. Medlemsstaterna ska också säkerställa att det finns prövningsmekanismer för tvistlösning utom domstol att tillgå för tvistlösning. Sådana mekanismer ska möjliggöra opartisk tvistlösning och de ska inte förvägra användaren dennes rättsliga skydd enligt nationell lagstiftning, utan att detta påverkar användarnas rätt att få tillgång till effektiva rättsmedel. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att användarna har tillgång till domstol eller en annan relevant rättslig myndighet för att hävda sin rätt att utnyttja ett undantag från eller en inskränkning i upphovsrätten eller närstående rättigheter.

Detta direktiv ska inte på något sätt påverka legitim användning, såsom användning inom ramen för de undantag eller inskränkningar som föreskrivs i unionslagstiftningen, och det ska inte leda till identifiering av enskilda användare eller behandling av deras personuppgifter, utom i enlighet med 2002/58/EG och förordning (EU) 2016/679.

Onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll ska i sina villkor informera sina användare om att de kan använda verk och andra alster inom ramen för undantag från, eller inskränkningar i, upphovsrätt och närstående rättigheter som föreskrivs i unionsrätten.

10. I samarbete med medlemsstaterna ska kommissionen från och med den 6 juni 2019 anordna dialoger mellan berörda parter för att diskutera bästa praxis för samarbetet mellan onlineleverantörerna av delningstjänster för innehåll och rättsinnehavarna. Kommissionen ska i samråd med onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll, rättsinnehavare, användarorganisationer och andra relevanta berörda parter, och med beaktande av resultaten av dialogerna mellan berörda parter, utfärda riktlinjer för tillämpning av denna artikel, särskilt vad gäller det samarbete som avses i punkt 4. Under diskussionerna om bästa praxis ska särskild hänsyn bland annat tas till behovet av en avvägning mellan grundläggande rättigheter och användningen av undantag och inskränkningar. Vid genomförandet av dialogerna mellan berörda parter ska användarorganisationerna ha tillgång till adekvat information från onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll om hur deras metoder fungerar med avseende på punkt 4.

KAPITEL 3

Skälig ersättning i upphovsmäns och utövande konstnärers avtal för kommersiell användning

Artikel 18

Principen om lämplig och proportionell ersättning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när upphovsmän och utövande konstnärer licensierar eller överlåter sina rättigheter avseende utnyttjandet av deras verk eller andra alster, har de rätt till lämplig och proportionell ersättning.
2. Vid införlivandet av den princip som fastställs i punkt 1 i nationell rätt ska det stå medlemsstaterna fritt att använda olika mekanismer och beakta principen om avtalsfrihet och en skälig avvägning av rättigheter och intressen.

Artikel 19

Transparenskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att upphovsmän och utövande konstnärer regelbundet, minst en gång per år, och med hänsyn till de särskilda förhållandena i varje sektor får aktuell, relevant och uttömmande information om utnyttjandet av deras verk och framföranden från de parter till vilka de har licensierat eller överlåtit sina rättigheter eller från dem till vilka rätten har övergått, särskilt när det gäller typ av utnyttjande, samtliga intäkter som genererats och all ersättning som de har rätt till.
2. Medlemsstaterna ska, om de rättigheter som avses i punkt 1 har licensierats vidare, säkerställa att upphovsmän och utövande konstnärer eller deras representanter, på begäran, ska erhålla ytterligare information från underlicenstagare om deras första avtalsmotpart inte förfogar över all den information som skulle behövas vid tillämpning av punkt 1.

Om sådan ytterligare information begärs ska upphovsmännens och de utövande konstnärernas första avtalsmotpart tillhandahålla information om underlicenstagarnas identitet.

Medlemsstaterna får föreskriva att en begäran till underlicenstagarna enligt första stycket görs direkt eller indirekt genom upphovsmannens eller den utövande konstnärens avtalsmotpart.

3. Den skyldighet som anges i punkt 1 ska vara proportionell och effektiv för att säkerställa en hög transparensnivå i varje sektor. Medlemsstaterna får i vederbörligen motiverade fall där den administrativa börda som det transparenskrav som anges i punkt 1 ger upphov till skulle bli oproportionell mot bakgrund av de intäkter som utnyttjandet av verket eller framförandet genererar föreskriva att kravet begränsas till de typer av information och den informationsnivå som rimligen kan förväntas i sådana fall.

4. Medlemsstaterna får besluta att den skyldighet som anges i punkt 1 i denna artikel inte gäller när bidraget från upphovsmannen eller den utövande konstnären inte är betydande med hänsyn till verket eller framförandet som helhet, såvida inte upphovsmannen eller den utövande konstnären visar att hon eller han behöver informationen för att kunna utöva sina rättigheter enligt artikel 20.1 och begär informationen för detta ändamål.

5. För avtal som omfattas av eller bygger på kollektivavtal får medlemsstaterna föreskriva att transparensbestämmelserna i kollektivavtalet i fråga ska vara tillämpliga, förutsatt att dessa regler uppfyller villkoren i punkterna 1–4.

6. När artikel 18 i direktiv 2014/26/EU är tillämplig ska kravet i punkt 1 i den här artikeln inte gälla med avseende på avtal som ingåtts av enheter som definieras i artikel 3 a och b i det direktivet eller av andra enheter som omfattas av de nationella regler som genomför det direktivet.

Artikel 20

Avtalsanpassningsmekanism

1. Om det saknas ett tillämpligt kollektivavtal som föreskriver en mekanism som är jämförbar med den som anges i denna artikel, ska medlemsstaterna säkerställa att upphovsmän och utövande konstnärer eller deras representanter har rätt att göra anspråk på ytterligare, lämplig och skälig ersättning från den part med vilken de ingått ett avtal om utnyttjande av deras rättigheter, eller från dem till vilka den partens rätt har övergått, om den ursprungligen överenskomna ersättningen visar sig vara oproportionellt låg i förhållande till alla senare relevanta direkta och indirekta intäkter som härrör från utnyttjandet av verken eller framförandena.

2. Punkt 1 i denna artikel ska inte gälla för avtal som ingåtts av enheter som definieras i artikel 3 a och b i direktiv 2014/26/EU eller av andra enheter som redan omfattas av de nationella regler som genomför det direktivet.

Artikel 21

Alternativt tvistlösningsförfarande

Medlemsstaterna ska föreskriva att tvister som gäller transparenskravet i artikel 19 och avtalsanpassningsmekanismen i artikel 20 kan bli föremål för ett frivilligt förfarande för alternativ tvistlösning. Medlemsstaterna ska säkerställa att upphovsmäns och utövande konstnärers representativa organisationer får inleda sådana förfaranden på särskild begäran av en eller flera upphovsmän eller utövande konstnärer.

Artikel 22

Rätt till återkallande

1. Om en upphovsman eller en utövande konstnär exklusivt har licensierat eller överlåtit sina rättigheter till ett verk eller annat skyddat alster, ska medlemsstaterna säkerställa att upphovsmannen eller den utövande konstnären får återkalla hela eller delar av licensen eller rättighetsöverlåtelsen om verket eller det skyddade alstret inte utnyttjas.

2. Särskilda bestämmelser för återkallandemekanismer som föreskrivs i punkt 1 får föreskrivas i nationell rätt med beaktande av

a) särdragen i de olika sektorerna och för de olika typerna av verk och framföranden, och

b) i de fall där ett verk eller annat alster innehåller bidrag från fler än en upphovsman eller utövande konstnär, den relativa betydelsen av enskilda bidrag och samtliga upphovsmäns och utövande konstnärers legitima intressen som påverkas av att en enskild upphovsman eller utövande konstnär tillämpar återkallandemekanismen.

Medlemsstaterna får utesluta verk eller andra alster från tillämpningen av återkallandemekanismen om sådana verk eller andra alster vanligtvis innehåller bidrag från flera upphovsmän eller utövande konstnärer.

Medlemsstaterna får föreskriva att återkallandemekanismen endast kan tillämpas inom en viss tidsram, när en sådan begränsning är vederbörligen motiverat med hänsyn till de särdrag som kännetecknar den sektor, eller den typ av verk eller andra skyddade alster, som berörs.

Medlemsstaterna får föreskriva att upphovsmän eller utövande konstnärer kan välja att upphäva avtalets exklusiva karaktär i stället för att återkalla licensen eller överlåtelsen av rättigheterna.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att det återkallande som föreskrivs i punkt 1 endast får utövas efter en rimlig tid efter det att licensen eller överlåtelsen av rättigheter ingåtts. Upphovsmannen eller den utövande konstnären ska underrätta den person som rättigheterna har licensierats eller överlåtits till och fastställa en lämplig tidsfrist inom vilken utnyttjandet av de licensierade eller överlåtna rättigheterna måste ske. När denna tidsfrist har löpt ut kan upphovsmannen eller den utövande konstnären välja att upphäva avtalets exklusiva karaktär i stället för att återkalla licensen eller överlåtelsen av rättigheterna.

4. Punkt 1 ska inte tillämpas om det faktum att rättigheterna inte har utnyttjats till övervägande del beror på omständigheter som upphovsmannen eller den utövande konstnären rimligen kan förväntas avhjälpa.

5. Medlemsstaterna får föreskriva att avtalsbestämmelser som innebär undantag från den återkallandemekanism som avses i punkt 1 kan göras gällande endast om de bygger på ett kollektivavtal.

Artikel 23

Gemensamma bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att avtalsbestämmelser som hindrar efterlevnad av artiklarna 19, 20 och 21 ska vara utan verkan med avseende på upphovsmän och utövande konstnärer.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att artiklarna 18–22 i detta direktiv inte tillämpas på upphovsmän till ett datorprogram i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2009/24/EG.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Ändringar av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG

1. Direktiv 96/9/EG ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 6.2 ska led b ersättas med följande:

”b) vid bruk uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning eller vetenskaplig forskning, alltid under förbehåll att källan anges, och i den utsträckning som berättigas av det eftersträfvade icke-kommersiella syftet, dock utan att det påverkar de undantag och inskränkningar som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 (*),

(*) Europaparlaments och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92).”

b) I artikel 9 ska led b ersättas med följande:

”b) om det gäller utdrag i illustrativt syfte inom undervisning eller vetenskaplig forskning, förutsatt att källan anges och att det berättigas av det eftersträfvade icke-kommersiella syftet, dock utan att det påverkar de undantag och inskränkningar som föreskrivs i direktiv (EU) 2019/790.”

2. Direktiv 2001/29/EG ska ändras på följande sätt:

a) I artikel 5.2 c ska led c ersättas med följande:

”c) För särskilda fall av mångfaldigande, utan direkt eller indirekt ekonomisk eller kommersiell vinning, av bibliotek, utbildningsanstalter eller museer som är tillgängliga för allmänheten eller av arkiv, dock utan att detta påverkar det frivilliga undantag och inskränkningar som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 (*),

(*) Europaparlaments och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92).”

b) I artikel 5.3 ska led a ersättas med följande:

”a) Användning uteslutande i illustrativt syfte inom undervisning eller vetenskaplig forskning, i den utsträckning som är motiverad med hänsyn till det icke-kommersiella syfte som ska uppnås, förutsatt att källan, inbegripet upphovsmannens namn, anges, om inte detta visar sig vara omöjligt, dock utan att det påverkar de undantag och inskränkningar som föreskrivs i direktiv (EU) 2019/790”.

c) I artikel 12.4 ska följande led läggas till:

”e) Att undersöka hur införlivandet av direktiv (EU) 2019/790 påverkar den inre marknadens funktion och att uppmärksamma eventuella problem vid införlivandet.

f) Att underlätta utbyte av information om den relevanta utvecklingen inom lagstiftning och rättspraxis samt om den praktiska tillämpningen av de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att införliva direktiv (EU) 2019/790.

g) Att diskutera eventuella andra frågor som uppstår i samband med tillämpningen av direktiv (EU) 2019/790.”

Artikel 25

Förhållande till undantag och inskränkningar som föreskrivs i andra direktiv

När det gäller de användningar eller områden som omfattas av de undantag och inskränkningar som föreskrivs i detta direktiv får medlemsstaterna anta eller behålla mer vittomfattande bestämmelser, som är förenliga med de undantag och inskränkningar som föreskrivs i direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG.

Artikel 26

Tillämpningsperiod

1. Detta direktiv ska tillämpas på alla verk och andra alster som skyddas av nationell lagstiftning om upphovsrätt som är i kraft den 7 juni 2021 eller senare.

2. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar åtgärder som har vidtagits och rättigheter som har förvärvats före den 7 juni 2021.

Artikel 27

Övergångsbestämmelser

Avtal om licensiering eller överlåtelse av upphovsmäns och utövande konstnärers rättigheter ska omfattas av det transparenskrav som fastställs i artikel 19 från och med den 7 juni 2022.

Artikel 28

Skydd av personuppgifter

Den behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv ska ske i enlighet med direktiv 2002/58/EG och förordning (EU) 2016/679.

*Artikel 29***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 7 juni 2021 sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 30***Översyn**

1. Tidigast den 7 juni 2026 ska kommissionen genomföra en översyn av detta direktiv och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Kommissionen ska senast den 7 juni 2024 bedöma följderna av det särskilda ansvarssystem som anges i artikel 17 som är tillämpligt på onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll som har en årsomsättning på mindre än 10 miljoner EUR och vars tjänster har varit tillgängliga för allmänheten i unionen i mindre än tre år i enlighet med artikel 17.6 och, i lämpliga fall, vidta åtgärder i enlighet med de slutsatser den kommit fram till i sin bedömning.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen den information den behöver för att kunna utarbeta den rapport som avses i punkt 1.

*Artikel 31***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 32***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A.TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV